

22. Puterea lui e adunată în grumazul lui și înaintea lui ținește groaza.
23. Carnea lui e îndesată, oricât ai apăsa în ea, nu se lasă.

24. Inima lui este tare ca piatra, tare ca piatra rîșniței, cea de dedesubt.

25. De măreția lui se tem și valurile, valurile mării se dau înapoi din fața lui.

26. Să-l atingi cu sabia nu folosești nimic, nici cu lancea, nici cu săgeata, nici cu toporul.

27. Fierul pentru pielea lui este ca piul, iar arama ca lemnul putred.

28. Săgeata nu-l pune pe fugă și pietrele din praștie cad pe el ca niște pleavă.

29. O săgeată pentru el este un pai în vînt, și își bate joc de vijitiul unei lînți ce zboară.

30. Sub pîntecele lui sînt niște solzi ascuțiți: cînd dă prin noroi, pare că dă cu grapa.

31. Cînd se afundă, apa fierbe ca într-o căldare, el prefăce marea într-un cazan de fier mirodenii.

32. El lasă în urmă o diră luminoasă și adîncul pare un cap cu plete albe.

33. Pe pămînt el nu-și află perechea și e făcut să nu cunoască frica.

34. El se uită de sus la tot ce e mai sus și este împărat peste toate fiarele sălbatice».

CAP. 42

Umilirea și îndreptarea lui Iov.

1. Și Iov a răspuns Domnului zicînd:

2. «Știu că poți să faci orice și că nu este nici un gînd care să nu ajungă pentru tine faptă.

3. Cine cîntă, ai zis tu, să birfească planurile mele, din lipsă de înțelepciune? Cu adevărat, am vorbit fără să înțeleg despre lucruri prea minunate pentru mine — și nu știam.

4. Ascultă—ai spus tu iar—și eu voi vorbi, te voi întreba și tu îmi vei da lămuriri.

5. Din spusele unora și altora au zisem despre tine, dar acum ochiul meu te-a văzut.

Cap. 42. — (2) Fac. 18, 14. Mat. 19, 26. Marc. 10, 27. Luc. 1, 37; 18, 27. (3) Iov 38, 2. Ps. 39, 8; 138, 1. (5) Is. 55, 3. Luc. 5, 8. (7) Iov

6. Pentru aceea, mă urgînesc eu pe mine însumi și mă pocăiesc în praf și în cenușă».

7. Iar după ce Domnul a rostit aceste cuvinte către Iov, a grăit către Elifaz din Teman: «Minia mea arde împotriva ta și împotriva celor doi prieteni ai tăi, pentru că n-ai vorbit de mine așa de drept, precum a vorbit robul meu Iov.

8. Acum deci luați șapte vite și șapte berbeci și duceți-vă la robul meu Iov și aduceți-le, pentru voi, ardere de tot; iar robul meu Iov să se roage pentru voi; din dragoste pentru el, voi fi îngăduitor, ca să nu mă port cu voi după nebunia voastră, întrucît n-ai vorbit despre mine așa de drept cum a vorbit robul meu Iov».

9. Astfel Elifaz din Teman, Bildad din Suah, și Tofar din Naamat, s-au dus și au făcut cum le spusese Domnul, și Domnul a primit rugăciunea lui Iov.

10. Și Domnul l-a pus pe Iov iarăși în starea lui de la început, după ce s-a rugat pentru prieteni, și i-a întors îndoito tot ce avusese mai înainte.

11. Și toți frații și toate surorile și toți prietenii lui de altă dată veniseră să-l cerceteze, mîncară pîine în casa lui și-l compătîmiră și-l mîngîiară de toate nenorocirile pe care le slobozise Domnul asupra lui și fiecare îi dădu câte un chesita și cite un inel de aur.

12. Și Dumnezeu binecuvîntă sfîrșitul vieții lui Iov mai bogat decît începutul ei, și el a strîns paisprezece mii de oi, șase mii de cămile, o mie de perechi de boi și o mie de asine.

13. Și a avut șapte fii și trei fiice.

14. Celci dinții i-a pus numele Iemima, celei de a doua, Cheția și celei de a treia, Cheren-Hapuc.

15. Iar în toată țara nu se găseau femei atît de frumoase ca fetele lui Iov, și tatăl lor le făcu părtașe la moștenire, lingă frații lor.

16. Și Iov a mai trăit după aceea o sută patruzeci de ani și a văzut pe fiii săi și pe fiii fiilor săi, pînă la al patrulea neam.

17. Și Iov muri bătrîn și înclîntat de zile.

2, 11; 27, 7. (8) Fac. 20, 7. Iac. 5, 16. (10) Deut. 30, 3. Iov 8, 7. Marc. 10, 30. Luc. 18, 30. Ebr. 11, 34. (12) Iov 1, 3. (16) Pild 3, 16.

PSALMII

PSALMUL 1

Al lui David.

1. Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioșilor și în calca pîcătoșilor nu a stat, și pe scaunul hulitorilor n-a șezut.

2. Ci în legea Domnului e voia lui, și la legea lui va cugeta ziua și noaptea.

3. Și va fi ca un pom răsădit lingă izvoarele apelor, care rodul său va da la vremea sa; și frunza lui nu va cădea, și toate cite va face, vor sporii.

4. Nu sînt așa necredincioșii, nu sînt așa! Ci ca praful, ce-l spulberă vîntul de pe fața pămîntului.

5. De aceea nu se vor ridica necredincioșii la judecată, nici pîcătoșii în sfatul dreptilor.

6. Că știe Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioșilor va pieri.

PSALMUL 2

Al lui David.

1. Pentru ce s-au întărit neamurile, și popoarele au cugetat deșertăciuni?

2. Ridicatu-s-au împărații pămîntului, și căpeteniile s-au adunat împreună, împotriva Domnului și a unsului său, zicînd:

3. «Să rupem legăturile lor și să lepădăm de la noi jugul lor».

4. Cel ce locuiește în ceruri va ride de dinții, și Domnul îi va batjocori pe ei!

Psalm. 1. — (1) Ps. 25, 4. Pild. 1, 15; 4, 14; 10, 30. Ier. 15, 17. Sir. 14, 21-22. (2) Iosua 18, 6; 38. Rom. 7, 22. (3) Fac. 3, 23. Num. 24, 8. Ps. 91, 12. Is. 1, 30; 44, 4; 65, 22. Ier. 17, 8. Sir. 4, 14. (4) Iov 21, 18. Ps. 34, 5; 13, 15. Is. 17, 13; 29, 5. Dan. 2, 35. Os. 13, 3. Intel. 3, 19; 5, 14, 23. (5) Mat. 25, 32. (6) Is. 28, Naum 1, 7. Ioan 10, 14. 2 Tim. 2, 19. (7) Psalm. 2. — (1) Ps. 30, 13; 93, 21; 111, 1; 118, 1. Mat. 12, 14; 26, 3-5; 27, 1. Marc. 15, 1. Luc. 2, 22, 66. Ioan 11, 47. Fapt. 4, 25; 5, 39. (2) Ier. 2, 20; 5, 5. Mat. 21, 38. Marc. 12, 7.

5. Atunci va grăi către ei întru urgia lui, și întru minia lui îi va tulbura pe ei;

6. Iar eu sînt pus împărat de el peste Sion, muntele cel sfînt al lui, vestind porunca Domnului.

7. Domnul a zis către mine: «Fiul Meu ești tu, eu astăzi te-am născut!

8. Cere de la mine și-ți voi da neamurile moștenirea ta. Și stăpînirea ta, marginile pămîntului.

9. Paște-vei pe ele cu toiag de fier, ca pe vasul olarului le vei zdrobi!»

10. Și acum împărați, înțelegeți! Învățați-vă toți, care judecați pămîntul!

11. Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați de el cu cutremur.

12. Luați învățătură, ca nu cumva să se minie Domnul, și să pieriți din calea cea dreaptă, cînd se va aprinde degrab minia lui! Fericiți toți cei ce nădăjduiesc în el.

PSALMUL 3

Al lui David.

1. Doamne, cit s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea;

2. Mulți zic sufletului meu: «Nu este mîntuire lui, întru Dumnezeu lui!»

3. Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu.

4. Cu glasul meu către Domnul am strigat, și m-a auzit din muntele cel sfînt al lui.

Luc. 20, 14. (3) Deut. 28, 63. Ps. 58, 9; 92, 5. Pild. 1, 26. Ier. 21, 17. Intel. 4, 18. (4) Ps. 49, 2-3; 92, 5. (5) Ps. 92, 1. Mih. 4, 2-3. Ioan 18, 37. Ebr. 3, 6; 12, 22. (6) Dan. 2, 44. Mat. 3, 16. 17. Marc. 1, 11. Luc. 3, 22. Fapt. 13, 33. Ebr. 1, 5; 5, 5. (7) Ps. 21, 30; 81, 8; 105, 5. Dan. 7, 27. Mih. 4, 6. Zah. 9, 10. Luc. 20, 14. Ebr. 1, 2. (8) Is. 30, 14. Apoc. 2, 27; 12, 5; 19, 15. (9) Ps. 109, 5. Intel. 6, 2. (11) Ps. 33, 8; 39, 6; 83, 13. Pild. 16, 20. Is. 30, 18. Ier. 17, 7. Sir. 5, 7. Petr. 2, 6. Psalm. 3. — (1) Ps. 118, 157. (3) Reg. 22, 36. Ps. 27, 10; 88, 18.

5. Eu m-am culcat și am adormit; scu-
latu-m-am, că Domnul mă va sprijini.
6. Nu mă voi teme de mii de po-
poare, care împrejur mă împresoară.
7. Scoală, Doamne, mintuiește-mă,
Dumnezeul meu, că tu ai bătut pe toți
cei ce mă vrăjmașesc în deșert; dinții
păcătoșilor ai zdrobit.

8. A Domnului este mintuirea, și
peste poporul tău, binecuvîntarea ta.

PSALMUL 4

Al lui David.

1. Cînd te-am chemat, m-ai auzit,
Dumnezeul dreptății mele! Întru
necaz m-ai desfătat! Milostivește-te
spre mine, și ascultă rugăciunea mea.
2. Fiii oamenilor, pînă cînd grei la
inimă? Pentru ce iubiți deșertăciunea
și căutați minciuna?

3. Să știți că minunat a făcut Dom-
nul pe cel cuvios al său; Domnul mă
va auzi cînd voi striga către Dînsul.

4. Miniati-vă, dar nu greșiți; de
cele ce ziceți în inimile voastre, întru
ăsternuturile voastre, vă căiți.

5. Jertfiți jertfa dreptății, și nădă-
duiți în Domnul.

6. Mulți zic: «Cine ne va arăta
nouă cele bune?» Dar înscunat-u-s-a
peste noi lumina feței tale, Doamne!

7. Dat-ai veselie în inima mea, mai
mare decît veselie pentru rodul lor
de grîu, de vin și de untdelemn ce
s-a înmulțit.

8. Cu pace, așa mă voi culca și voi
adormi, că tu, Doamne, îndeești
întru nădejde m-ai așezat.

PSALMUL 5

Al lui David.

1. Graiurile mele ascultă-le, Doamne!
Înțelege strigarea mea!

2. Ia aminte la glasul rugăciunii mele,
împăratul meu și Dumnezeul meu. Căci
cîntăre, mă voi ruga, Doamne.

3. Dimineața vei auzi glasul meu;
dimineața voi sta înaintea ta și mă
vei vedea.

(5) Pild. 3, 24. Sir. 34, 14. (6) Ps. 26, 4. Luc. 12, 4. (7) Ps. 57, 6. (8) Is. 43, 11. Os. 13, 4. Intel. 16, 8. Psalm. 4. — (1) Ps. 5, 1; 16, 1; 26, 10; 27, 2; 53, 2. (2) Iov 27, 12. Ps. 3, 1. (4) Intel. 14, 9. Ecl. 4, 26. (5) Ps. 50, 18; 61, 8. (6) Num. 6, 25-26. Ps. 30, 16. Mat. 6, 10. (7) Iov 11, 19. Pild. 3, 24. Psalm. 5. — (1) Ps. 4, 1; 16, 1. (2) Ps. 53, 2; 60, 1; 83, 4; 129, 2; 142, 1. (3) Ps. 118, 147. (4) Deut. 32, 4. Ps. 118,

4. Că tu ești Dumnezeu care nu
voiești fărădelegea, nici nu va locui
lingă tine cel ce violențează.

5. Nu vor sta călcătorii de lege în
preajma ochilor tăi. Urit-ai pe toți
cei ce lucrează fărădelege.

6. Pierde-voi pe toți cei ce grăiesc
minciuna; pe ucigași și pe viclan îi
urăște Domnul.

7. Iar eu, întru mulțimea milii tale,
voi intra în casa ta, închina-mă-voi
spre sfîntă biserică ta, întru frica ta.

8. Doamne, povățuiește-mă întru
dreptatea ta, din pricina dușmanilor
mei! Îndreptează înaintea mea, calea
ta.

9. Că nu este în gura lor adevăr,
inima lor este deșartă; groapă deschisă
grumazul lor, cu limbile lor violențează.

10. Judecă-i pe ei, Dumnezeule, să
cadă din sfaturile lor; după mulțimea
nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei; că
te-au amărit, Doamne.

11. Și să se veselească toți cei ce
nădăjdăduiesc întru tine, în veac se vor
bucura și le vei fi lor sălaș, și se vor
lăuda cu tine, toți cei ce iubesc numele
tău.

12. Că tu vei binecuvînta pe cel
drept, Doamne, căci cu arma bunel
voiri ne-ai încununat pe noi.

PSALMUL 6

Al lui David.

1. Doamne, nu cu minia ta să mă
muștri pe mine, nici cu urgia ta să
mă cerți.

2. Miluiește-mă, Doamne, că nepu-
tincios sînt; vindecă-mă, Doamne, că
s-au tulburat oasele mele;

3. Și sufletul meu s-a tulburat
foarte, și tu, Doamne, pînă cînd?

4. Întoarce-te, Doamne; izbăvește
sufletul meu, mintuiește-mă, pentru
mila ta.

5. Că nu este întru moarte cel ce te
pomenește pe tine. Și în iad cine te va
lăuda pe tine?

132. Pild. 3, 32. Sir. 15, 11, 20. Mat. 7, 23; 25, 12. Luc. 13, 27. Ioan 9, 31. (5) 2 Paral. 36, 23. Gal. 5, 21. (6) 2 Reg. 16, 7. Ps. 54, 24; 138, 19. Pild. 11, 20; 12, 22; 15, 9. Is. 1, 15. (9) Ps. 139, 3. Rom. 3, 13. (10) Neem. 4, 5. Psalm. 6. (1) Ps. 37, 1. Ier. 10, 24. (2) Ps. 5, 18. (4) Ps. 40, 4. (5) Ps. 29, 9; 87, 11; 113, 25. Is. 39, 18. Bar. 2, 17. Sir. 17, 22.

6. Ostenit-am întru suspinul meu,
opăla-voi în ficcate noapte patul meu, cu
lacrimile mele așternutul meu voi uda.

7. Tulburatu-s-a de supărare ochiul
meu, îmbătrînit-am între toți vrăj-
mașii mei.

8. Depărtați-vă de la mine toți cei
ce lucrează fărădelegea, că a auzit
Domnul glasul plîngerii mele.

9. Auzit-a Domnul cererea mea,
Domnul rugăciunea mea a primit.

10. Să se rușineze și să se tulbure
foarte toți vrăjmașii mei; să se întoarcă
și să se rușineze foarte degrab.

PSALMUL 7

Al lui David.

1. Doamne, Dumnezeul meu, în tine
am nădăduit. Mintuiește-mă de toți
cei ce mă prigonesc, și mă izbăvește.

2. Ca nu cumva să răpească sufletul
meu ca un leu, nefiind cine să mă
izbăvească, nici cine să mă mintuiască.

3. Doamne, Dumnezeul meu, de
am făcut aceasta, de este nedreptate în
minile mele;

4. De am răsplătit cu rău celor ce
mi-au făcut mie rău, și de am jefuit
pe vrăjmașii mei fără temei,

5. Să prigonească vrăjmașul sufletul
meu și să-l prindă, să calce la pămînt
viața mea și slava mea în țărîna să o
așeze.

6. Scoală-Te, Doamne, întru minia
ta, înalță-te pînă la hotarele vrăjmașilor
mei; scoală-te, Doamne, Dumnezeul
meu, cu porunca cu care ai poruncit.

7. Și adunare de popoare te va
înconjura, și peste ea la înălțime te
întoarce.

8. Domnul va judeca pe popoare;
judecă-mă, Doamne, după dreptatea
mea și după nevinovăția mea.

9. Sfirșească-se răutatea păcătoșilor și
întărește pe cel drept, Cel ce cerci ini-
mile și rărunchii, Dumnezeule drept;

10. Ajutorul meu de la Dumnezeu,
Cel ce mintuiește pe cei drepti la inimă.

(6) Iov 16, 16. Sir. 47, 19. (7) Iov 17, 7. Ps. 30, 9. (8) Ps. 100, 4; 118, 115. Mat. 7, 23; 25, 41. Luc. 13, 27. (9) Luc. 16, 15. (10) 1 Reg. 25, 29. Ps. 34, 4; 26; 128, 5. Psalm. 7. — (1) 2 Reg. 22, 34. (4) Iov 31, 7. (5) 1 Reg. 24, 7; 26, 9. (8) 1 Reg. 22, 25. Ps. 25, 1. Ier. 23, 31. (9) 1 Reg. 16, 7. 2 Reg. 22, 25. 3 Reg. 8, 39. 1 Paral. 28, 9. Ps. 16, 3; 25, 2; 43, 2. Pild. 15, 11. Ier. 11, 20; 17, 20; 20, 12. Intel. 1, 6. Sir. 42, 23. Ioan 2, 25. Fapt. 15, 8. Apoc. 2, 23. (10) Ps. 124, 4. (12)

11. Dumnezeu este judecător drept,
tare și îndelung-răbdător; și nu se
minie în fiecare zi.

12. De nu vă veți întoarce, sabia
sa o va luci, arcul său l-a încordat și
l-a pregătit;

13. Și în el a gătit unelte de moarte;
săgețile lui pentru cei ce ard le-a
lucrat.

14. Iată a poftit nedreptatea, a
zămislit silnicia și a născut nelegiuirea.

15. Groapă a săpat și a adîncit-o, și
va cădea în groapa pe care a făcut-o.

16. Să se întoarcă nedreptatea lui
pe capul lui și pe creștetul lui silnicia
lui să se pogoare.

17. Lăuda-voi pe Domnul după
dreptatea lui, și voi cînta numele
Domnului celui preînalt.

PSALMUL 8

Al lui David.

1. Doamne, Dumnezeul nostru, cît
de minunat este numele tău în tot
pămîntul! Că s-a înălțat slava ta, mai
presus de ceruri.

2. Din gura pruncilor și a celor ce
sug ai săvîrșit laudă, pentru vrăjmașii
tăi, ca să amuțești pe vrăjmașii și pe
răzbunători.

3. Cînd privești cerurile, lucrul
minilor tale, luna și stelele pe care
tu le-ai întemeiat, îmi zic:

4. Ce este omul că-ți amintești de el?
sau fiul omului, că-l cercetezi pe el?

5. Micșoratu-l-ai pe dînsul cu pușin
față de îngeri, cu slavă și cu cinste l-ai
încununat pe el.

6. Pusu-l-ai pe dînsul peste lucrul
minilor tale, toate le-ai supus sub
piciorul lui.

7. Oile și boii, toate; încă și dobitoa-
cele cîmpului;

8. Păsările cerului și peștii mării,
cele ce străbat cărările mărilor.

9. Doamne, Dumnezeul nostru, cît
de minunat este numele tău în tot
pămîntul!

Iov 20, 25. Pild. 2, 4; 3, 12. Intel. 5, 20. (14) Iov 4, 8; 15, 35. Is. 33, 11; 59, 4. (15) Ps. 9, 15; 34, 8; 56, 9; 63, 9; 140, 11. Pild. 5, 22; 16, 27; 20, 27. Ecl. 10, 4. Ier. 18, 19. (16) Jud. 9; 24. Neem. 4, 4-5. Est. 6, 4. Ps. 139, 9. Pild. 5; 22. Psalm. 8. — (1) 2 Paral. 20, 6. Ps. 109, 1. (2) Mat. 11, 25; 21, 16. Fapt. 17, 24. (5) Iov 7, 17. Ps. 143, 3. Ebr. 2, 6. (6) Fapt. 1, 28; 9, 2. Mat. 28, 18. 1 Cor. 15, 27. (7) Ioan 3, 35. Ecl. 1, 22.

PSALMUL 9

Al lui David.

1. Lăuda-te-voi, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile tale.
2. Veseli-mă-voi și mă voi bucura de tine; cînta-voi numele tău, Preaînalt.
3. Cînd se vor întoarce vrăjmașii mei înapoi, slăbi-vor și vor pieri de la fața ta!
4. Că ai făcut judecata mea și dreptatea mea; șezut-ai pe scaun, cel ce judeci cu dreptate.
5. Certat-ai neamurile și au pierit nelegiuirii; stins-ai numele lor în veac și în veacul veacului.
6. Vrăjmașului i-au lipsit de tot săbiile și cetățile i le-ai sfărîmat; pierit-a pomenirea lor în sunet.
7. Iar Domnul rămîne în veac; gătit-a scaunul lui de judecată;
8. Și el va judeca lumea, cu dreptate va judeca popoarele.
9. Și a fost Domnul scăpare săracului, ajutor la vreme potrivită, în necazuri.
10. Să nădăjduiască în tine cei ce cunosc numele tău, că n-ai părăsit pe cei ce te caută pe tine, Doamne!
11. Cîntați Domnului, celui ce locuiește în Sion, vestiți între neamuri faptele lui.
12. Că Cel ce răzbună singele lor și-a adus aminte: N-a uitat strigătul săracilor.
13. Miluiește-mă, Doamne! Vezi smerenia mea, de către vrăjmașii mei, Cel ce mă înalți din porțile morții;
14. Ca să vestesc toate laudele tale, în porțile fiicei Sionului; veseli-mă-voi de mintuirea Ta!
15. Căzut-au neamurile în groapa pe care au făcut-o, în cursa aceasta, pe care au ascuns-o, s-a prins piciorul lor.
16. Se cunoaște Domnul cînd face judecată! Întru faptele minilor lui s-a prins păcătosul.
17. Să se întorcă păcătoșii în iad; toate neamurile care uită pe Dumnezeu.
18. Că nu pină în sfîrșit va fi uitat săracul, iar răbdarea săracilor în veac nu va pieri.

Psalm. 9. — (1) Ps. 74, 1; 110, 1; 137, 1. (2) Ps. 30, 7. (5) 2 Reg. 22, 15-16. Ps. 33, 16. Pild. 10, 7. (7) Ps. 102, 19. Pling. 5, 19. (8) Num. 23, 21. Ps. 95, 13. Fapt. 17, 31. (9) Ps. 31, 8. (10) 3 Reg. 8, 57. (12) Fac. 4, 9. Deut. 32, 43. Iov. 34, 28. (13) Bar. 3, 4. (15) Ps. 7, 15; 140, 11.

19. Scoală-te, Doamne, să nu se întărească omul; să fie judecate neamurile înaintea ta!
20. Pune, Doamne, legiuitoare peste el, ca să cunoască neamurile că oameni sînt.
21. Pentru ce, Doamne, stai departe? Pentru ce treci cu vederea la vreme de necaz?
22. Cînd se mindrește necredinciosul, se aprinde săracul; se prind în sfaturile pe care le gîndesc.
23. Că se laudă păcătosul cu pofta sufletului lui, iar cel ce face strîmbătate, pe sine se binecuvîntează.
24. Întărit-a cel păcătos pe Domnul, după mulțimea minii lui; nu-l va căuta; nu este Dumnezeu înaintea lui.
25. Spurcate sînt căile lui în toată vremea; lepădate sînt judecățile tale de la fața lui, peste toți vrăjmașii lui va stăpîni.
26. Că a zis întru inima sa: nu mă voi clinti din neam în neam, rău nu-mi va fi.
27. Gura lui e plină de blestem, de amărăciune și de vicieșug; sub limba lui osteneală și durere.
28. Stă la pîndă în ascuns cu cei bogați ca să ucidă pe cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac privesc.
29. Pîndește din ascunziș, ca leul din culcușul său; pîndește ca să apuce pe sărac, pîndește pe sărac ca să-l tragă la el.
30. În lațul lui îl va smeri; se va pleca și va cădea asupra lui, cînd va stăpîni pe cei săraci.
31. Că a zis în inima lui: «Uit-a Dumnezeu! Întors-a fața lui, ca să nu vadă pină în sfîrșit!»
32. Scoală-te, Doamne, Dumnezeu! Înălță-se mina ta! Nu uita pe săracii tăi pînă în sfîrșit!
33. Pentru ce a miniat necredinciosul pe Dumnezeu? Că a zis în inima lui: Domnul nu va cerceta la mine.
34. Vezi, pentru că tu privești la necazuri și la durere, ca să le iei în minile Tale; căci în Tine se încrede săracul, iar orfanului tu i-ai fost ajutor.
35. Zdrobește brațul celui păcătos și rău, păcatul lui va fi căutat și nu se va afla.

(16) Pild. 29, 6. (18) Ps. 33, 6; 139, 12. Luc. 18, 7. (20) Is. 31, 3. (24) Ps. 13, 1; 52, 1. (27) Pild. 24, 2. Rom. 3, 14. (28) Fapt. 23, 15. (29) Ps. 16, 12. (30) Is. 3, 15. (31) Iov. 22, 13. Ps. 72, 11. (32) Marc. 4, 38. (34) Ps. 67, 7.

36. Împărăți-va Domnul în veac și în veacul veacului! Pieriți neamuri din pămîntul lui.
37. Dorința săracilor a auzit-o Domnul, la rivna inimii lor a luat aminte urechea ta.
38. Judecă pe sărac și pe smerit, ca să nu se mai mindrească omul pe pămînt.

PSALMUL 10

Al lui David.

1. În Domnul am nădăjduit, cum veți zice sufletului meu: «Mută-te în munți, ca o pasăre?»
2. Că iată păcătoșii au încordat arcu, gătit-au săgeți în tolbă, ca să săgeteze în întineric pe cei drepti la inimă.
3. Că au surpat ceea ce ai așezat, dar dreptul ce a făcut?
4. Domnul este în Biserica, cea sfîntă a lui, Domnul în cer are scaunul său. Ochii lui spre sărac privesc, genele lui cercetează pe fiii oamenilor.
5. Domnul cercetează pe cel drept și pe cel necredincios; iar pe cel ce iubeste nedreptatea îl urăște sufletul său.
6. Va ploua peste păcătoși lațuri, foc și pucioasă; iar suflare de vîfor este partea paharului lor.
7. Că drept este Domnul și dreptatea a iubit, și fața lui spre cel drept privește.

PSALMUL 11

Al lui David.

1. Mintuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-a împușinat adăvărul de la fiii oamenilor.
2. Deșertăciuni a grăit fiecare către aproapele său, buze viclene în inimă și în inimă rele au grăit.
3. Picăde-va Domnul toate buzele cele viclene și limba cea plină de mindrie.
4. Pe cei ce au zis: «Cu limba noastră ne vom mări, căci buzele noastre la noi sînt; cine ne este Domn?»

(11) Ier. 10, 10. Iez. 30, 24. Dan. 6, 27. Psalm. 10. — (1) 1 Reg. 24, 3; 26, 20. Ps. 54, 3; 123, 7. (4) Is. 66, 1. Avac. 2, 20. Sir. 5, 3-4. Mat. 5, 34; 23, 22. (5) Pild. 15, 29. (6) Fac. 19, 24. Ps. 139, 10. Ier. 23, 10, 19. (7) 1 Reg. 16, 7. Mat. 23, 23. Psalm. 11. — (1) Is. 57, 1. Mih. 4, 2. (2) Ps. 27, 4. Mih. 7, 5. (3) Gal. 5, 12. (4) Ier. 5, 2. Iov. 21, 14-15. Dan. 3, 15. (5) Ps.

5. Pentru necazul săracilor și suspinul nenorociților, acum mă voi scula, zice Domnul; le voi aduce lor mintuirea și le voi vorbi pe față.
6. Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint lămurit în foc, curățat de pămînt, curățat de șapte ori.
7. Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta în veac.
8. Împrejur necredincioșii umblă; dar după înălțimea ta ai cîstuit pe fiii oamenilor.

PSALMUL 12

Al lui David.

1. Pînă cînd, Doamne, mă vei uita pînă în sfîrșit? Pînă cînd vei întoarce fața ta de la mine?
2. Pînă cînd vei pune sfaturi în sufletul meu, durere în inima mea ziua și noaptea?
3. Pînă cînd se va înălța vrăjmașul meu împotriva mea?
4. Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeu! luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte;
5. Ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: «Întăritu-m-am asupra lui». Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clinti.
6. Iar eu spre mila ta am nădăjduit, bucura-se-va inima mea de mintuirea ta; cînta-voi Domnului, celui ce mi-a făcut bine și voi cînta numele Domnului celui preaînalt.

PSALMUL 13

Al lui David.

1. Zis-a cel nebul în inima sa: «Nu este Dumnezeu!» Stricatu-s-au și urîți s-au făcut întru indeletnicirile lor. Nu este cel ce face bunătațe, nu este pînă la unu.
2. Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce înțelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.
3. Toți s-au abătut, împreună necredincii s-au făcut; nu este cel ce face bunătațe, nu este pînă la unu.

145, 7. (6) 2 Reg. 22, 31. Ps. 17, 33; 18, 6. Pild. 8, 8; 30, 5. (3) Ps. 36, 32. Psalm. 12. — (1) Ps. 43, 26; 101, 2. (2) Jud. 6, 13. Ps. 76, 6-7. Pling. 5, 20. Avac. 1, 2. (4) 1 Ead. 9, 8. Ier. 51, 39. (6) Ps. 102, 2; 104, 2-3. Is. 66, 14. Avac. 3, 18. Psalm. 13. — (1) Ps. 9, 24-27; 52, 1-2. (2) Ps. 32, 13. Ier. 5, 1. Zah. 9, 1. (3) Os. 7, 7. Rom. 3, 10.

4. Oare, nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănincă pe poporul meu ca piinea, pe Domnul nu l-au chemat.

5. Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică, că Dumnezeu este cu neamul dreptilor.

6. Sfatul sâracului l-ai rușinat, dar Domnul este nădejdea lui.

7. Cine va da din Sion mintuirea lui Israel? Cînd va întoarce Domnul pe cei robiți ai poporului Său, bucurase-va Iacob și se va veseli Israel.

PSALMUL 14

Al lui David.

1. Doamne, cine va locui în locașul tău; și cine se va sălăslui în muntele cel sfînt al tău?

2. Cel ce umblă fără prihană și face dreptate, cel ce are adevărul în inima sa. 3. Cel ce n-a viclenit cu limba nici n-a făcut rău împotriva vecinului său și ocară n-a rostit împotriva aproapelui său.

4. Defăimat să fie înaintea lui cel ce viclenește, iar pe cei ce se tem de Domnul îi slăvește, cel ce se jură aproapelui său și nu se leapădă;

5. Argintul său nu l-a dat cu camătă și daruri împotriva celor nevinovați n-a luat. Cel ce face acestea nu se va clinti în veac.

PSALMUL 15

Al lui David.

1. Păzește-mă, Doamne, că spre tine am nădăjduit.

2. Zis-am Domnului: «Domnul meu ești tu, că bunătățile mele nu-ți trebuiesc».

3. Prin sfinții care sînt pe pămîntul lui minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

4. Înmulțitu-s-au slăbiciunile celor ce aleargă după alți dumnezei. Nu voi lua parte la adunările lor cu jertfe de singe, nici nu voi pomeni numele lor pe buzele mele.

5. Domnul este partea moștenirii mele și a paharului meu. Tu ești cel care îmi așezi mie iarăși moștenirea mea.

6. Sorții mi-au căzut între cei puternici, că moștenirea mea este puternică.

7. Binecuvînta-voi pe Domnul, cel ce m-a înțeleptit; la aceasta și noaptea mă îndeamnă inima mea.

8. Văzut-am mai înainte pe Domnul înaintea mea pururcă, că de-a dreapta mea este ca să nu mă clatin.

9. Pentru aceasta s-a veselit inima mea și s-a bucurat limba mea, dar încă și trupul meu va sălăslui întru nădejde.

10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel cuvios al tău să vadă stricăciunea.

11. Cunoscut mi-ai făcut căile vieții; umple-mă-vei de veselie cu fața ta, frumuseți în dreapta ta pînă în sfîrșit.

PSALMUL 16

O rugăciune a lui David.

1. Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, din buze fără de viclenie.

2. De la fața ta judecata mea să iasă, ochii mei să vadă cele drepte.

3. Cercetă-ai inima mea, noaptea ai cercetat-o; cu foc m-ai lămurit, dar nu s-a aflat întru mine nedreptate.

4. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești, pentru cuvintele buzelor tale eu am păzit căi aspre.

5. Îndreaptă picioarele mele în cărările tale, ca să nu se cîltimească pașii mei.

6. Eu am strigat, că m-ai auzit Dumnezeu, pleacă urechea ta către mine și auzi cuvintele mele.

7. Minunate fă milele tale, cel ce mințuiești pe cei ce nădăjduesc în tine de cei ce stau împotriva dreptei tale.

8. Păzește-mă, Doamne, ca pe lumina ochilor; cu acoperămintul aripilor tale acoperă-mă.

9. De fața necredincioșilor care mă necăjesc pe mine. Vrajmașii mei sufletul meu l-au cuprins;

10. Cu grăsimă inima lor și-au încuiat gura lor a grăit mîndrie.

11. Izgonindu-mă acum m-au înconjurat, ochii lor și-au apîntit ca să mă plece la pămînt.

56, 10-11. (10) Ps. 48, 15. Os. 13, 14. Ioan 8, 9. Fapt. 13, 35. 1 Cor. 15, 4. (11) Fapt. 2, 38. Psalm. 16. - (1) Ps. 4, 1; 5, 1; 142, 1. (3) Ps. 9, 9; 65, 9. Ier. 11, 20; 12, 3. (5) 1 Reg. 2, 8. (7) Is. 33, 2. (8) Deut. 32, 10. Rut 2, 12. Ps. 30, 7; 62, 8; 90, 1. Zah. 2, 12. Mat. 23, 37. (10) Iov 15, 27. Iuda 1, 16.

12. Apucatu-m-au ca un leu gata de pradă, ca un pui de leu ce locuiește în ascunzișuri.

13. Scoală-te, Doamne, întimpină-i pe ei și împiedică-i; izbăvește sufletul meu de cel necredincios; cu sabia ta, de vrajmașii minții tale.

14. Doamne, desparte-mă de oamenii acestei lumi, ce-și iau partea în viață, căci s-a umplut pîntecile lor de bunătățile tale; săturatu-s-au fiii lor și au lăsat rămășițele pruncilor.

15. Iar eu întru dreptate mă voi arăta feței tale, sătura-mă-voi cînd se va arăta slava ta.

PSALMUL 17

O cîntare a lui David.

1. Iubi-te-voi Doamne, virtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu.

2. Dumnezeuul meu, ajutorul meu și voi nădăjdui spre dînsul;

3. Apărătorul meu și puterea mîntuirii mele, și sprijinitorul meu.

4. Lăudînd voi chema pe Domnul, și de vrajmașii mei mă voi izbăvi.

5. Cuprinsu-m-au durerile morții, și durile fărădelegii m-au tulburat.

6. Durerile iadului m-au înconjurat, întimpinatu-m-au lașurile morții.

7. Și cînd mă necăjeau am chemat pe Domnul, și către Dumnezeuul meu am strigat.

8. Auzit-a din locașul lui cel sfînt glasul meu și strigarea mea, înaintea lui, va intra în urechile lui.

9. Și s-a clătînat și s-a cutremurat pămîntul și temelile munților s-au tulburat și s-au clătînat că s-a miniat pe ele Dumnezeu.

10. Întru minia lui fum s-a ridicat și pară de foc de la fața lui, cărbuni aprinși de la el.

11. Și a plecat cerurile și s-a pogorit și negură sub picioarele lui.

12. Și s-a suit pe heruvimi și a aburat; zburat-a pe aripile vîntului.

13. Și și-a pus întinericul acoperămint, împrejurul lui cîrțul lui, apă întinească în norii văzduhului.

14. De strălucirea feței lui norii au fugit, glasul lui prin grindină și cărbuni de foc.

15. Și a tunat din cer Domnul și cel preînalt a dat glasul său.

16. Trimis-a săgeți și i-a risipit pe ei, și fulgere a înmulțit și i-a tulburat pe ei.

17. Și s-au arătat izvoarele apelor și s-au descoperit temelile lumii.

18. De certarea ta, Doamne, de suflarea duhului miniei tale.

19. Trimis-a din înălțime și m-a luat, ridicatu-m-a din ape multe.

20. Izbăvește-mă de vrajmașii mei cei tari, și de cei ce mă ursc pe mine, că s-au întărit mai mult decît mine.

21. Întimpinatu-m-au ei în ziua necazului meu, dar Domnul a fost întărirea mea.

22. Și m-a scos la loc larg, m-a izbăvit, că m-a voit.

23. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, și după curăția minilor mele îmi va răsplăti mie.

24. Că am păzit căile Domnului și n-am fost necredincios Dumnezeului meu.

25. Că toate judecățile lui sînt înaintea mea, și îndreptările lui nu s-au depărtat de la mine.

26. Și voi fi fără prihană cu dînsul, și mă voi păzi de fărădelegea mea.

27. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, și după curăția minilor mele înaintea ochilor lui.

28. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi.

29. Și cu cel ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic te vei îndărătnici.

30. Că Tu pe poporul cel smerit îl vei mîntui, și ochii mîndrilor îi vei smeri.

31. Că tu vei aprinde făclia mea, Doamne; Dumnezeuul meu, vei lumina întinericul meu.

32. Căci cu tine mă voi izbăvi de ispită, și cu Dumnezeuul meu voi trece zidul.

33. Dumnezeuul meu, fără prihană este calea lui, cuvintele Domnului în foc lămurite; scut este tuturor celor ce nădăjduesc în el.

(6) Ecd. 9, 16. (7) Ps. 52, 8. Is. 59, 20. Psalm. 14. - (1) Ps. 23, 3; 83, 5. Is. 57, 13. (2) Ps. 44, 8. Is. 33, 15. Mat. 5, 8. (3) Iov 27, 4. Sir. 5, 16. Ecd. 4, 25. (4) 4 Reg. 3, 14. (5) Is. 22, 25. Deut. 23, 19. Psalm. 15. - (3) Ioan 11, 5. (4) Iosua 23, 7. Is. 1, 11. Os. 2, 19. (5) Ps. 72, 25; 93, 5; 141, 7. Pîng. 3, 24. (6) Luc. 24, 27. Ioan 2, 22. Fapt. 2, 25, 31. (9) Ps. 29, 12;

(10) Ps. 9, 29. (15) Mat. 5, 8. 1 Ioan 3, 20. 1 Cor. 13, 10. Psalm. 17. - (1) 2 Reg. 22, 2. Ps. 61, 2. (2) Ps. 45, 1. Is. 33, 16. Ecd. 2, 13. (3) Ps. 30, 3. (6) 2 Reg. 22, 6. Iov 22, 10. (7) Ps. 31, 5-6; 60, 2; 76, 3; 94, 6. Is. 26, 16. Iona 2, 8. Ioan 2, 3. (8) Ioan 2, 8. (9) 2 Reg. 22, 8. Ier. 10, 10. Avac. 3, 6. (10) Deut. 4, 24. Iez. 10, 2.

Ecd. 12, 29. (13) Is. 50, 3. (15) 1 Reg. 2, 10. 7, 10. Ier. 51, 16. (18) 2 Reg. 22, 17. Iov 37, 3; Ps. 65, 11; 68, 1-2. (21) Iov 36, 16. Ps. 30, 8. (22) Iov 22, 30. (26) 1 Reg. 26, 23. (28) Lev. 26, 24. Sir. 39, 29. (29) 1 Reg. 2, 7-8. Ps. 112, 6-7. Luc. 14, 11. (30) Is. 42, 16. (31) Ps. 59, 13. (32) Ps. 11, 6; 18, 7. Os. 14, 14. (33) Pild. 30, 5.

34. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Și cine este Dumnezeu afară de Dumnezeul nostru?

35. Dumnezeu cel ce mă încinge cu putere, și a pus fără prihană calea mea.

36. Cel ce face picioarele mele ca ale cerbului și peste cele înalte mă pune.

37. Cel ce întărește minile mele în vreme de război, și ai pus arc de aramă în brațele mele.

38. Și mi-ai dat mie scutul mîntuirii mele și dreapta ta m-a sprijinit.

39. Și certarea ta m-a îndreptat pînă în sfîrșit, și certarea ta însăși mă va învăța.

40. Lărgit-ai pașii mei sub mine, și n-au slăbit picioarele mele.

41. Urmări-voi pe vrăjmașii mei și-i voi prinde pe dinșii și nu mă voi întoarce pînă ce se vor sfîrși.

42. Zdrobi-i-voi pe ei și nu vor putea să stea, cădea-vor sub picioarele mele.

43. Și m-am încins cu putere spre război și ai împiedicat pe toți cei ce se sculau împotriva mea.

44. Și pe vrăjmașii mei i-ai făcut să fugă, iar pe cei ce mă urăsc pe mine i-ai nimicit.

45. Strigat-au către Domnul, și nu era cel ce mîntuiește; și nu i-a auzit pe ei.

46. Și-i voi sfărîma pe ei ca praful în fața vîntului, ca tina uleiului îi voi zdrobi pe ei.

47. Izbăvește-mă de răzvrătirile poporului, pusu-m-am capetenie neamurilor.

48. Poporul pe care nu l-am cunoscut mi-a slujit mie. Cu auzul urechii m-a auzit.

49. Fiii străini m-au mințit pe mine. Fiii străini au îmbătrînit și au schiopătat din cărările lor.

50. Viu este Domnul și binecuvîntat este Dumnezeul meu, și să se înalțe Dumnezeul mîntuirii mele.

51. Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbînda și mi-ai supus popoarele; Izbăvitorul meu de vrăjmașii cîi furioși.

52. De la cei ce se ridică împotriva mea, înalță-mă, de omul nedrept izbăvește-mă.

53. Pentru aceasta te voi lăuda între neamuri, Doamne; și numele tău îl voi cînta.

54. Cel ce mărești mîntuirea împăratului tău și faci milă unsului tău, lui David și seminției lui pînă în veac.

PSALMUL 18

Al lui David.

1. Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea minilor lui o vestește tîrziu.

2. Ziua zilei spunc cuvînt, și noaptea nopții vestește știință.

3. Nu sînt graiuri, nici cuvînte, ale căror glasuri să nu se audă.

4. În tot pămîntul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

5. În soare și-a pus locașul său; și el e ca un mire ce iese din cămara sa.

6. Bucura-se-va ca un urias, care alcargă drumul lui.

7. De la marginea cerului ieșirea lui, și oprirea lui pînă la marginea cerului; și nu este cine să se ascundă de căldura lui.

8. Legea Domnului e fără prihană, întoarce sufletele; mărturia Domnului e credincioasă, înțelepțește pruncii.

9. Judecățile Domnului sînt drepte, veselesc inima; porunca Domnului e strălucitoare, luminează ochii.

10. Frica de Domnul este curată, rămîne în veacul veacului. Judecățile Domnului sînt adevărate, toate îndreptățite.

11. Dorite-s mai mult decît aurul, și decît piatra cea de mare preț; și mai dulce decît mierea și fagurele.

12. Că robul tău le păzește pe ele, și răspîtiște multă arc.

13. Greșelile cîine le va pricepe? De cele ascunse ale mele curățește-mă.

14. Și de cele străine ferește pe robul tău; de nu mă vor stăpîni, atunci fără prihană voi fi și mă voi curăți de păcat mare.

15. Și vor bineplăcea cuvintele gurii mele și cugetul inimii mele înaintea ta pururea; Doamne, ajutorul meu și izbăvitorul meu.

PSALMUL 19

Al lui David.

1. Să te audă Domnul în ziua necazului, scutescă-te numele Dumnezeului lui Iacob.

18. (6) Eccl. 1, 5. Sir. 43, 3. (7) Deut. 32, 2-4. Ps. 11, 6; 17, 32; 118, 50, 92. Pild. 4, 22. Ier. 15, 16. Sir. 33, 3. Rom. 7, 14. (8) Ps. 118, 130. Naum. 1, 3. Sir. 24, 35. 2 Petr. 1, 19. Ecl. 1, 18. (10) Iov. 28, 15. Ps. 118, 72, 103, 127. Sir. 23, 35; 24, 22. (11) Ps. 118, 2. (15) Ps. 39, 17; 118, 108. Psalm. 19. - (1) Ps. 17, 11.

2. Trimite-ți ajutor din locașul cel sfînt, și din Sion sprijincască-te pe tine.

3. Pomenească toată jertfa ta, arderea de tot a ta bineplăcută să fie.

4. Dea-ți Domnul după inima ta, și tot sfatul tău să-l plinească.

5. Bucura-ne-vom de mîntuirea ta, și întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale.

6. Acum am cunoscut că a mîntuit Domnul pe unsul său, cu puterea dreptei sale.

7. Auzi-l-va pe dinsul din cerul cel sfînt al lui.

8. Aceștia în căruțe și aceștia pe cai, iar noi în numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.

9. Aceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat.

10. Doamne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

PSALMUL 20

Al lui David.

1. Doamne, întru puterea ta se va veseli împăratul și întru mîntuirea ta se va bucura foarte.

2. După pofta inimii lui i-ai dat lui, și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el.

3. Că l-ai întîmpinat pe el cu binecuvîntările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.

4. Viață a cerut de la tine și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

5. Mare este slava lui întru mîntuirea ta, slavă și mare cuvîntă vei pune peste el.

6. Că îi vei da lui binecuvîntare în veacul veacului, veseli-l-vei pe dinsul întru bucurie cu fața ta.

7. Că împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preaînalt nu se va clinti.

8. Afă-se mina ta peste toți vrăjmașii tăi, dreptatea ta să afle pe toți cei ce te urăsc pe tine.

9. Pune-i-vei pe ei ca un cuprător de foc în vremea arătării tale;

10. Domnul întru minia sa și în tulbura pe ei, și-i va minca pe ei focul.

11. Rodul lor de pe pămînt îl vei pierde și sămînța lor dintre fiii oamenilor.

12. Că au gîndit rele împotriva ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea.

13. Că îi vei pune pe ei pe fugă și cu arcul tău vei ținti capul lor.

14. Înălță-te, Doamne, întru tîrziu ta; cînta-vom și vom lăuda puterile tale.

15. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

16. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

17. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

18. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

19. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

20. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

21. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

22. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

23. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

24. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

25. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

26. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

27. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

28. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

29. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

30. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

31. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

32. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

33. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

34. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

35. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

36. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

37. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

38. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

39. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

40. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

41. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

42. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

43. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

44. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

45. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

46. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

47. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

48. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

49. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

50. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

51. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

52. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

53. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

54. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

55. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

56. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

57. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

58. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

59. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

60. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

61. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

62. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

63. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

64. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

65. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

66. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

67. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

68. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

69. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

70. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

71. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

72. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

73. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

74. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

75. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

76. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

77. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

78. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

79. Domne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi te vom chema.

(34) 2 Reg. 22, 32. Is. 43, 11; 44, 6. (36) Avac. 3, 19. (37) Ps. 143, 1. (39) Ps. 30, 8. (40) Intcl. 5, 17. (43) Fac. 49, 8. (44) Iov. 27, 9. Ioan. 9, 31. (45) 4 Reg. 13, 7. Ps. 82, 13. Is. 10, 6. (46) Rom. 5, 9. (49) Deut. 32, 40. (50) 1 Paral. 17, 10. (52) Rom. 15, 9. Psalm. 18. - (1) Ps. 96, 6. Sir. 43, 1-2. Fapt. 14, 17. Rom. 1, 20. (4) Rom. 10,

18. (6) Eccl. 1, 5. Sir. 43, 3. (7) Deut. 32, 2-4. Ps. 11, 6; 17, 32; 118, 50, 92. Pild. 4, 22. Ier. 15, 16. Sir. 33, 3. Rom. 7, 14. (8) Ps. 118, 130. Naum. 1, 3. Sir. 24, 35. 2 Petr. 1, 19. Ecl. 1, 18. (10) Iov. 28, 15. Ps. 118, 72, 103, 127. Sir. 23, 35; 24, 22. (11) Ps. 118, 2. (15) Ps. 39, 17; 118, 108. Psalm. 19. - (1) Ps. 17, 11.

(1) Ps. 20, 2; 144, 20. (5) Is. 41, 16. (6) 2 Reg. 4, 6. (7) 1 Reg. 17, 45. 4 Reg. 19, 23. Ps. 43, 8. Psalm. 20. - (2) Ps. 19, 4; 144, 20. Ioan. 20, 28. (3) Ier. 2, 9. (4) Ps. 60, 6. Fapt. 17, 25. (6) Is. 19, 24. (8) Mat. 24, 51. (9) Mal. 3, 19. (11) Ps. 33, 16. Is. 14, 22. (14) Apoc. 22, 30. Psalm. 21. - (1) Mat. 26, 24, 54; 27, 46.

Marc. 15, 34. (4) Ps. 106, 6. (5) Ps. 24, 2. Rom. 5, 5. (6) Iov. 25, 6. Fapt. 17, 3. 1 Cor. 15, 3. (7) Ps. 108, 25. Intcl. 2, 18-20. Mat. 26, 67; 27, 39. Marc. 9, 12; 15, 29. Luc. 18, 32; 22, 63; 24, 27. 1 Petr. 1, 11. Filip. 2, 7. (8) Intcl. 2, 18. Mat. 27, 43. (9) Ps. 70, 6. (12) Ps. 87, 17-18. Am. 4, 1. Mat. 27, 20.

14. Ca apa m-am vărsat și s-au risipit toate oasele mele.

15. Făcându-s-a inima mea ca ceara ce se topește în mijlocul pintecelui meu.

16. Uscatu-s-a ca un vas de lut țărâna mea, și limba mea s-a lipit de cerul gurii mele și în țărâna morții m-am pogorât.

17. Că m-au înconjurat ciini mulți, adunarea celor vicleni m-a împresurat.

18. Străpuns-au minile mele și picioarele mele.

19. Numărat-au toate oasele mele, iar ei priveau și se uitau la mine.

20. Împărțit-au hainele mele loruși și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

21. Iar tu, Doamne, nu depărta ajutorul tău de la mine, spre sprijinul meu ia aminte.

22. Izbăvește de sabie sufletul meu și din gheara cinelui viața mea.

23. Izbăvește-mă din gura leului, și din coarnele taurilor smerenia mea.

24. Spune-voi numele tău fraților mei, în mijlocul adunării, te voi lăuda.

25. Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-l pe el, toată seminția lui Iacob slăviți-l pe el.

26. Să se teamă de dînsul toată seminția lui Israel.

27. Că n-a defăimat, nici n-a lepădat ruga săracului.

28. Nici n-a întors fața lui de la mine și cînd am strigat către dînsul, m-a auzit.

29. De la tine este lauda mea în adunare mare, rugăciunile mele le voi face înaintea celor ce se tem de el.

30. Mîncă-vor săracii și se vor satura, și vor lăuda pe Domnul iar cei ce-l caută pe dînsul vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

31. Își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pămîntului.

32. Și se vor închina înaintea lui toate semințiile neamurilor.

33. Că a Domnului este împărăția și el stăpînește peste neamuri.

(15) Iov 30, 16. (16) Deut. 28, 66. Ioan 19, 28. (17) Mat. 26, 56; 27, 27. Marc. 14, 49. (18) Ioan 19, 37. (19) Luc. 23, 35. (20) Mat. 27, 35. Marc. 15, 24. Luc. 23, 34. Ioan 19, 24. (21) Ps. 39, 17. (22) Is. 34, 7. (24) Ps. 25, 12; 67, 27; 108, 30. Ioan 20, 17. Evr. 2, 12. (27) Rvr. 5, 7. (28) Ps. 34, 18; 115, 5. (29) Ps. 68, 36. Cînt. 5, 1. Is. 65, 13. Mat. 11, 5. Luc. 1, 53. (30) Ps. 2, 7. Is. 60, 14. (31) Ps. 46, 8. Dan. 7, 27. Mat. 6, 10. (32) Ps. 71, 11. Is. 49, 23.

34. Mîncat-au și s-au închinat în grașii pămîntului, înaintea lui vor cădea toți cei ce se pogoară în pămînt.

35. Și sufletul meu în el viază, și seminția mea va sluji lui.

36. Se va vesti Domnului neamul ce va să vină. Și vor vesti dreptatea lui poporul lui ce se va naște și ce a făcut Domnul.

PSALMUL 22

Al lui David.

1. Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi.

2. La loc cu pășune, acolo m-a sălăsluit; la apa odîinei m-a hrănit.

3. Sufletul meu l-a întors, povățuit m-a pe căile dreptății, pentru numele lui.

4. Că de voi și umbra în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că tu cu mine ești.

5. Toiagul tău, și varga ta, acestea m-au mîngiat.

6. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul tău este adăpîndu-mă ca un puternic.

7. Și mila ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

PSALMUL 23

Al lui David.

1. Al Domnul este pămîntul și plîniea lui; lumea și cei ce locuiesc în ea.

2. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el și pe riuri l-a așezat pe el.

3. Cine se va sui în muntele Domnului, și cine va sta în locul cel sfînt al lui?

4. Cel nevinovat cu minile și curat cu inima, care n-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu vicleșug aproapelui său.

5. Acesta va lua binecuvîntare de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, mîntuitorul său.

6. Acesta este neamul celor ce-l caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob.

(33) Is. 53, 10. Psalm. 22. — (1) Is. 40, 11. Ier. 23, 4. Iez. 34, 14, 23. Ioan 10, 11-12. 1 Petr. 25. Filip. 4, 19. Apoc. 7, 17. (2) Ioan 10, 9. (3) Ps. 117, 6. Rom. 8, 31. (6) Ps. 111, 10; 115, 4. Pild. 9, 2. Is. 25, 6. Luc. 7, 46. (7) Ps. 25, 6; 26, 6; 62, 3. Psalm. 23. — (1) Ier. 9, 29; 19, 5. Deut. 10, 14. Iov 41, 10. Ps. 49, 12. 1 Cor. 10, 26. (11) Iov 38, 6. 2 Petr. 3, 5. (3) Ps. 14, 1. Is. 33, 15-16. (4) Mat. 5, 8. (5) Is. 48, 17-18. Os. 10, 13. (6) Is. 51, 2. 1 Petr. 2, 9.

7. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și va ridicați porțile cele veșnice și va intra împăratul slavei.

8. Cine este acesta împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război.

9. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și va ridicați porțile cele veșnice și va intra împăratul slavei.

10. Cine este acesta împăratul slavei? Domnul puterilor, acesta este împăratul slavei.

PSALMUL 24

Al lui David.

1. Către tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu.

2. Spre tine am nădărduit, să nu mă rușinai în veac, nici să ridă de mine vrăjmașii mei.

3. Pentru că toți cei ce te așteaptă pe tine nu se vor rușina; să se rușineze toți cei ce fac fărâdelegi în deșert.

4. Căile tale, Doamne, arată-mi, și cărările tale mă învăță.

5. Îndreptează-mă spre adevărul tău și mă învăță, că tu ești Dumnezeu, mîntuitorul meu; și pe tine te-am așteptat toată ziua.

6. Adu-ți aminte de îndurările și mila tale, Doamne, că din veac sînt.

7. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni.

8. După mila ta pomenește-mă tu, pentru bunătatea ta, Doamne.

9. Bun și drept este Domnul, pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale.

10. Îndrepta-va pe cei blînzi la judecată, învăța-va pe cei blînzi căile sale.

11. Toate căile Domnului sînt milă și adevăr pentru cei ce caută așezămintul lui și mărturiile lui.

12. Pentru numele tău, Doamne, curățește păcatul meu că mult este.

13. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o.

14. Sufletul lui întru bunătați se va sălăslui și seminția lui va moșteni pămîntul.

15. Domnul este întărirea celor ce se tem de el, așezămintul lui îl va arăta lor.

16. Ochii mei pururca spre Domnul că el va scoate din laț picioarele mele.

17. Caută spre mine și mă miluiește, că unul născut și sărac sînt eu.

18. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă.

19. Vezi smerenia mea și osteneala mea, și-mi iartă toate păcatele mele.

20. Vezi pe vrăjmașii mei, că s-au înmulțit și cu ură nedreaptă m-au urit.

21. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez, că am nădărduit în tine.

22. Cei fără răutate și cei drepti s-au lipit de mine, că te-am așteptat, Doamne.

23. Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel de toate necazurile lui.

15. Domnul este întărirea celor ce se tem de el, așezămintul lui îl va arăta lor.

16. Ochii mei pururca spre Domnul că el va scoate din laț picioarele mele.

17. Caută spre mine și mă miluiește, că unul născut și sărac sînt eu.

18. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă.

19. Vezi smerenia mea și osteneala mea, și-mi iartă toate păcatele mele.

20. Vezi pe vrăjmașii mei, că s-au înmulțit și cu ură nedreaptă m-au urit.

21. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez, că am nădărduit în tine.

22. Cei fără răutate și cei drepti s-au lipit de mine, că te-am așteptat, Doamne.

23. Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel de toate necazurile lui.

PSALMUL 25

Al lui David.

1. Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat; și în Domnul nădărduind, nu voi slăbi.

2. Cercetează-mă, Doamne, și mă cearcă; aprinde răunchii și inima mea.

3. Că mila ta este înaintea ochilor mei, și bine mi-a plăcut adevărul tău.

4. Nu am șezut în adunarea deșertăciunii, și cu călcătorii de legenu voi intra.

5. Urit-am adunarea celor ce viclenesc, și cu cei necredincioși nu voi șede.

6. Spăla-voi întru cele nevinovate minile mele și voi înconjura jertfelnicul tău, Doamne.

7. Ca să aud glasul laudei tale și să spun toate minunile tale.

8. Doamne, iubit-am bunăcuviința casei tale și locul locașului slavei tale.

9. Să nu pierzi cu cei necredincioși sufletul meu, și cu vărsătorii de sînge viața mea.

10. Întru ale căror mîini sînt fărâdelegi, și dreapta cărora e plină de daruri.

11. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăvește-mă, Doamne, și mă miluiește.

12. Căci piciorul meu a stat întru dreptate, întru adunări te voi binecuvînta, Doamne.

(16) 2 Reg. 22, 7. Plîng. 1, 20. (18) Ioan 15, 25. Psalm. 25. — (1) Ps. 7, 8. (2) Ps. 7, 9; 138, 23. Ier. 11, 20. (4) Iov 31, 5. Ps. 1, 1. (5) Ps. 118, 128. (6) Deut. 21, 6. Ps. 23, 7; 41, 2. (8) 1 Reg. 26, 19. Mat. 23, 21. Luc. 2, 37. (9) 1 Reg. 15, 18. (12) Ps. 21, 24.

(1) Ps. 44, 4. Psalm. 24. — (1) Ps. 85, 4; 118, 10. (2) Ps. 21, 5. (3) Ps. 26, 15; 85, 11. (5) Ps. 102, 17. Ier. 33, 11. (6) Iov 13, 26. (7) Deut. 4, 8. (9) Ps. 31, 9. Dan. 4, 34. Os. 14, 10. (10) Ps. 78, 9. (12) Ps. 36, 22. Is. 60, 21. Mat. 5, 13. (13) Deut. 29, 29. Sir. 43, 38. Luc. 8, 10. (14) 2 Paral. 20, 12. Iov 16, 20. Ps. 120, 1.

PSALMUL 26

Al lui David.

1. Domnul este lumina mea și mintuitorul meu; de cine mă voi teme?
2. Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa?
3. Când se vor apropia de mine cei ce îmi fac rău, ca să măninc trupul meu;
4. Cei ce mă necăjesc și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut.
5. De s-ar rindui împotriva mea ostire, nu se va înfricoșa inima mea;
6. De s-ar ridica împotriva mea război, eu în el nădăjdiesc.
7. Una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi căuta: Să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele.
8. Ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez locașul lui.
9. Că Domnul m-a ascuns în cortul lui în ziua necazurilor mele; m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului lui.
10. Pe piatră m-a înălțat. Și acum iată, a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei.
11. Înconjurat-am și am jertfit în cortul lui jertfă de laudă. Și îl lauda și voi cînta Domnului.
12. Auzi, Doamne, glasul meu cu care am strigat; miluiește-mă și mă ascultă.
13. Ție a zis inima mea: Pe Domnul voi căuta. Te-a căutat fața mea; fața ta, Doamne, voi căuta.
14. Să nu-ți întorci fața ta de la mine și să nu te abai într-o minie de la robul tău;
15. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine și să nu mă lași, Dumnezeule, mintuitorul meu.
16. Că tatăl meu și mama mea m-au părăsit, dar Domnul m-a luat.
17. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea ta și mă îndreptează pe cărarea dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei.
18. Nu mă da pe mine pe mina celor ce mă necăjesc, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepti și nedreptatea a mințit sieși.
19. Cred că voi vedea bunătățile Domnului, în pămîntul celor vii.

Psalm. 26. — (1) 2 Reg. 22, 29. Ps. 117, 6. Mih. 7, 8. Fapt. 17, 25. (3) 2 Reg. 22, 39. (4) Ps. 3, 6. (6) Fac. 20, 5. Ps. 22, 7; 62, 3. Luc. 10, 42. (8) Ps. 30, 20. (9) Ps. 115, 8. Is. 38, 20. (10) Ps. 4, 1. (11) Ps. 49, 15. (13) 3 Reg. 8, 57. (14) Is. 63, 16; 64, 7. (15) Ps. 24, 3; 85, 11; 138, 24. (16) Ps. 30, 8. Marc. 26, 59, 60. Marc. 14, 55. (17) Ps. 141, 7. Is. 38, 11. (18) Is. 25,

20. Așteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te și să se întărească inima ta și așteaptă pe Domnul.

PSALMUL 27

Al lui David.

1. Către tine, Doamne, am strigat, Dumnezeule meu, ia aminte! Că de mine mă vei auzi, mă vei asemăna cu cei care se pogoară în groapă.
2. Ascultă glasul rugăciunii mele cînd mă rog către tine, cînd ridic minile mele către locașul tău cel sfînt.
3. Să nu tragi cu cei păcătoși sufletul meu, și cu cei ce lucrează nedreptate să nu mă pierzi.
4. Cu cei ce grăiesc pace către aproapele lor, dar cele rele sînt în inimile lor.
5. Dă-le lor după faptele lor și după vicleșugul gândurilor lor.
6. După lucrul minilor lor, dă-le lor; răsplătește-i după faptele lor.
7. Că n-au ținut lucrurile Domnului și faptele minilor lui; îi vei da rîmă, și nu-i vei zidi.
8. Binecuvîntat este Domnul că a auzit glasul rugăciunii mele.
9. Domnul este apărătorul meu, în el a nădăjdut inima mea și mi-a ajutat.
10. Și a înflorit trupul meu și de bunăvoia mea îl voi lauda pe el.
11. Domnul este întărirea poporului său, și apărător mintuirilor unsului său.
12. Mintuiește poporul tău și binecuvîntază moștenirea ta, paște-i pe ei și-i ridică pînă în veac.

PSALMUL 28

Al lui David.

1. Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului minciunile voastre, aduceți Domnului slavă și cinste.
2. Aduceți Domnului slavă numele lui său; închinați-vă Domnului în curtea cea sfîntă a lui.
3. Glasul Domnului peste ape; Dumnezeul slavci a tunat; Domnul peste ape multe.
4. Glasul Domnului într-o tărie, glasul Domnului într-o mare cuviință.

9. Avac. 2, 3. Psalm. 27. — (1) Ps. 87, 4. 142, 7. (2) Ps. 4, 1; 142, 6. (4) Ps. 11, 2; 61, 5. Ier. 9, 8. Mih. 7, 5. (5) Plîng. 3, 64. Mat. 16, 27. (7) Iov 34, 27; Is. 5, 12. (10) Ps. 3, 3. (11) Ps. 26, 1-2. Psalm. 28. — (1) Ps. 95, 7. Apoc. 21, 24. (3) 2 Reg. 22, 14. Iov 37, 4-8. Ps. 67, 34. Marc. 3, 17. Fapt. 7, 2.

PSALMUL 30

Al lui David.

1. Spre tine, Doamne, am nădăjdut, ca să nu fiu rușinat în veac. Întru îndreptarea ta izbăvește-mă și mă scoate.
2. Pleacă spre mine urechea ta, grăbește de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător și spre casă de scăpare ca să mă mintuiești.
3. Că puterea mea și scăparea mea ești tu și pentru numele tău mă vei povăui și mă vei hrăni.
4. Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care mi-au ascuns-o mie, că tu ești apărătorul meu.
5. În minile tale îmi voi da duhul meu; izbăvit-m-ai, Doamne, Dumnezeule adevărului.
6. Urit-ai pe cei ce păzesc deșertăciuni în zadar, iar eu spre Domnul am nădăjdut.
7. Bucura-mă-voi și mă voi veseli de mila ta, că ai căutat spre smerenia mea, mintuit-ai din nevoi sufletul meu.
8. Și num-ai lăsat în minile vrăjmașului; pus-ai în loc desfătăcioare mele.
9. Miluiește-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburat-s-a de minie ochiul meu, sufletul meu și inima mea.
10. Că s-a stins într-o durere viața mea și anii mei în suspine; slăbit-a întru sărăcie țaria mea și oasele mele s-au tulburat.
11. La toți vrăjmașii mei m-am făcut de ocară vecinilor mei foarte, și frică cunoscuților mei. Cei ce mă vedeau afară fugeau de mine.
12. Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ca un vas stricat.
13. Că am auzit ocară multora din cei ce locuiesc împrejur, cînd se adunau ei împreună împotriva mea; ca să ia sufletul meu s-au sfătuit.
14. Iar eu către tine am nădăjdut, Doamne, zis-am: «Tu ești Dumnezeul meu!»
15. În minile tale, soarta mea, izbăvește-mă din mina vrăjmașilor mei și de cei ce mă prigonesc.
16. Arată fața ta peste robul tău, mintuiește-mă cu mila ta!

PSALMUL 29

Al lui David.

1. Înălța-te-voi, Doamne, că m-ai ridicat și n-ai veselit pe vrăjmașii mei împotriva mea.
2. Doamne, Dumnezeule meu, strigat-am către tine și m-ai vindecat.
3. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mintuit-m-ai de cei ce se pogoară în groapă.
4. Cîntați Domnului cei cuvioși ai lui și laudați pomenirea sfînteniei lui.
5. Că iușme este într-o minia lui și viață într-o viața lui; seara se va sălășui plîngerea, iar dimineața bucuria.
6. Iar eu am zis întru indetularca mea: «Nu mă voi cînti în veac!»
7. Doamne, întru voia ta, dat-ai frumuseții mele putere; dar cînd ți-ai întors fața ta, eu m-am tulburat.
8. Către tine, Doamne, voi striga și către Dumnezeul meu mă voi ruga.
9. Ce folosai de singele meu de mă pogoar în stricăciune? Oare, te va lauda pe tine țărîna, sau va vesti adevărul tău?
10. Auzit-a Domnul și m-a miluit; Domnul a fost ajutorul meu!
11. Schimbat-ai plîngerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie.
12. Ca slava mea să-ți cînte ție și să nu mă mîhnesc; Doamne, Dumnezeul meu, în veac te voi lauda!

(5) Is. 30, 31. (9) Iov 39, 1-4. (10) Fac. 6, 17. 1 Petr. 3, 20-21. Psalm. 29. — (1) Ps. 34, 19. (2) Deut. 32, 39. Ps. 102, 3. (3) 1 Reg. 2, 6. Ps. 85, 13. (4) Ps. 96, 12. (5) Is. 26, 20; 54, 8; 60, 10. Plîng. 3, 23, 32. Ioan 19, 30. (6) Iov 29, 18. (9) Ps. 6, 5. Is. 38, 18. Bar. 2, 17. (12) Ps. 15, 9. Psalm. 30. — (1) Ps. 70, 1; 102, 17-18. Is. 49, 23. (2) Ps. 114, 2. (7) Ps. 17, 3. (5) Num. 16,

22. Luc. 23, 46. Fapt. 7, 59. (6) Deut. 32, 21. Ps. 61, 10. (7) Ps. 9, 2. (8) 2 Reg. 22, 20. Ps. 17, 21. 39; 26, 16. (9) Ps. 6, 17; 87, 9. (10) Ps. 39, 15-16; 108, 24. (11) Iov 19, 13. Ps. 37, 11; 88, 41. (12) Eccl. 9, 5. Ier. 48, 38. (13) Ps. 2, 1. (15) Ps. 38, 5. (16) Num. 6, 25. Ps. 4, 6; 79, 3. Dan. 9, 18.

17. Doamne, să nu fiu rușinat, că te-am chemat pe tine; să se rușineze necredincioșii și să se pogoare în iad.
18. Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mindrie și cu defăimare.
19. Cât este de mare mulțimea bună-tății tale, Doamne, pe care ai gătit-o celor ce se tem de tine; pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc în tine, înaintea fiilor oamenilor.
20. Ascunde-i-vei pe dinșii cu acoperământul feței tale de tulburarea oamenilor.
21. Acoperi-i-vei pe ei în cortul tău de împotrivirea limbilor.
22. Binecuvântat este Domnul, că minunată a fost mila sa, în cetate întărită.
23. Iar eu am zis întru uimirea mea: lepădat sint de la fața ochilor tăi.
24. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat către tine.
25. Iubiți pe Domnul toți cuvioșii lui, că adevărul caută Domnul și răspătește celor ce se mindresc, cu prisosință.
26. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți în Domnul.

PSALMUL 31

Al lui David.

1. Fericii cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele.
2. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug.
3. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele, când strigam toată ziua.
4. Că ziua și noaptea s-a îngreunat peste mine mina ta, și am căzut în suferință când ghimpele tău mă împungea.
5. Păcatul meu l-am cunoscut și fărădelegea mea n-am ascuns-o, împotriva mea.
6. Zis-am: «Mărturisii-voi fărădelegea mea Domnului»; și tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu.

(19) Is. 64, 4. (20) 1 Reg. 25, 29. Ps. 26, 8. (23) Ps. 4, 3; 144, 20. Pling. 3, 53-55. (24) Iov 22, 29. Pild. 29, 23. 1 Petr. 5, 5. Psalm. 31. — (1) Ps. 84, 2. Iez. 36, 29. Rom. 4, 7. (2) 1 Cor. 5, 19. (4) Ps. 37, 1, 4. (5) Ps. 37, 18; 50, 3-4. Pild. 28, 13. 1 Ioan 1, 9. 1 Cor. 11, 31. (6) Lev. 13, 6. Mat. 6, 12. Luc. 11, 4. (7) 2 Reg. 22, 17. Is. 55, 6. (8) Ps. 9, 9. (9) Deut. 11, 12. Ps. 24, 11. Pild. 4, 11; 14, 8. (10) Pild. 26, 3. (11) Is. 57, 19-20. (12) Ps.

7. Pentru aceasta se va ruga că-tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia.
8. Tu ești scăparea mea din necazuri, ce mă cuprinde, bucuria mea; iată-vește-mă de cei ce m-au înconjurat.
9. Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; așinti-voi spre tine ochii mei.
10. Nu fi ca un cal și ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu falcile lor voi stringe ca să nu se apropie de tine.
11. Multe sint bătăile păcătoșului, iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul, mila îl va înconjura.
12. Veseleți-vă în Domnul și vă bucurați, drepților, și vă lăudați toți cei drepți la inimă.

PSALMUL 32

Al lui David, la Ezechi fără titlu.

1. Bucurați-vă, drepților; celor drepți li se cuvine laudă.
2. Lăudați pe Domnul în alăută, în psaltire cu zece strune cîntați-i lui.
3. Cîntați-i lui cîntare nouă, cîntați-i frumos, cu strigăt de bucurie.
4. Că drept este cuvîntul Domnului, și toate lucrurile lui întră credință.
5. Iubește milostenia și judecata Domnul; de mila Domnului plin este pămîntul.
6. Cu cuvîntul Domnului cerurile s-au întărit, și cu duhul guri lui toată puterea lor.
7. Adunat-a ca într-un burduf apele mării, pus-a în vistierii adîncurile.
8. Să se teamă de Domnul tot pămîntul, și de el să se cutremure toți locuitorii lumii.
9. Că el a zis și s-au făcut, el a poruncit și s-au zidit.
10. Domnul risipește sfaturile neamurilor, leapădă gîndurile popoarelor, și defaimă sfaturile căpeteniilor.

32, 1; 63, 11; 95, 12. Psalm. 32. — (1) Ps. 31, 12; 146, 1. (2) Ps. 91, 3; 143, 9. (3) Ps. 39, 3; 149, 1. Is. 42, 10. Apoc. 5, 9. (5) Ps. 118, 64. (6) Fac. 1, 6-8. Neem. 9, 6. Iov 33, 4. Pild. 3, 19. Is. 45, 12. Iudit. 16, 17. Sir. 43, 30. Ioan 1, 3. Fapt. 17, 24. Evr. 11, 3. Apoc. 14, 7. (7) Fac. 1, 9. Iov 38, 8. Ier. 5, 22. (9) Fac. 1, 3. Iov 37, 6. Ps. 147, 7. Is. 46, 11. Iudit. 16, 17. (10) 2 Reg. 17, 14. Neem. 4, 15. Iov 5, 12. Luc. 1, 51.

11. Iar sfatul Domnului rămîne în veac, gîndurile inimii lui, din neam în neam.
12. Fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeu, poporul pe care l-a ales de moștenire lui.
13. Din cer a privit Domnul, văzu-l-a pe toți fiii oamenilor.
14. Din locașul său, cel gata, privit-a pe toți cei ce locuiesc pămîntul.
15. Cel ce a zidit inderosebi inimile lor, cel ce pricepe toate lucrurile lor.
16. Nu se mintuiește împăratul cu ostire multă, și uriașul nu se va mintui cu mulțimea tărcii lui.
17. Mîncinos este calul spre scăpare, și cu mulțimea puterii lui nu te va izbăvi.
18. Iată ochii Domnului spre cei ce se tem de dînsul, spre cei ce nădăjduiesc în mila lui. Ca să izbăvească de moarte sufletele lor, și să-i hrănească pe ei în toamete.
19. Și sufletul nostru așteaptă pe Domnul, că ajutorul și apărătorul nostru este.
20. Că în el se va veseli inima noastră, și în numele cel sfînt al lui am nădăjduit.
21. Fie, Doamne, mila ta spre noi, precum am nădăjduit și noi întru tine.

PSALMUL 33

Al lui David.

1. Bine voi cuvînta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda lui în gura mea.
2. În Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blînzi și să se veselească.
3. Slăviți pe Domnul împreună cu mine, și să înălțăm numele lui împreună.
4. Căutat-am pe Domnul și m-am auzit, și din toate necazurile mele m-am izbăvit.
5. Apropiati-vă de el și vă luminați, și fețele voastre să nu se rușineze.
6. Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el, și din toate necazurile lui l-a izbăvit.

(11) Pild. 19, 21. Is. 46, 10. Mal. 3, 6. Evr. 6, 17. (12) Ps. 64, 4; 143, 15. (13) 2 Paral. 16, 9. Iov 28, 24. Ps. 13, 2. (14) Pild. 15, 3. (15) Evr. 4, 13. (17) 2 Paral. 25, 8. Pild. 21, 31. (18) Iov 36, 7. Ps. 33, 15. Sir. 15, 19. 1 Petr. 3, 12. (19) Iov 5, 20. — (1) Ps. 103, 33. (2) Luc. 1, 46. (3) Ps. 104, 3. (4) Is. 2, 12; 65, 24. (5) Ps. 17, 7-8. Mih. 7, 7. (6) Ps. 9, 18; 68, 37. (7) Fac. 32, 1. Dan. 3, 28; 4, 10. Zah. 9, 8. Evr. 1, 14. (8) Ps. 2, 11; 145, 5. Pild. 16, 20. Pling. 3, 25. 1 Petr. 2, 3. (9) Ioan 4, 24.

7. Străju-i-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de el, și-i va izbăvi pe ei.

8. Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește în el.

9. Temeti-vă de Domnul toți sfinții lui, că n-au lipsă cei ce se tem de el.

10. Bogații au sărăcit și au flămînzit, iar cei ce-l caută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele.

11. Veniți fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi;

12. Cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug.

13. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea.

14. Ochii Domnului spre cei drepți și urechile lui spre rugăciunea lor.

15. Iar fața Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pămînt pomenirea lor.

16. Strigat-au drepții și Domnul i-a auzit, și din toate necazurile lor i-a izbăvit.

17. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pe cei smeriți cu duhul îi va mîntui.

18. Multe sint necazurile drepților, și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul.

19. Domnul păzește toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi.

20. Moartea păcătoșilor este cumplită, și cei ce urasc pe cel drept vor greși.

21. Mîntui-vă Domnul sufletele robilor săi, și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc în el.

PSALMUL 34

Al lui David.

1. Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strîmbătate; luptă împotriva celor ce se luptă cu mine.

2. Apucă arma și pava și scoală-te întru ajutorul meu.

Ps. 111, 3. Sir. 40, 29. (10) Ps. 106, 9. Am. 5, 4. Sir. 32, 24. Luc. 1, 53. (12) 1 Petr. 3, 10. (13) Ps. 36, 27. Iac. 1, 26. (14) Fac. 13, 8. Iov 28, 28. Ps. 36, 37. Is. 1, 16. Am. 5, 14. Sir. 17, 21. (15) 2 Paral. 6, 39-40. Ps. 32, 18. Is. 65, 24. Zah. 11, 4. Sir. 34, 17. Ioan 9, 31. (16) Lev. 17, 10; 26, 17. Ps. 9, 5; 20, 11. Iez. 31, 14. Sir. 15, 19. (18) Ps. 149, 19. (19) Pild. 11, 8. Fapt. 7, 10; 14, 22. Rom. 8, 17. 2 Cor. 1, 4. (20) Is. 66, 14. Ioan 19, 36. (21) Pild. 22, 8. Înțel. 3, 10. (22) Rom. 8, 1. Psalm. 34. — (1) Is. 49, 25.

3. Scoate sabia și închide calea celor ce mă prigonesc; spunc sufletului meu: «Mintuirea ta sînt eu!»

4. Să fie rușinați și înfrunțați cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce gindesc rău de mine.

5. Să vină asupra lor praful în fața vîntului și îngerul Domnului să-i necăjească. Să fie calea lor întineric și alunecare, și îngerul Domnului să-i prigonească.

6. Că în zadar au ascuns de mine groapa lațului lor, în deșert au ocărit sufletul meu.

7. Să vină asupra lor lațul pe care nu-l cunosc, și cursa pe care au ascuns-o să-i prindă pe ei; și chiar în lațul lor să cadă.

8. Iar sufletul meu să se bucure de Domnul, să se veselească de mintuirea lui.

9. Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este asemenea ție? Cel ce izbăvește pe sărac din mina celor mai tari decît el și pe sărac și pe sărman de cei ce-l răpesc pe el.

10. S-au sculat martori nedrepți și de cele ce nu știam m-am întrebat.

11. Răsplătit-au mie rele pentru bune, și au văluit sufletul meu.

12. Iar eu, cînd mă supărau ei, m-am îmbrăcat cu sac și am smerit cu post sufletul meu și rugăciunea mea în sinul meu se va întoarce.

13. Ca și cu un vecin, ca și cu un frate al nostru așa de bine m-am purtat; ca și cum aș fi jelit și m-aș fi intristat, așa m-am smerit.

14. Dar împotriva mea s-au veselit și s-au adunat; adunatu-s-au împotriva mea cu bătaie și n-am știut; risipiți au fost și nu s-au căit.

15. M-au ispitit, cu batjocură m-au batjocorit, au scrișnit împotriva mea cu dinții lor.

16. Doamne, cînd vei vedea?, întoarce sufletul meu de la fața lor cea rea; de la lei, viața mea.

17. Lăuda-te-voi, Doamne, în adunare mare, întru popor numeros te voi lăuda.

(4) Ps. 6, 10; 39, 18-19; 69, 2-3; 70, 13. (5) Iov 21, 18. Ps. 1, 4. Is. 29, 5. Os. 13, 3. Injcl 11, 20. (7) Ier. 18, 21. Luc. 23, 4. (8) Ps. 7, 15-16. Dan. 6, 23. (9) Luc. 1, 46-47. (10) 1 Reg. 17, 47. Iov 36, 15. (11) 3 Reg. 21, 13. Mat. 26, 60. Marc. 14, 55. Fapt. 6, 13. (12) Ps. 108, 4. (15) Iov 30, 9. Luc. 23, 35. (16) Ps. 111, 10. (18) Ps. 21, 28; 39, 11. (19) Ps. 29, 1; 68, 6. Ioan 15,

18. Să nu se bucure de mine cei ce mă dușmănesc pe nedrept, cei ce mă urăsc în zadar și fac semn cu ochii.

19. Că mie de pace îmi grăiau, și asupra mea vicleșuguri gîndeau.

20. Lărgitu-și-au împotriva mea gura lor; zis-au: «Bine, bine, văzut-au ochii noștri».

21. Văzut-ai, Doamne, să nu tac! Doamne, nu te depărta de la mine.

22. Scoală-te, Doamne, și ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu și Domnul meu, spre pricina mea.

23. Judecă-mă după dreptatea ta, Doamne, Dumnezeul meu, și să nu se bucure de mine.

24. Să nu zică întru inimile lor «Bine, bine, sufletului nostru», nici să zică: «L-am înghițit pe el».

25. Să fie rușinați și înfrunțați deodată cei ce se bucură de necazurile mele; să se îmbrace cu rușine și ocără cei ce se laudă împotriva mea.

26. Să se bucure și să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea, și să spună pururea: «Mărit să fie Domnul, cel ce voiește pacea robului său!»

27. Și limba mea va grăi dreptatea ta, în toată ziua, lauda ta.

PSALMUL 35

Al lui David.

1. Zis-a călcătorul de lege întru bine, cînd păcătuiește, nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lui.

2. Că a violențat înaintea lui, ca să afle fărădelegea lui, și să urască.

3. Graiurile gurii lui fărădelege și vicleșug; n-a vrut să pricicapă ca să facă bine.

4. Fărădelege a gîndit în așternutul său, în toată calca cea bună n-a stat și răutatea n-a urit.

5. Doamne, în cer cste mila ta și adevărul tău pînă la nori.

6. Dreptatea ta ca munții lui Dumnezeu, judecățile tale adînc mare; oameni și dobitoace vei izbăvi Doamne,

25. (21) Iov 16, 9-10. Ps. 39, 20; 69, 4. Pling. 2, 16. Iez. 25, 3. (23) Ps. 43, 25. (26) Iov 8, 22. Ps. 6, 10; 131, 18. (27) Ps. 39, 21. (28) Ps. 62, 7. Psalm. 35. (3) Fapt. 20, 11. Rom. 3, 18. (4) 4 Reg. 17, 9. (5) Ps. 58, 13. (6) Pild. 4, 16. Mih. 2, 1. Rom. 12, 9. (5) Ps. 56, 13; 107, 5. (6) Fapt. 17, 25. (6) Iona 4, 11. Rom. 11, 33. 1 Cor. 9, 9.

7. Că ai înmulțit mila ta, Dumnezeule, iar fiii oamenilor în umbra aripilor tale vor nădăjdui.

8. Sătura-se-vor din grăsimca casei tale, și din izvorul desfătării tale îi vei adăpa pe ei.

9. Că la tine este izvorul vieții, întru lumina ta vom vedea lumină.

10. Tinde mila ta celor ce te cunosc, și dreptatea ta celor drepți la inimă.

11. Să nu vină peste mine picior de mîndrie și mina păcătoșilor să nu mă cîntească.

12. Acolo au căzut toți cei ce lucrașă fărădelegea; izgoniți au fost și nu vor putea să stea.

PSALMUL 36

Al lui David.

1. Nu rivni la cei ce violențese, nici la urma pe cei ce fac fărădelegea. 2. Căci ca iarba curînd se vor usca, și ca verdețea ierburii degrab se vor trece.

3. Nădăjduiește în Domnul și fă bunăte-te cu bogăția lui.

4. Desfătează-te în Domnul, și îți va împlini ție cererile inimii tale.

5. Descoperă Domnului calea ta și nădăjduiește în el, și el va împlini.

6. Și va scoate ca lumina dreptatea ta și judecata ca lumina de amiază.

7. Supune-te Domnului, și roagă-l pe el; nu rivni după cel ce sporește în calea sa, după omul care face nelegiuirea.

8. Părăsește minia și lasă iușmea; nu căuta să violențese.

9. Că cei ce violențese de tot vor pieri; iar cei ce așteaptă pe Domnul vor moșteni pămîntul.

10. Și încă puțin și nu va mai fi păcătoșul, și vei căuta locul lui și nu-l vei afla.

11. Iar cei blînzi vor moșteni pămîntul, și se vor desfăta de mulțimea păcii.

12. Pîndi-va păcătoșul pe cel drept și va scrișni asupra lui, cu dinții săi.

13. Iar Domnul va ride de el, că mai înainte vede că va veni ziua lui.

(7) Rut 2, 12. Iov 36, 11. Ps. 16, 8; 60, 4. (8) Ps. 90, 1. Cant. 2, 4; 5, 1. Is. 25, 6. Ier. 2, 13. 2 Cor. 8, 9. Apoc. 7, 17; 21, 6. Psalm. 36. (1) Ps. 72, 3. Pild. 3, 31; 23, 17; 24, 1, 19. (2) 4 Reg. 19, 26. Iov 4, 20; 24, 24. Ps. 91, 7; 128, 6. Is. 37, 27. (3) Sir. 14, 21. (5) Ps. 54, 23. Pild. 16, 3. (6) Iov 11, 17. Ps. 118, 154. Is. 58, 8. Os. 6, 5. (7) Ps. 61, 1. (8) Ef. 4, 26. (9) Pild. 2, 21. Is. 34, 17. (10) Iov 20, 9. (11) Mat. 5, 12. Ps. 111, 10. (13) Iov 18, 20. Ps. 58,

14. Sabie au scos păcătoșii, întins-au arcul lor ca să doboare pe sărac și pe sărman, ca să jîngheie pe cei drepți la inimă.

15. Sabia lor să intre în inima lor, și arcurile lor să se frîngă.

16. Mai bun este puținul celui drept, decît bogăția multă a păcătoșilor.

17. Că brațele păcătoșilor se vor zdrobi, iar Domnul întărește pe cei drepți.

18. Cunoaște Domnul căile celor fără prihană, și moștenirea lor în veac va fi.

19. Nu se vor rușina în vremea cea rea, și în zilele de foamete se vor sătura.

20. Că păcătoșii vor pieri, iar vrămașii Domnului, îndată ce s-au mărit și s-au înălțat, s-au stîns, ca fumul au pierit.

21. Împrumută păcătoșul și nu da înapoi, iar dreptul se îndură și da.

22. Că cei ce-l binecuvîntează pe el vor moșteni pămîntul, iar cei ce-l blestemă pe el, de tot vor pieri.

23. De la Domnul pașii omului se îndreptează și calea lui o va voi foarte.

24. Cînd va cădea, nu se va zdruncina, că Domnul întărește mina lui.

25. Tînar am fost și am îmbătrînit și n-am văzut pe cel drept părăsit, nici seminția lui cerînd plîne;

26. Toată ziua dreptul miluiește și împrumută, și seminția lui binecuvîntată va fi.

27. Fereste-te de rău și fă binele, și vei locui în veacul veacului.

28. Că Domnul iubește judecata și nu va părăsi pe cei cuvioși ai săi; în veac vor fi păziți. Iar cei fărădelege vor fi izgoniți și seminția necredincioșilor va fi stîrpită.

29. Iar drepții vor moșteni pămîntul și vor locui în veacul veacului pe dinsul.

30. Gura dreptului va deprinde înțelepciunea și limba lui va grăi judecată.

31. Legea Dumnezeului său în inima lui, și nu se vor poticni pașii lui.

32. Pîndește păcătoșul pe cel drept, și caută să-l omoare pe el;

33. Iar Domnul nu-l va lăsa pe el, în miinile lui, nici nu-l va osîndi, cînd se va judeca cu el.

9. Iez. 21, 29. (16) Pild. 15, 16. Marc. 8, 8. (17) Iov 8, 20. Ier. 48, 25. (18) Iov 5, 20. Ps. 32, 19; 110, 5; 131, 15. (20) Sir. 40, 16. (22) Ps. 24, 12. Pild. 2, 21. (23) Pild. 20, 24. Ier. 10, 23. (24) Ps. 137, 7; 144, 15. Pild. 3, 23; 24, 16. 2 Cor. 4, 9. (25) Pling. 1, 11. Sir. 2, 11. (26) Ps. 111, 9. Pild. 5, 21. 26. Sir. 29, 1. (27) Ps. 33, 13-14. Is. 1, 16. (28) 3 Reg. 8, 57. Iov 18, 19. (29) Mat. 5, 5. (30) Pild. 10, 31. Mat. 12, 35. (31) Is. 51, 7. (32) Ps. 11, 8. Marc. 3, 2.

34. Așteaptă pe Domnul și păzește calea lui! Și te va învăța pe tine ca să moștenești pământul; cînd vor pieri păcătoșii vei vedea.

35. Văzut-am acel necredincios fălindu-se și înălțîndu-se ca cedrii Libanului.

36. Și am trecut și iată nu era, și l-am căutat pe el și nu s-a aflat locul lui.

37. Păzește nerăutatea și caută dreptatea, că urmași are omul făcător de pace.

38. Iar cei fără de lege vor pieri deodată și urmașii necredincioșilor vor fi stirpiți.

39. Iar mîntuirea dreptilor de la Domnul, că apărătorul lor este în vreme de necaz.

40. Și-i va ajuta pe ei Domnul, și-i va izbăvi pe ei, și-i va scoate pe ei din mina păcătoșilor, și-i va mîntui pe ei, că au nădărdit în el.

PSALMUL 37

Al lui David.

1. Doamne, nu cu minia ta să mă mustri pe mine, nici cu iușimea ta să mă cerpi.

2. Că săgețile tale s-au înfipt în mine, și ai întărit peste mine mina ta.

3. Nu este vindecare în trupul meu de la fața miniei tale; nu este pace în oasele mele de la fața păcatelor mele.

4. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsărat-au peste mine.

5. Împuștu-s-au și au putrezit răniile mele, de la fața nebuliei mele.

6. Chinuitu-m-am și m-am gîrbovit pînă în sfîrșit, toată ziua mîhnindu-mă umblam.

7. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu.

8. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele.

9. Doamne, înaintea ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la tine nu s-a ascuns.

10. Inima mea s-a tulburat, părăsiu-m-a tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine.

(35) Iov 5, 3. Ps. 72, 6. Iez. 31, 3. Dan. 4, 17. Intcl. 4, 4. Sir. 9, 14. (34) Iov 4, 20; 5, 31; 20, 7. Pild. 10, 25; 29, 16. (37) Fac. 39, 8. Ps. 33, 14; 105, 3. Luc. 16, 25. Rom. 2, 10. (39) Est. 8, 16. Ps. 45, 1. (40) Dan. 6, 24. Intcl. 3, 9. Psalm. 37. — (1) Ps. 6, 1; 31, 4. Eccl. 10, 4. Ier. 10, 24. Avac. 1, 12. (2) Deut. 32, 23. Iov 6, 4. Ps. 44, 6. (3) Lev. 13, 13. (4) Ps. 31, 4. Pîng. 1, 14. Iez. 33, 10. (6) Ps. 41, 10. (10) Ps. 87, 9. (11)

11. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au zădărniciat și cei de aproape ai mei departe au stat.

12. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mele grăiau desertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau.

13. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura.

14. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui mustrări.

15. Că spre tine, Doamne, am nădărdit; tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.

16. Că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și cînd s-au clintit picioarele mele, împotriva mea s-au semețit.

17. Că eu spre bătai gata sînt, și durerea mea înaintea mea este pururea.

18. Că fărădelegea mea eu o voi vesti, și mă voi îngriji pentru păcatul meu.

19. Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decît mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

20. Cei ce îmi răspătesc rele pentru bune, mă defăimau, că urmam bună-tatea.

21. Nu mă lăsa, Doamne Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine.

22. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mîntuirii mele.

PSALMUL 38

Al lui David.

1. Zis-am: «Păzi-voi căile mele, ca să nu păcătuiesc cu cu limba mea».

2. Pus-am guriile mele pază, cînd a stat păcătosul împotriva mea».

3. Amușit-am și m-am smerit și nici de bine n-am grăit și durerea mea s-a înnoit.

4. Înfierbîntatu-s-a inima mea înăuntrul meu și în cugetul meu se va aprinde foc.

5. Grăit-am cu limba mea: «Fă-mă cunoscut, Doamne, sfîrșitul meu».

6. Și numărul zilelor mele, care este, ca să știu ce-mi lipsește».

Iov 19, 13; 30, 10. Ps. 30, 11. Luc. 23, 45-52. Ioan 19, 25. (13) Ps. 38, 3. Is. 53, 7. Mat. 27, 12. Fapt. 8, 32. (18) Ps. 31, 5-6. 2 Cor. 7, 10. (20) Fac. 44, 4. Ps. 108, 4. Psalm. 38. (1) Ps. 140, 3. Iac. 1, 26. (3) Ps. 37, 13-14. (4) Fapt. 17, 16. (5) Iov 38, 21. Ps. 30, 15; 89, 14. Rom. 13, 11. (6) Ps. 89, 5-6; 143, 4. Eccl. 8, 8. Is. 40, 17.

7. Iată, cu palma ai măsurat zilele mele și statul meu ca nimic înaintea ta.

8. Dar toate sînt desertăciuni; tot omul ce viază.

9. Deși ca un chip trece omul, dar în zadar se tulbură.

10. Stringe comori și nu știe cui le adună pe ele.

11. Și acum cine este răbdarea mea? Care, nu Domnul? Și statul meu de la tine este.

12. De toate fărădelegile mele izbăvește-mă; ocară celui fără de minte nu mă da.

13. Amușit-am și n-am deschis gura mea, că tu ești cel ce m-ai făcut pe mine. Depărtează de la mine bătaile tale.

14. De tăria minii tale, cu m-am înșiruit. Cu mustrări pentru fărădelege și pedepsit pe om.

15. Și ai subțiat ca pinza de păianjen sufletul său; dar în deșert se tulbură tot pămînteanul.

16. Auzi rugăciunea mea, Doamne, și cererea mea ascult-o; lacrimile mele să nu le treci.

17. Căci străin sînt eu la tine și străin ca toți părinții mei.

18. Lasă-mă ca să mă odihnesc, mai înainte de a mă duce și de a nu mai fi.

PSALMUL 39

Al lui David.

1. Așteptînd am așteptat pe Domnul și s-a plecat spre mine.

2. A auzit rugăciunea mea. M-a scos din groapa ticăloșiei și tina noroiului.

3. Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei.

4. Și a pus în gura mea cîntare nouă, cîntare Dumnezeului nostru;

5. Vedea-vor mulți și se vor teme și vor nădărdi în Domnul.

6. Fericit bărbatul, a cărui nădejde este numele Domnului și n-a privit la desertăciuni și la nebunii mincinoase.

7. Multe ai făcut tu, Doamne, Dumnezeul meu, minunile Tale; și nu este cine să se asemene gîndurilor Tale;

8. Vestit-am și am grăit: înmulțitu-s-au peste număr.

(7) Ps. 61, 9. (8) Iov 8, 9; 42, 3. (9) Eccl. 4, 8; 2. Ier. 17, 11. Luc. 12, 20. (12) Pîng. 3, 28. Mat. 11, 5. (14) Is. 51, 7-8. (16) 2 Cor. 5, 6-7. (17) 1 Paral. 29, 15. Iov 7, 8. 1 Petr. 2, 11. Filip. 3, 20. Evr. 11, 13. (18) Iov 10, 20. Psalm. 39. — (2) Iov 30, 19. Ps. 68, 1-2, 18. Luc. 4, 48. (4) Ps. 32, 3. Apoc. 5, 9. (6) Ps. 2, 11. Pild. 16, 20. Ier. 17, 7. (7) Iez. 15, 11. (9) Ps.

9. Jertfă și prinos n-ai voit, dar trup mi-ai întocmit;

10. Ardere de totși jertfă pentru păcat n-ai cerut. Atunci am zis: «Iată vin!»

11. În capul cărții este scris despre mine. Ca să fac voia ta, Dumnezeul meu, am voit și legea ta înăuntrul inimii mele».

12. Bine am vestit dreptate în adunare mare; iată buzele mele nu le voi opri; Doamne, tu ai cunoscut.

13. Dreptatea ta n-am ascuns-o în inima mea, adevărul tău și mîntuirea ta am spus.

14. N-am ascuns mila ta și adevărul tău în adunarea mare.

15. Iar tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările tale de la mine, mila ta și adevărul tău pururea să mă sprijinească.

16. Că m-au împresurat rele, cărora nu este număr; ajunsu-m-au fărădelegile mele și n-am putut să văd;

17. Înmulțitu-s-au mai mult decît perii capului meu și inima mea m-a părăsit.

18. Binevoiește, Doamne, ca să mă izbăvești; Doamne, spre ajutorul meu ia aminte.

19. Să fie rușinați și înfrunțați deodată cei ce caută să ia sufletul meu.

20. Să se întorcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele;

21. Să fie rușinați îndată cei ce-mi zic mie: «Bine, bine».

22. Să se bucure și să se veselească de tine, toți cei ce te caută pe tine, Doamne, și să zică pururea cei ce iubesc mîntuirea ta: «Slăvit să fie Domnul!»

23. Iar eu sărac sînt și sărman; Domnul se va îngriji de mine.

24. Ajutorul meu și apărătorul meu ești tu; Dumnezeul meu nu zăbovi.

PSALMUL 40

Al lui David.

1. Fericit cel care caută la sărac și la sărman; în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul.

2. Domnul să-l păzească pe el și să-l vicze și să-l ferească pe pămînt și să nu-l dea în mîinile vrăjmașilor lui.

50, 17. Evr. 10, 5. (10) Is. 50, 5. Ier. 30, 21. Ioan 1, 45; 4, 34; 5, 46. Evr. 10, 8. (11) Ps. 34, 18. (12) Mat. 12, 35. (15) Ps. 30, 10. Is. 59, 12. (17) Ps. 21, 21. (18) Ps. 34, 4. (20) Ps. 34, 21. (21) Ps. 34, 27. (22) Ps. 69, 7. Psalm. 40. — (1) Pild. 14, 21. Dan. 4, 24. Sir. 3, 29-30; 7. 34. Mat. 5, 7. Luc. 14, 13.

3. Domnul să-l ajute pe el pe patul durerii lui; în așternutul bolii lui să-l întărească pe el.

4. Eu am zis: «Doamne, miluiește-mă; vindecă sufletul meu, că am greșit tie».

5. Vrajmașii mei m-au grăit de rău zicînd: «cînd va muri și va pieri numele lui?»

6. Iar de venea cineva să mă vadă, minciuni grăia; inima lui aduna fără-delege sîcși, ieșea afară și grăia.

7. Împreună împotriva mea șopteau toți vrajmașii mei; împotriva mea gîndeau de mine rele.

8. Cuvînt nelegiuit spuneau împotriva mea, zicînd: «Nu zace, oare? Nu se va mai scula!»

9. Chiar omul cu care eram în pace, în care am nădăjduit, care a mîncat pîinea mea, a ridicat împotriva mea călcîiul.

10. Iar tu, Doamne, miluiește-mă și mă scoală și voi răsplăti lor.

11. Întru aceasta am cunoscut că m-ai voit, că nu se va bucura vrajmașul meu de mine.

12. Iar pe mine pentru nerăutatea mea m-ai sprijinit și m-ai întărit înaintea ta, în veac.

13. Binecuvîntat este Domnul, Dumnezeu lui Israel din veac și pînă în veac. Amin. Amin.

PSALMUL 41

Al fiilor lui Core.

1. În ce chip dorește cerbul izvoarele apelor, așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule.

2. Încet-at-a sufletul meu de Dumnezeu cel viu; cînd voi veni și mă voi arăta feței lui Dumnezeu?

3. Făcutu-mi-s-au lacrimile mele pline ziua și noaptea, cînd mi se zicea mie în toate zilele: «Unde este Dumnezeu tău?»

4. De acestea mi-am adus aminte cu revărsarea de inimă, cînd treceam cu mulțime mare spre casa lui Dumnezeu.

5. În glas de bucurie și de laudă și în sunet de sărbătoare.

(3) Mat. 9, 22. Luc. 7, 7. (4) Ps. 6, 4. Is. 30, 29. (7) Fac. 37, 20. Mat. 22, 15. (8) Mat. 27, 26. Marc. 12, 13. (9) Dan. 11, 26. Avd. 1, 7. Sir. 20, 16-17. Mat. 26, 20-21, 23, 50. Marc. 14, 18. Luc. 22, 21. Ioan 13, 18. Fapt. 1, 16. (13) 1 Paral. 16, 36. Ps. 71, 20-22. Luc. 1, 68. Psalm. 41. - (2) 2 Reg. 22, 47. Ps. 25, 6; 62, 2; 83, 2.

6. Pentru ce ești mîhnit suflete, al meu, și pentru ce mă tulburi?

7. Nădăjduiește în Dumnezeu, că-l voi lăuda pe el; mîntuirea feței mele este Dumnezeul meu.

8. În mine sufletul meu s-a tulburat; pentru aceasta îmi voi aduce aminte de tine, din pămîntul Iordanului și al Ermonului, din muntele cel mare.

9. Adînc pe adînc cheamă în glasul căderilor apelor tale.

10. Toate talazurile și valurile tale peste mine au trecut.

11. Ziua va porunci Domnul mîntuirea mea, iar noaptea cîntare lui de la mine.

12. Rugăciunea Dumnezeului viștii mele, spune-voi lui Dumnezeu: «Sprijinitorul meu ești tu, pentru ce m-ai uitat?»

13. Pentru ce umblu mîhnit cînd mă necăjește vrăjmașul meu?»

14. Cînd se sfărîmău oasele mele, mă ocărau asupritorii mei.

15. Cînd îmi ziceau mie în toate zilele: «Unde este Dumnezeu tău?»

16. Pentru ce ești mîhnit, suflete al meu, și pentru ce mă tulburi?

17. Nădăjduiește în Dumnezeu, că-l voi lăuda pe El; mîntuirea feței mele este Dumnezeul meu.

PSALMUL 42

Al fiilor lui Core. La evrei fără titlu.

1. Judecă-mă, Dumnezeule, și apără dreptatea mea de neamul necuvios, de omul nedrept și viclean, și izbăvește-mă.

2. Că tu ești, Dumnezeule, întăritorul meu; pentru ce m-ai lepădat? Pentru ce umblu mîhnit cînd mă necăjește vrăjmașul meu?

3. Trimite lumina ta și adevărul tău; acestea m-au povăruit și m-au condus în muntele cel sfînt al tău și la locașurile tale.

4. Și voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeu cel ce vede lește tinerețile mele;

5. Lăuda-te-voi în alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.

(3) Ps. 78, 10; 113, 10. (4) 1 Reg. 1, 15. 2 Reg. 19, 25. Iov 30, 16. (5) Ps. 42, 4. Mat. 26, 38. (6) Ps. 42, 5. (8) Ps. 68, 2-3. Iona 2, 4. (9) Ps. 118, 62, 149, 5. (10) Iov 35, 10. Ps. 37, 6. Iud. 17. (12) Ps. 42, 5. Mat. 26, 38. Psalm. 42. (2) Ps. 37, 6. (3) Is. 15, 17. 2 Reg. 15, 25. (4) Ps. 40, 4-5. (5) Ps. 41, 6, 12.

6. Pentru ce ești mîhnit, suflete al meu, și pentru ce mă tulburi?

7. Nădăjduiește în Dumnezeu, că-l voi lăuda pe El; mîntuirea feței mele este Dumnezeul meu.

PSALMUL 43

Al fiilor lui Core.

1. Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, pămîntii noștri ne-au spus nouă.

2. Lucrul pe care l-ai făcut în zilele lor, în zilele cele de demult.

3. Mîna ta popoare a nimicit, iar pe părinți i-ai sădit; bătut-ai popoare, iar pe ei i-ai înmulțit.

4. Că nu cu sabia lor au moștenit pămîntul și brațul lor nu i-a izbăvit pe ei.

5. Ci dreapta ta și brațul tău și lumina feței tale, că bine ai voit întru ei.

6. Tu ești însuși împăratul meu și Dumnezeul meu, cel ce poruncești mîntuirea lui Iacob;

7. Cu tine pe vrajmașii noștri îi vom lăsa și cu numele tău vom nimici pe cei ce se scoală asupra noastră.

8. Pentru că nu în arcul meu voi nădăjdi și sabia mea nu mă va mîntui.

9. Că ne-ai mîntuit pe noi de cei ce ne necăjesc pe noi, și pe cei ce ne urăsc pe noi i-ai rușinat.

10. Cu Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua și numele tău îl vom lăuda în veac.

11. Iar acum ne-ai lepădat și ne-ai rușinat pe noi și nu vei ieși cu ostirile noastre;

12. Întorsu-ne-ai pe noi înapoi de la dușmanii noștri și cei ce ne urăsc pe noi ne-au jefuit.

13. Datu-ne-ai pe noi ca oi de mincare și întru neamuri ne-ai risipit;

14. Vîndut-ai pe poporul tău fără de preț și nu l-ai prețuit cînd l-ai vîndut.

15. Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noștri, batjocură și ris celor dimprejurul nostru;

16. Pusu-ne-ai pe noi pildă între neamuri, clătinare de cap între popoare.

17. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este și rușinea obrazului meu m-ai acoperit;

Psalm. 43. - (2) Deut. 6, 21. Ps. 74, 1; 77, 3; 88, 39. (3) Is. 15, 17. Ps. 79, 8. (4) Deut. 33, 29. (5) 1 Reg. 17, 47. 4 Reg. 2, 24. Ps. 59, 13. Is. 40, 22. (8) Ps. 19, 7-8. (11) Ps. 59, 1, 11. (14) 1 Reg. 12, 9. Is. 52, 3. (15) Ps. 68, 23-24; 78, 1; 79, 6; 88, 41. Ier. 24, 9. (17) Iud. 2, 14. (19) Is. 20, 8. (23) Ps. 7, 9. (24) Rom. 8, 36. 1 Cor. 1, 9. (25) Ps. 34, 23; 58, 5; 73, 1. Ier. 14, 9. Mat.

18. De către glasul celui ce ocără și clevește, de către fața vrăjmașului și prigonitorului.

19. Acestea toate au venit peste mine și nu te-am uitat și n-am călcat legămintul tău.

20. Și nu s-a dat înapoi inima noastră; iar pașii noștri nu s-au abătut la calea ta.

21. Că ne-ai smerit pe noi în loc de cîntare și ne-ai acoperit pe noi umbră morții.

22. De am fi uitat numele Dumnezeului nostru și am fi întins mîinile noastre spre Dumnezeu străin,

23. Oare, Dumnezeu n-ar fi cercetă această? Că el știe ascunzișurile inimii.

24. Că pentru tine sintem uciși toată ziua, socotiți am fost ca niște oi junghiere.

25. Deșteaptă-te, pentru ce dormi Doamne? Scoală-te și nu ne lepădă pînă în sfîrșit.

26. Pentru ce întorci fața ta? Uită de sărăcia noastră și de necazul nostru.

27. Că s-a plecat în jărină sufletul nostru, lipitu-s-a de pămînt pîntec nostru.

28. Scoală-te, Doamne, ajută-nouă și ne izbăvește pe noi, pentru numele tău.

PSALMUL 44

Al fiilor lui Core.

1. Cuvînt bun răspuns-a inima mea grăi-voi cîntarea mea împăratului.

2. Limba mea este trestie de scrie și scrie iscusit.

3. Împodobit ești cu frumusețea noastră, mult decît fiii oamenilor; revărsat-ur-har pe buzele tale. Pentru aceasta tu binecuvîntat pe tine Dumnezeu, în veac.

4. Încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice,

5. Cu frumusețea ta și cu strălucirea ta. Încordează-ți arcul, propășește împărătește,

6. Pentru adevăr, blindește și dreptate, și te va povăui minunat dreapta ta.

7. Săgețile tale ascuțite sînt, puternice, în inima dușmanilor împăratului popoarele sub tine vor cădea.

8, 24-25. (26) Iov 13, 24. Ps. 12, 1; 101, 2; 139, (27) Is. 51, 23. Psalm. 44. - (1) Ef. 1, (3) Cînt. 5, 13. Is. 33, 17. Luc. 4, 22. (4) 1 F. 25, 13. Ps. 23, 8-9. Is. 11, 5. Zah. 9, 13-14. I. 4, 12. Apoc. 1, 16; 19, 15. (5) Ps. 71, 4. Iov 6, 4. Ps. 37, 2. Zah. 9, 14. (7) Luc. 1, Ioan 12, 34. Evr. 1, 8.

8. Scaunul tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiaș de dreptate toiașul împărăției tale.

9. Iubit-ai dreptatea și ai urit fără-delegea; pentru aceasta te-a uns pe tine, Dumnezeul tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtașii tăi.

10. Smirna și aloea care îmbalsămează veșmintele tale; din palate de fildeş cîntări de alăută te veselesc; fiice de împărași intru cîntea ta;

11. Stătut-a împărăteasa de-a dreapta ta, îmbrăcată în haină aurită și prea înfrumusețată.

12. Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

13. Că a pofit împăratul frumusețea ta, că el este Domnul tău.

14. Și se vor închina lui fiicele Tirului cu daruri, feței tale se vor ruga bogății poporului.

15. Toată slava fiicei împăratului este înăuntrul, îmbrăcată cu țesături de aur și prea înfrumusețată.

16. Aduce-se-vor împăratului fecioare în urma ei, prietenele ei se vor aduce țic.

17. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie.

18. Aduce-se-vor în locașul împăratului.

19. În locul părinților tăi s-au născut țic fii; pune-i-vei pe ei căpetenii peste tot pămîntul.

20. Pomeni-vor numele tău în tot neamul;

21. Pentru aceasta popoarele te vor lăuda în veac și în veacul veacului.

PSALMUL 45

Al fiilor lui Core.

1. Dumnezeu este scăparea și puterea noastră, ajutor întru necazurile ce ne impresoră.

2. Pentru aceasta nu ne vom teme cînd se va cutremura pămîntul și se vor muta munții în inima mărilor.

3. Venit-au și s-au tulburat apele lor, cutremuratu-s-au munții de răia lui.

(8) Num. 35, 25. Ps. 14, 2. Cînt. 1, 2. Is. 32, 1; 61, 1. Fapt. 10, 38. (9) Cînt. 1, 3. Ef. 5, 2. (11) Is. 61, 10. (12) Os. 2, 21. (13) Is. 62, 4. (14) Ps. 71, 10. Apoc. 19, 7. (15) Cînt. 1, 4. Iez. 16, 10. Mat. 22, 11. 1 Petr. 3, 4. (16) Is. 61, 10. 1 Petr. 3, 3. (18) Rom. 9, 5. Apoc. 1, 6; 5, 10. Psalm. 45. — (1) 2 Paral. 20, 20. Ps. 17, 2-3; 36, 39. Pild. 18, 10. Is. 26, 1. Avac. 3, 19. Os. 2, 20. (4) Num. 2, 17. Ps. 64, 10-11. Avac. 3, 10.

4. Apele rîurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; cel preainalt a sfîșit încașul lui.

5. Dumnezeu e în mijlocul cetății, nu se va clinti; o va ajuta Dumnezeu din-de-dimineață.

6. Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărățiile; dat-a cel Preainalt glasul lui, cutremuratu-s-a pămîntul.

7. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

8. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile pe care le-a pus Domnul pe pămînt.

9. Pune-va capăt războaielor plină la marginile pămîntului, arcul va sta rîma și va frînge arma, iar pavezele în foc le va arde.

10. Îndeletniciți-vă și cunoașteți că cu sint Dumnezeu, înălța-mă-voi pe pămînt.

11. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

PSALMUL 46

Al fiilor lui Core.

1. Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

2. Că Domnul este preainalt, înfricoșător, împărat mare, peste tot pămîntul.

3. Supusu-ne-a nouă popoare și neamuri sub picioarele noastre;

4. Alesu-ne-a nouă moștenirea sa, frumusețea lui Iacob, pe care a iubit-o.

5. Sutu-s-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trîmbiță.

6. Cîntați Dumnezeului nostru, cîntați; cîntați împăratului nostru, cîntați.

7. Că împărat a tot pămîntul este Dumnezeu; cîntați cu înțelegere.

8. Împărăția lui Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu șade pe tronul cel sfînt al său.

9. Mai-marii popoarelor s-au adunat cu poporul Dumnezeului lui Avraam, că ai lui Dumnezeu sint puternicii pămîntului; el s-a înălțat foarte.

(5) Is. 33, 20-21. Iez. 48, 35. Sof. 3, 18. Zah. 2, 9. (6) Ps. 74, 3. (7) Rom. 8, 31. (8) Ps. 65, 4. (9) Ps. 75, 3. Os. 2, 20. (10) Is. 64, 1. Iez. 28, 22; 39, 21. (11) Rom. 8, 31. Psalm. 46. — (1) Ps. 144, 1. (2) Zah. 14, 9. Mal. 1, 14. Sir. 1, 7. Apoc. 19, 15. (5) Ps. 67, 19. Fapt. 1, 9. Ef. 4, 10. (6) Is. 12, 5. (7) 2 Paral. 20, 6. (8) Ps. 21, 31; 79, 1-2; 144, 11. Ebr. 8, 1.

PSALMUL 47

Al fiilor lui Core.

1. Mare este Domnul și lăudat foarte la cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfînt al lui;

2. Bine întemeiată spre bucuria întregului pămînt, Muntele Sionului, coastele de miazănoapte, cetatea împăratului celui mare.

3. Dumnezeu în palatele ei se cunoaște, cînd o apără pe ea.

4. Că iată împărății s-au adunat, omni-s-au împreună.

5. Aceștia văzînd-o așa, s-au mișnat, s-au tulburat, s-au cutremurat;

6. Cutremur i-a cuprins pe ei acolo; dureri ca ale celei ce naște. Cu vînt puternic va sfărîma corăbiile Tarsisului.

7. Precum am auzit, așa am și văzut, că cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru;

8. Dumnezeu a întemeiat-o pe ea în veac. Primit-am, Dumnezeule, mila Ta, în mijlocul locașului tău.

9. După numele tău, Dumnezeule, așa și lauda ta peste marginile pămîntului; dreapta ta este plină de dreptate.

10. Să se veselească Muntele Sionului, să se bucure fiicele lui Iuda pentru nădecățiile tale, Doamne.

11. Înconjurați Sionul și-l cuprindeți pe el, povestiți despre turnurile lui.

12. Puneți-vă inimile voastre întru puterea lui și străbateți casele lui, ca să povestiți neamului ce vine.

13. Că acesta este Dumnezeu, Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului; El ne va paște pe noi în veci.

PSALMUL 48

Al fiilor lui Core.

1. Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuși în lume:

2. Pămîntul și fiii oamenilor, împreună bogatul și săracul.

3. Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Psalm. 47. — (1) Ps. 144, 3. Ebr. 12, 22. Apoc. 19, 1. (2) Ps. 49, 2. Iez. 40, 2. (3) 2 Paral. 20, 6. Zah. 8, 3. Mal. 1, 14. Mat. 5, 35. (5) 4 Reg. 18, 17. (6) 4 Reg. 19, 3. Is. 13, 8; 21, 3. (7) Mîh. 4, 10. (8) Is. 27, 8. (10) 4 Reg. 19, 15. Fapt. 19, 17. (14) Is. 25, 9. Psalm. 48. — (2) Ps. 148, 11. (4) Ps. 77, 1-2. Mat. 13, 35. (6) Iov 36,

4. Pleca-voi spre pildă urechea mîlcui-voi în sunet de psaltire gînd meu.

5. Pentru ce să mă tem în ziua cea? Cînd mă va înconjura fără-deleg vrăjmașilor mei,

6. Care se încred în puterea lor cu mulțimea bogăției lor se laudă.

7. Fratele nu izbăvește; izbăvitoare, omul? Nu va da lui Dumnezeu jertfă de ispășire,

8. Și nici preț de răscumpărare sufletului său.

9. Se va osteni în veac și va vie fără de sfîrșit?

10. Nu va vedea el, oare, moartea cînd vede pe cei înțelepți murii așa cum moare și nebunul și cel neceput și lasă străinilor bogăția lui.

11. Mormîntul lor va fi casa lor veac, locașurile lor din neam în neam; deși numit-au cu numele lor pămînturile lor.

12. Și omul, în cînte fiind, priceput; alăturatu-s-a dobitoacelor lor fără de minte și s-a asemănat.

13. Accastă cale le este sminteală și celor ce vor găsi de bune spurcările lor.

14. Ca niște oi în iad sint pînă la moartea îi va paște pe ei.

15. Și-i vor stăpîni pe ei cei dregi și ajutorul ce-l nădăjduiau din slă lor, se va învechi în iad.

16. Dar Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mîna iadului, cînd mă apuca.

17. Să nu te temi cînd se îmboțește omul, și cînd se înmulțește slă casei lui.

18. Că la moarte el nu va lua nimic; nici nu se va pogori cu el slava lui.

19. Chiar dacă sufletul lui se binecuvînta în viața lui și te va lă cînd îi vei face bine;

20. Totuși intra-va pînă la neam părinților lui și în veac nu va ve lumină.

21. Omul în cînte fiind n-a priceput; alăturatu-s-a dobitoacelor c fără de minte și s-a asemănat lo

18-19. Ps. 51, 7. Pild. 11, 4. (7) Mat. 16, Marc. 8, 37. 1 Ioan 3, 16. (8) Mat. 16, 26. 18, 37. 1 Petr. 1, 19. (9) Ps. 88, 48. (10) Io 17. Pild. 11, 4. Eccl. 2, 16; 6, 2. Is. 22, 18. Eccl. 3, 19. (15) Is. 14, 11. Apoc. 2, 27. Ps. 15, 10. (19) Iov 27, 19. Eccl. 8, 10. 16, 7. (20) Deut. 29, 19. (21) Eccl. 3, 19. Luc. 1

PSALMUL 49

Al lui Asaf.

1. Dumnezeu dumnezeilor, Domnul a grăit și a chemat pământul;
2. De la răsăritul soarelui până la apus. Din Sion este strălucirea frumuseții lui.

3. Dumnezeu strălucit va veni; Dumnezeu nostru, și nu va tăcea;
4. Foc înaintea lui va arde și împrejurul lui vifor mare.
5. Chema-va cerul de sus și pământul, ca să judece pe poporul său.

6. Adunați-i lui pe cuvioșii lui, pe cei ce au făcut legământ cu el pentru jertfe.
7. Și vor vesti cerurile dreptatea lui, că Dumnezeu judecător este.

8. Ascultă, poporul meu, și-ți voi grai ție, Israele!... Și voi mărturisi ție: Dumnezeu, Dumnezeu tău sint eu.
9. Nu pentru jertfele tale te voi mustra, iar arderile de tot ale tale înaintea mea sint pururea.

10. Nu voi primi din casa ta viței, nici din turmele tale țapi.

11. Că ale mele sint toate fiarele cimpului, dobitoacele din munți și boii.

12. Cunoscut-am toate păsările cerului și frumusețea țarinii cu mine este.

13. De voi flămânzi, nu-ți voi spune ție, că a mea este lumea și plinirea ei.

14. Oare, voi minca carne de taur, sau singe de țapi voi bea?

15. Jertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă și împlineste celui preaiubit fagăduințele tale.

16. Și mă cheamă pe mine în ziua necazului și te voi izbăvi și mă vei preamări.

17. Iar păcătosului i-a zis Dumnezeu: «Pentru ce te istorisești dreptățile mele și lei legământul meu în gura ta?»

18. Tu ai urit învățătura și ai lepădat cuvintele mele înapoia ta.

19. De vedeai furul, alergai cu el și cu cel desfrinat partea ta puneai.

20. Gura ta a înmulțit răutate și limba ta a împletit vicleșug.

Psalm. 49. — (1) Deut. 10, 17. (2) Ps. 2, 4; 47, 2; 134, 21. (3) Is. 66, 15. Ioil 2, 3. 2 Petr. 3, 12. Evr. 12, 29. (4) Deut. 31, 28. (5) Mat. 24, 31. (7) Ps. 80, 8. (9) Is. 66, 3. Ier. 6, 20. Os. 5, 6. Eapt. 17, 25. (10) Ps. 94, 4. (12) Ies. 19, 15. Iov 41, 11. Ps. 23, 1. (14) Lev. 22, 18. Iov 22, 27; 33, 26. Ps. 60, 8; 64, 1; 106, 22; 115, 8. Iona 2, 10. Rom. 12, 1. Evr. 13, 15. (15) Ps. 26, 11; 76, 2; 85, 7; 119, 1. Zah. 13, 9. (16) Sir.

21. Sezind împotriva fratelui tău clevețai și împotriva fiului mamei tale ai pus smintcăla.

22. Acestea ai făcut și am tăcut, ai cugetat fărădelegea, că voi fi asemenea ție; mustra-te-voi și voi pune înaintea feței tale păcatele tale.

23. Înțelegeti dar acestca cci ce uitati pe Dumnezeu, ca nu cumva să vă răpească și să nu fie cel ce izbăvește.

24. Jertfa de laudă mă va slăvi și acolo este calea în care voi arăta lui mintuirea mea.

PSALMUL 50

Al lui David.

1. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila ta,

2. Și după mulțimea îndurărilor tale, șterge fărădelegea mea.

3. Mai virtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește.

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ție unuia am greșit, și rău înaintea ta am făcut, ca să fiu îndreptățit întru cuvintele tale și să biruiesc cind vei judeca tu.

6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, și în păcate m-a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii tale, mi-ai arătat mie.

8. Stropi-mă-vei cu isop și mă vei curăți; spăla-mă-vei și mai virtos decit zăpada mă vei albi.

9. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite.

10. Întoarce fața ta de la păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le.

11. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele.

12. Nu mă lepăda de la fața ta, și duhul tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

15, 9. Rom. 2, 21. 1 Cor. 9, 27. (17) Mat. 7, 9. (18) Mat. 24, 49. Ef. 5, 7. (19) Mih. 6, 12. (21) Is. 42, 14; 47, 11; 57, 11. (22) Ps. 51, 3. Luc. 8, 39. Ioan 7, 17. Psalm. 50. — (1) Ps. 50, 1. Is. 33, 2. Luc. 18, 13. Evr. 9, 14. (4) Ps. 31, 5. (5) Iov 36, 3. Rom. 3, 4. (6) Iov 14, 4. Pild. 20, 9. (7) Iov 11, 6. 1 Cor. 2, 7. (8) Lev. 14, 6-8. (11) Deut. 30, 6. 2 Cor. 9, 17. Gal. 6, 15. Ef. 2, 10. (12) Ier. 7, 15.

PSALMUL 52

Al lui David.

1. Zis-a cel nebn întru inima sa: «Nu este Dumnezeu!»

2. Stricatu-s-au și urii s-au făcut întru fărădelegi. Nu este cel ce face bine;

3. Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce înțelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.

4. Toți s-au abătut, împreună ne-trebnici s-au făcut; nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

5. Oare, nu vor cunoaște, toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănincă piinea,

6. Pe Domnul nu l-au chemat. Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică,

7. Că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; rusinatu-s-au, că Dumnezeu i-a urgisit pe ei.

8. Cine va da din Sion mintuirea lui Israel? Cind va întoarce Domnul pe cei robiți ai poporului său, bucura-se-va Iacob și se va veseli Israel.

PSALMUL 53

Al lui David.

1. Dumnezeule, întru numele Tău mintuiește-mă și întru puterea Ta mă judecă.

2. Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele.

3. Că străinii s-au ridicat împotriva mea și cei tari au căutat suflul meu; și n-au pus pe Dumnezeu înaintea lor.

4. Că iată, Dumnezeu ajută mie și Domnul este sprijinul sufletului meu.

5. Întoarce-va cele rele vrăjmașilor mei; cu adevărul tău îi vei pierde pe ei.

6. De bună voie voi jertfi ție, lăudă-voi numele tău, Doamne, că este bun;

7. Că din tot necazul m-ai izbăvit; și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

13. Dă-mi mie bucuria mintuirii tale, și cu duh stăpînitor mă întărește.

14. Învăța-voi pe cei fără de lege ale tale, și cei necredincioși la tine se vor întoarce.

15. Izbăvește-mă de vărsarea de sînge, Dumnezeule, Dumnezeu min-urii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea ta,

16. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

17. Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit, inima înfrîntă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, întru bună voiea ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atunci vei binevoi jertfa drep-ții, priinosul și arderile de tot; atunci-și vor pune pe altarul tău viței.

PSALMUL 51

Al lui David.

1. Ce te fălești întru răutate, puternice? Fărădelege toată ziua. Nedreptate a vorbit limba ta; ca un brici ascutit a făcut vicleșug.

2. Iubit-ai răutatea mai mult decit purtătatea, nedreptatea mai mult decit a grăii dreptatea.

3. Iubit-ai toate cuvintele pierzării, limba vicleană.

4. Pentru aceasta Dumnezeu te va doborî pină în sfîrșit, te va smulge și te va muta din locașul tău și rădăcina ta din pământul celor vii.

5. Vedeai-vor dreptii și se vor teme; și de ei vor ride și vor zice: «Iată omul care nu și-a pus pe Dumnezeu ajutorul lui,

6. Ci a nădăjduit în mulțimea bogăției sale și s-a întărit întru deșertăciunea sa».

7. Dar eu, ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, am nădăjduit în mila lui Dumnezeu, în veac și în veacul veacului.

8. Slăvi-te-voi în veac, că ai făcut aceasta și voi aștepta numele tău, că bun este înaintea cuvioșilor tăi.

(1) Ier. 7, 15. Mat. 6, 13. (14) Mat. 7, 5. (15) 2 Reg. 11, 15-16; 12, 9. (16) Ps. 70, 8. (17) Ps. 39, 9. (18) Ps. 4, 5; 6, 3-4. Is. 66, 2. Ioil 2, 13. Mat. 13, 33, 20; 49, 16; 54, 11. (20) Lev. 6, 22. (21) Ps. 33, 19. Is. 12, 21. Psalm. 51. — (1) Ps. 51, 12. (2) Ps. 56, 6; 93, 4. Pild. 25, 18. (3) Iov 18, 14; 20, 7. Ps. 49, 22; 72, 19.

(7) Ps. 48, 6. Pild. 11, 28. Marc. 10, 24. Luc. 12, 20. (8) Ps. 91, 12. Ier. 11, 16. Os. 14, 7. (9) Ps. 36, 5. Psalm. 52. — (1) Ps. 9, 24; 13, 1. (4) Ier. 2, 29. Rom. 3, 10-11. (6) Mat. 25, 25. (8) Ps. 13, 7. Apoc. 22, 20. Psalm. 53. — (2) Ps. 4, 1; 5, 2; 54, 1; 60, 1. (3) Ps. 85, 14. Tob. 4, 5. (5) Ier. 2, 15. (7) Ps. 58, 10-11.

PSALMUL 54

Al lui David.

1. Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea ruga mea.
 2. Ia aminte spre mine și mă ascultă, mihnitul-m-am întru neliniștea mea și m-am tulburat. De glasul vrăjmașului și de necazul păcatosului,
 3. Că a abătut asupra mea fărădelege și întru minie m-a vrăjmășit.
 4. Inima mea s-a tulburat întru mine și frica morții a căzut peste mine;
 5. Teamă și cutremur au venit asupra mea și m-a acoperit întunericul.
 6. Și am zis: «Cine-mi va da mie aripi ca de porumbel, ca să zbor și să mă odihnesc?»
 7. Iată m-aș îndepărta fugind și m-aș sălășlui în pustie.
 8. Așteptat-am pe Dumnezeu, cel ce mă mîntuiește de pușnăta sufletului și de vifor.
 9. Nimicește-î, Doamne, și împarte limbile lor, că am văzut fărădelege și dezbinare în cetate.
 10. Ziua și noaptea o va înconjura pe ea, pe zidurile ei fărădelege, și osteneală în mijlocul ei și nedreptate;
 11. Și n-a lipsit din uilele ei camătă și viclesug.
 12. Că de m-ar fi ocărit vrăjmașul, aș fi răbdat;
 13. Și dacă cel ce mă urăște s-ar fi fălit împotriva mea, m-aș fi ascuns de el.
 14. Iar tu, omule, asemenea mie, căpțenia mea și cunoscutul meu,
 15. Care împreună cu mine te-ai îndulcit de mîncări, în casa lui Dumnezeu am umblat în același gînd.
 16. Să vie moartea peste ei și să se pogoare în iad de vii,
 17. Că viclesug este în locașurile lor, în mijlocul lor.
 18. Iar eu, către Dumnezeu am strigat, și Domnul m-a auzit pe mine.
 19. Searași dimineața și la amieză spun-e-voi, voi vesti, și va auzi glasul meu.
 20. Izbăvi-vă cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că mulți erau împotriva mea.

Psalm. 54. — (1) Ps. 53, 2. (4) 2 Reg. 17, 1. (10) Num. 23, 21. (14) Mat. 26, 23. Ioan 13, 18. Iapt. 1, 16. (18) Dan. 6, 11. (22) Iov 5, 21; 20, 12. Ps. 56, 6; 63, 3. Pild. 18, 9; 26, 22; 30, 14. (23) Lev. 9, 8. Rut. 4, 15. Ps. 10, 1;

21. Auzi-vă Dumnezeu și-i va smeri pe ei; Cel ce este mai înainte de veci.
 22. Că nu este în el schimbare și nu s-a temut de Dumnezeu. Întinse mina lui spre răsplătire;
 23. Întinse-au legămintul lui. Risipiți au fost de minia feței lui și s-au apropiat inimile lor;
 24. Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decît întdelemnul, dar ele sînt săgeți.
 25. Aruncă spre Domnul grija ta și el te va hrăni; nu va da în venă clintire dreptului.
 26. Iar tu, Dumnezeule, îi vei pogo-ri pe ei în groapa stricăciunii.
 27. Bărbații vărsători de sînge și violenți nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor; iar eu voi nădăjdui spre tine, Doamne.

PSALMUL 55

Al lui David.

1. Miluiește-mă, Doamne, că m-am necăjit omul, toată ziua războindu-mă m-a necăjit.
 2. Călcatu-m-au vrăjmașii mei toată ziua, că mulți sînt cei ce se luptă cu mine, din înălțime.
 3. Ziua cînd mă voi teme, voi nădăjdui în tine.
 4. În Dumnezeu voi lăuda toate cuvintele mele toată ziua; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme; ce-mi va face mie omul?
 5. Toată ziua cuvintele mele au urit, împotriva mea toate gîndurile lor sînt spre rău.
 6. Locui-vor lingă mine și se vor ascunde; ei vor păzi călciiul meu, ca și cum ar căuta sufletul meu.
 7. Pentru nimic nu-i vei mîntui pe ei; în minie popoare vei sfărîma, Dumnezeule.
 8. Viața mea am spus-o ție; pune lacrimile mele înaintea ta, după făgăduința ta.
 9. Întoarce-se-vor vrăjmașii mei înapoi, în orice zi te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu ești tu.

36, 5. Sir. 12, 20-21. Mat. 6, 25. Luc. 12, 22. 1 Petr. 5, 7. (24) 4 Reg. 1, 4. Iov 15, 32; 21, 21. Ps. 5, 6; 68, 19. Pild. 26, 27. Psalm. 55. — (2) Ps. 56, 4-5. (4) Is. 51, 7. 1 Petr. 3, 12. Ebr. 13, 6. (6) Ps. 58, 3. (7) Ps. 58, 14. (9) Ier. 29, 12.

PSALMUL 57

Al lui David.

10. În Dumnezeu voi lăuda graiul, în Dumnezeu voi lăuda cuvîntul;
 11. În Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme, ce-mi va face mie omul?
 12. În mine sînt, Dumnezeule, făgăduințele pe care le voi aduce laudei tale.
 13. Că ai izbăvit sufletul meu de la moarte, picioarele mele de alunecare, ca bine să plac înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

PSALMUL 56

Al lui David.

1. Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă, că spre tine a nădăjduit sufletul meu.
 2. Și în umbra aripilor tale voi nădăjdui, pînă ce va trece fărădelegea.
 3. Striga-voi către Dumnezeul cel preainalt, Dumnezeul care mi-a făcut bine.
 4. Trimis-a din cer și m-a mîntuit, dat-a spre ocară pe cei ce mă necăjesc pe mine.
 5. Trimis-a Dumnezeu mila sa și adevărul său. Și a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat.
 6. Fiii oamenilor dinții lor sînt arme și săgeți și limba lor sabie ascuțită.
 7. Înălță-te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pămîntul slava ta!
 8. Curse au gătit sub picioarele mele și au împilat sufletul meu;
 9. Săpat-au înaintea mea groapă și au căzut în ea.
 10. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea! Cînta-voi și te voi lăuda întru slava mea.
 11. Deșteaptă-te slava mea!, deșteaptă-te psaltire și alăută! deșteptă-mă-voi dimineața.
 12. Lăuda-te-voi între popoare, Doamne, cînta-voi ție între neamuri;
 13. Că s-a mărit pînă la cer mila ta și pînă la nori adevărul tău.
 14. Înălță-te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pămîntul slava ta!

(10) Num. 23, 21. (11) Ps. 117, 6. Rom. 8, 31. (13) Iov 33, 30. Ps. 114, 8. Os. 13, 14. Psalm. 56. — (1) Ps. 50, 1. (2) Ps. 8, 3. (5) Ps. 55, 2-3. (6) Ps. 51, 2; 54, 22. (7) Ps. 56, 14; 107, 6. (9) Ps. 7, 15. Pild. 26, 27. Eccl. 10, 8. (10) Ps. 107, 1. (11) Ps. 15, 9. (12) Ps. 107, 4. (13) Ps. 35, 5. (14) Ps. 56, 7. Psalm. 57. — (2) Pild. 4,

1. De grăiți într-adevăr dreptate, drept judecați, fii ai oamenilor.
 2. Pentru că în inimă fărădelege lucrați pe pămînt, nedreptate minile voastre împletesc.
 3. Înstrăinatu-s-au păcătoșii de la naștere, rătăcit-au din pîntece, grăit-au minciuni.
 4. Minia lor după asemănarea șarpelui, ca a unei vipere surde, care-și astupă urechile ei.
 5. Care nu va auzi glasul descîntătoarelor; al vrăjitorului care vrăjește cu iscusință.
 6. Dumnezeu va zdrobi dinții lor în gura lor; măsecele leilor le-a sfărîmat Domnul.
 7. De nimic se vor face, ca apa care trece; întinde-va arcul său pînă ce vor slăbi.
 8. Ca ceara ce se topește vor fi nimiciți; a căzut foc peste ei și n-au văzut soarele.
 9. Înainte ca spinii voștri să se aprindă, ca pe niște vii întru minie îi va înghiți pe ei.
 10. Veseli-se-va dreptul cînd va vedea răzbinerea împotriva necredincioșilor, minile le va spăla în singele păcatosului.
 11. Și va zice omul: «Oare, este răsplătă pentru cel drept? Oare, este Dumnezeu care îi judecă pe ei în viață?»

PSALMUL 58

Al lui David.

1. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeule, și de cei ce se scoală împotriva mea, izbăvește-mă.
 2. Izbăvește-mă de cei ce lucrează fărădelegea și de bărbații vărsătorilor de sînge mă izbăvește.
 3. Că iată au vinat sufletul meu, stătut-au împotriva mea cei tari.
 4. Nici fărădelegea și nici păcatul meu nu sînt pricină, Doamne. Fără de nelegiuire am alergat și m-am îndreptat spre tine;

21, 29. (3) Ps. 115, 2. (4) Ps. 139, 3. Is. 11, 8. Ier. 8, 17. (5) Is. 48, 8. Sir. 12, 17. (6) Iov 4, 10. Ps. 3, 7. (8) Iov 3, 16. Pild. 6, 15. Eccl. 6, 3. (9) 2 Reg. 23, 6. Iov 21, 21. Ps. 128, 6. Ier. 2, 6. (10) 1 Reg. 25, 39. Ps. 67, 24. Apoc. 14, 20. (11) Eccl. 3, 17. Is. 33, 22. Ier. 9, 24. Sir. 34, 13. Psalm. 58. — (3) Ps. 55, 6.

5. Scoală-te, întru întâmpinarea mea și vezi. Și tu, Doamne, Dumnezeuul puterilor, Dumnezeuul lui Israel,

6. Ia aminte să cercetezi toate neamurile; să nu te milostivești de toți cei ce lucrează fărădelegea.

7. Întoarce-se-vor spre seară și vor flămânzi ca un ciine și vor înconjura cetatea.

8. Iată, vor striga cu gura lor și sabie în buzele lor, că cine i-a auzit?

9. Și tu Doamne, vei ride de ei, vei face de nimic toate neamurile.

10. Puterea mea în tine o voi păzi, că tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu ești, Dumnezeul meu, mila ta mă va întâmpina;

11. Dumnezeu imi va arăta înfrângerea dușmanilor mei.

12. Să nu-i omori pe ei, ca nu cumva să uite legea ta;

13. Risipește-i pe ei cu puterea ta și doboară-i pe ei, apărătorul meu, Doamne.

14. Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, să se prindă întru mincia lor și de blestemul și minciuna lor se va duce vestea.

15. Nimicește-i, întru minia ta, nimicește-i, ca să nu mai fie!

16. Și vor cunoaște că Dumnezeu stăpânește pe Iacob și marginile pământului.

17. Întoarce-se-vor spre seară și vor flămânzi ca un ciine și vor înconjura cetatea.

18. Ei se vor risipi să mănânce; iar de nu se vor sătura, vor murmura.

19. Iar eu voi lăuda puterea ta și mă voi bucura dimineața de mila ta.

20. Că te-ai făcut sprijinitorul meu și scăparea mea în ziua necazului meu.

21. Ajutorul meu ești, ție-ți voi cînta, că tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu ești, Dumnezeul meu, mila mea.

PSALMUL 59

Al lui David.

1. Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pe noi și ne-ai doborât; miniatu-te-ai și te-ai milostivit spre noi.

(5) Ps. 43, 25. (6) Is. 27, 1. (8) Ps. 63, 3; 119, 4. Pild. 12, 8; 25, 18. (9) Ps. 2, 3; 36, 13. (10) Ps. 53, 7. (13) Ps. 35, 3-4. (14) Ps. 55, 7. (15) Am. 8, 11. (16) Is. 8, 21. Psalm. 59. - (1) Ps. 43, 11. (2) 2 Paral. 7, 14. (3) Ps. 74, 8-9. Is. 51, 17. (5) Ps. 107, 7. (6) Ps. 107, 8. (7) Ps.

2. Cutremurat-ai pământul și l-ai tulburat pe el; vindecă sfărîmăturile lui, că s-a cutremurat.

3. Arătat-ai poporului tău asprimea; adăpatu-ne-ai pe noi cu vinul umilinței.

4. Dat-ai celor ce se tem de tine semn ca să fugă de la fața arcului.

5. Ca să se izbăvească cei iubiți ai tăi. Mintuiește-mă cu dreapta ta și mă auzi.

6. Dumnezeu a grăit în locul cel sfînt al său: Bucura-mă-voi și voi împărți Sicheul și valea Sucot o voi măsura.

7. Al meu este Galaadul și al meu este Manase și Efraim, tîria capului meu.

8. Iuda împăratul meu; Moab vasul nădejzii mele.

9. Spre Idumea voi întinde încălțămînta mea; mie cei de alt neam mi s-au supus.

10. Cine mă va duce la cetatea întărită? Cine mă va povățui pînă la Idumea?

11. Oare, nu tu, Dumnezeule, cel ce ne-ai lepădat pe noi? Oare, nu vei ieși Dumnezeule, cu oștirile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor, ca să ne scoți din necaz; că deșartă este izbăvirea de la om.

13. Cu Dumnezeu vom birui și el va nimici pe cei ce ne necăjesc pe noi.

PSALMUL 60

Al lui David.

1. Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte la rugăciunea mea.

2. De la marginile pământului către tine am strigat; cînd s-a mîhnit inima mea, pe piatră m-ai înălțat.

3. Povățuitu-m-ai, că ai fost nădejdea mea, turn de tărie în fața vrămașului.

4. Locui-voi în locașul tău în veci; acoperi-mă-voi cu acoperămintul aripilor tale;

5. Că tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele; dat-ai moștenire celor ce se tem de numele tău.

6. Zile la zilele împăratului adaugă, anii lui din neam în neam.

107, 9. (8) 2 Reg. 8, 2. Is. 21, 11. (9) 2 Reg. 22, 44. (10) Ps. 107, 11. (11) Ps. 43, 11; 107, 12. (13) Ps. 17, 31; 43, 7; 107, 14. Psalm. 60. - (1) Ps. 5, 2; 53, 2. (2) Ps. 17, 7. Is. 33, 16. (3) Ps. 70, 3. (4) Ps. 35, 7. Zah. 9, 12. (6) Ps. 20, 4-5.

7. Rămîne-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul va păzi.

8. Așa voi cînta numelui tău în veacul veacului, ca să împlinesc făgăduințele mele zi de zi.

PSALMUL 61

Al lui David.

1. Oare nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că de la el este mîntuirea mea;

2. Pentru că el este Dumnezeuul meu, mîntuitorul meu și sprijinitorul meu; nu mă voi clătina mai mult.

3. Pînă cînd vă ridicăți asupra omului? Căutați toți a-l doborî, socotindu-l ca un zid povîrmit și ca un gard surpat.

4. S-au sfîșuit să doboare cîntea mea, alergat-au cu minciună; cu gura lor mă binecuvîntau și cu inima lor mă blestema.

5. Dar lui Dumnezeu supune-te, suflete al meu, că de la el vine răbdarea mea;

6. Că el este Dumnezeuul meu și mîntuitorul meu, sprijinitorul meu; nu mă voi strămăta.

7. În Dumnezeu este mîntuirea mea și slava mea; Dumnezeu este ajutorul meu și nădejdea mea este în Dumnezeu.

8. Nădăjduiți în el toată adunarea poporului; revărsați înaintea lui inimile voastre, că el este ajutorul nostru.

9. Dar deșertăciune sînt fiii oamenilor, mincinoși sînt fiii oamenilor; în balanță, toți împreună sînt deșertăciune.

10. Nu nădăjduiți spre nedreptate și spre jefuire nu poftiți; bogăția de aur curge nu vă lipiți inima de ea.

11. Odată a grăit Dumnezeu, aceste două lucruri am auzit: că puterea este a lui Dumnezeu și a ta, Doamne, este mila; că tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui.

PSALMUL 62

Al lui David.

1. Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe tine te caut dis-de-dimineață.

(7) 2 Reg. 7, 12-13. (8) Ps. 49, 14; 75, 11. Psalm. 61. - (1) Ps. 36, 7. (2) Ps. 17, 1-2. (3) Is. 30, 13. (5) Ps. 27, 4. Ier. 9, 8. (6) 2 Paral. 25, 8. (8) 1 Reg. 1, 15. Iov 30, 16. Ps. 4, 5; 117, 8. (9) Ps. 38, 7. Is. 40, 23. Dan. 4, 32. (10) Iov 31, 24. Ps. 30, 6. Is. 30, 12; 47, 10. Sir. 13, 29; 31, 8. Mat. 16, 27; 19, 22. Marc. 10, 24. Luc. 12, 19-20. 1 Tim. 6, 9, 17. (11) 2 Reg. 3, 39.

2. Înselat-a de tine sufletul meu. Suspinat-a după tine trupul meu.

3. În pămînt pustiu și neumbat și fără de apă. Așa în locul cel sfînt m-am arătat ție, ca să văd puterea ta și slava ta.

4. Că mai bună este mila ta decît viața; buzele mele te vor lăuda.

5. Așa te voi binecuvînta în viața mea, și în numele tău voi ridica mîinile mele.

6. Ca de se u și de grăsimă să se sature sufletul meu, și cu buze de bucurie te va lăuda gura mea.

7. De mi-am adus aminte de tine în așternutul meu, în dimineața am cugetat la tine, că ai fost ajutorul meu.

8. Și întru acoperămintul aripilor tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de tine și pe mine m-a sprijinit dreapta ta.

9. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pămîntului; Da-se-vor în mîinile sabiei; părți vulturilor vor fi.

10. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru el, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

PSALMUL 63

Al lui David.

1. Auzi, Dumnezeule, glasul meu cînd mă rog ție; de la frica vrămașului scoate sufletul meu.

2. Acoperă-mă de adunarea celor ce viclenesc, de mulțimea celor ce lucrează fărădelege;

3. Care și-au ascuțit ca sabia limbile lor; întins-au arcul lor, lucru amar, ca să săgeteze din ascunzisor pe cel nevinovat.

4. Fără de veste îl vor săgeta pe el și nu se vor teme. Întăritu-s-au în gîndurile.

5. Grăit-au ca să ascundă curse; spus-au: «Cine ne va vedea pe noi?»

6. Îscodit-au fărădelegi și au pierit cînd le iscodeau.

7. Ca să pătrundă înăuntru omului și în adîncimea inimii lui. Și se va înălța Dumnezeu.

8. Săgeată de prunci s-au făcut rănile lor. Și au slăbit asupra lor limbile lor.

Iov 34, 11. Pild. 11, 14; 24, 12. Ier. 32, 19. Ier. 33, 20. Sir. 35, 22. Rom. 2, 6. Psalm. 62. - (2) Ps. 41, 2. Is. 26, 9. (3) Ps. 22, 7; 26, 6-7. (7) Ps. 34, 28; 118, 55. (8) Ps. 16, 8. (9) Is. 41, 10. (10) Num. 16, 32. Ier. 31, 14. (12) Deut. 6, 13. Is. 19, 18. Ier. 4, 2. Psalm. 63. - (3) Ps. 54, 22; 58, 8. Pild. 12, 18. Ier. 9, 3. (4) Ier. 9, 5. (5) Iov 22, 13; 24, 15. Ps. 139, 5. (6) Ier. 17, 9.

9. Tulburatu-s-au toți cei ce i-au văzut pe ei; și s-a temut tot omul.

10. Și au vestit lucrurile lui Dumnezeu și faptele lui le-au înțeles.

11. Veseli-se-va cel drept de Domnul și va nădăjdui în el și se vor lăuda toți cei drepti la inimă.

PSALMUL 64

Al lui David.

1. Ție ți se cuvine cîntare, Dumnezeu, în Sion și ție ți se va implini făgăduința în Ierusalim.

2. Auzi rugăciunea mea, către tine tot trupul va veni.

3. Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi și nelegiuirile noastre tu le vei curăți.

4. Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit; locui-va în curțile tale.

5. Umplea-ne-vom de bunătațile casei tale; sfînt este locașul tău minunat în dreptate.

6. Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, mîntuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pămîntului și a celor de pe mare departe.

7. Cel ce gătești munții cu tăria ta, încins fiind cu putere; cel ce tulburi adîncul mării și vuietul valurilor ei.

8. Tulbura-se-vor neamurile. Și se vor spăimînta cei ce locuiesc marginile, de semnele lui; ieșirile dimineții și ale serii le vei veseli.

9. Cercetă-ai pămîntul și l-ai adăpat pe el, bogățiile lui le-ai înmulțit;

10. Rîul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; gătît-ai hrana lor, că așa este gătirea ta.

11. Adapă brazdele lui, înmulțește roadele lui și se vor bucura de picături de ploaie, răsărînd.

12. Vei binecuvînta cununa anului bunătații tale și cîmpiile tale se vor umple de roade grase.

13. Îngrășa-se-vor pășunile pustici și cu bucurie dealurile se vor încinge.

14. Îmbrăcatu-s-au pășunile cu oi și vâile vor înmulți grîul; vor striga și vor cînta.

PSALMUL 65

Al lui David.

1. Strigați lui Dumnezeu tot pămîntul. Cîntați numele lui; dați slavă laudei lui.

2. Ziceți lui Dumnezeu: Cît sînt de înfricoșătoare lucrurile tale! Pentru mulțimea puterii tale, te vor linguși vrăjmașii tăi.

3. Tot pămîntul să se închine ție și să cînte ție, să cînte numelui tău.

4. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, înfricoșător în sfaturi mai mult decît filii oamenilor.

5. Cel ce prefăce marea în uscat, prin rîu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de el.

6. De cel ce stăpînește cu puterea sa veacul. Ochii lui spre neamuri privesc; cei ce se răzvrătesc, să nu se înalțe întru sine.

7. Binecuvîntați neamuri pe Dumnezeul nostru și faceți să se audă glasul laudei lui.

8. Care a dat sufletului meu viață și n-a lăsat să se clatine picioarele mele.

9. Că ne-ai cercetat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămurește argintul.

10. Băgatu-ne-ai pe noi în cursă; pus-ai necazuri pe umărul nostru.

11. Ridicat-ai oameni pe capetele noastre, trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos la odihnă.

12. Intra-voi în casa ta cu arderi de tot, împlini-voi ție făgăduințele mele.

13. Pe care le-au rostit buzele mele și le-a grăit gura mea, întru necazul meu.

14. Arderi de tot grase voi aduce ție, cu tîmii și berbeci; îți voi jertfi boi și țapi.

15. Veniți de auziți toți cei ce vă temeți de Dumnezeu și vă voi povesti cîte a făcut el suferințelor mele.

16. Către dînsul cu gura mea am strigat și l-am lăudat cu gura mea.

17. Nedreptate de am avut în inima mea să nu mă audă Domnul.

18. Pentru această-m-a auzit Dumnezeu; luat-a aminte glasul rugăciunii mele.

19. Binecuvîntat este Dumnezeu, care n-a depărtat rugăciunea mea și mila lui de la mine.

PSALMUL 66

Al lui David.

1. Dumnezeu, milostivește-te spre noi și ne binecuvîntează, luminează fața ta spre noi și ne miluiește.

2. Ca să cunoaștem pe pămînt calea ta, în toate neamurile mîntuirea ta.

3. Lăuda-te-vor pe tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-te-vor pe tine popoarele toate.

4. Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judeca popoarele cu dreptate și neamurile pe pămînt le vei povățui.

5. Lăuda-te-vor pe tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-te-vor pe tine popoarele toate. Pămîntul și-a dar rodul său.

6. Binecuvîntează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecuvîntează-ne pe noi, Dumnezeule, și să se teamă de tine toate marginile pămîntului.

PSALMUL 67

Al lui David.

1. Să se scoale Dumnezeu, și să se risipească vrăjmașii lui și să fugă de la fața lui cei ce-l urăsc pe el.

2. Precum se stingea fumul, să se stingă; cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu.

3. Și dreptii să se bucure și să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze în veselie.

4. Cîntați lui Dumnezeu, cîntați numelui lui, gătiți calea celui ce străbate pustia, Domnul este numele lui.

5. Și vă bucurați înaintea lui. Să se tulbure de fața lui, a părintelui orfanilor și a judecătorului văduvelor.

6. Dumnezeu este în locul cel sfînt al lui. Dumnezeu așază pe cei singuratici în casă.

7. Scoate cu vitejie pe cei legați în obezi, la fel pe cei amăriți, pe cei ce locuiesc în morminte.

8. Dumnezeule, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

9. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

10. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

11. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

12. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

13. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

14. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

15. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

16. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

17. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

18. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

19. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

20. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

21. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

22. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

23. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

24. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

25. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

26. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

27. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

28. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

29. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

30. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

31. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

32. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

33. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

10. Ploaie de bunăvoie vei oscebi, Dumnezeule, moștenirii tale. Ea a slăbit, dar tu ai întărit-o.

11. Vietățile tale locuiesc în ea; întru bunătața ta, Dumnezeule, purtat-ai grijă de cel sărac.

12. Domnul va da cuvîntul celor ce vestesc cu putere multă.

13. Împăratul puterilor, poporului iubit va împărți prăzile.

14. Dacă veți dormi în mijlocul moștenirilor voastre, aripile voastre argintate vor fi ca ale porumbiței și spatelile vostru va străluci ca aurul.

15. Cînd împăratul cel ceresc va imprăști pe regi în țara sa, ei vor fi albi ca zăpada pe Selmon.

16. Munte al lui Dumnezeu este muntele Vasan, munte de piscuri este muntele Vasan.

17. Pentru ce munți cu piscuri pizmăiți muntele în care binevoit Dumnezeu să locuiască în el, pentru că va locui în el pînă la sfîrșit.

18. Carcele lui Dumnezeu sînt mii de mii; mii sînt cei ce se bucură de ele, Domnul în mijlocul lor, pe Sinai, în locașul său cel sfînt.

19. Suiu-te-ai la înălțime, robu-ai mulțime, luat-ai daruri de la oameni, chiar și cu cei răzvrățiți, îngăduiți au fost să locuiască.

20. Domnul Dumnezeu este binecuvîntat, binecuvîntat este Dumnezeu zi de zi; să sporească între noi, Dumnezeu mîntuirii noastre.

21. Dumnezeul nostru este Dumnezeu mîntuirii și ale Domnului Dumnezeu sînt ieșirile morții.

22. Dar Dumnezeu va sfărîma capetele vrăjmașilor săi, creștetul pălului celor ce umblă întru greșelile lor.

23. Zis-a Domnul: din Vasan te voi întoarce, întoarce-te-voi din adîncurile mării;

24. Pentru că să se afunde piciorul tău în singe și limba cîinilor în singele vrăjmașilor lui.

25. Văzutu-s-au căile tale, Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale împăratului celui din locul cel sfînt.

26. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

27. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

28. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

29. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

30. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

31. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

32. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

33. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

34. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

35. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

36. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

37. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

38. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

39. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

40. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

41. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

42. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

43. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

44. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

45. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

46. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

47. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

48. Dumnezeu, cînd mergeai tu înaintea poporului tău, cînd treceai tu prin pustie,

49. Pămîntul s-a cutremurat, și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătînat de la fața Dumnezeului lui Israel.

(9) Ps. 7, 15. (10) Ier. 8, 19. Est. 8, 17. Ps. 108, 27. (11) Ps. 31, 12; 67, 3; 72, 1. Psalm. 64. (12) Ps. 49, 14. (13) Ps. 144, 22. Ier. 33, 27. (14) Ps. 32, 12. (15) Am. 4, 13. (16) Ps. 106, 29. Mar. 8, 26. Marc. 4, 41. (17) Deut. 11, 11; 33, 28. Ps. 45, 4. Sir. 39, 27. (18) Deut. 11, 12. (19)

Jez. 34, 13. Psalm. 65. - (1) Ps. 97, 4; 99, 1. (2) Deut. 33, 29. (3) Ps. 45, 8. (4) Ier. 13, 21-22. Ioan. 3, 16-17. (5) Am. 9, 7. (6) 2 Paral. 18, 31. (7) Ps. 106, 3. Ier. 22, 21. Mal. 3, 1. Fapt. 14, 17. 1 Petr. 1, 7; 4, 12. (11) Ps. 17, 18. Is. 26, 14; 43, 2. Dan. 3, 17. (17) Pild. 15, 29; 28, 9. Mîh. 3, 4. Ioan. 9, 31.

Psalm. 66. - (1) Num. 6, 25. Ps. 118, 135. Col. 1, 15. (4) Fapt. 17, 31. Rom. 5, 10. (5) Lev. 25, 19. Ps. 84, 13. (6) Lev. 26, 3-4. Num. 6, 24. Deut. 6, 24-25. Psalm. 67. - (1) Num. 10, 35. Is. 33, 3. (2) Iud. 16, 14. (3) Ps. 63, 11. (4) Is. 40, 3; 57, 14. Os. 12, 6. (6) Ps. 145, 9. Ioan. 14, 18. (17) Ps. 9, 34; 112, 8. (8) Ier.

13, 20-21. Num. 14, 14. Deut. 3, 24; 33, 2. Jud. 5, 4. (9) Ier. 20, 18. (10) Is. 32, 15; 44, 3. Ier. 34, 27. Ioh. 3, 1. (12) Is. 52, 7. (15) Iud. 9, 48. (17) Iov. 2, 5. Ps. 73, 3; 113, 4. Ier. 43, 17. (18) Deut. 33, 2. Dan. 7, 10. Ebr. 12, 21. (19) Ps. 46, 5. Eif. 4, 10. (21) Deut. 32, 39. 1 Reg. 2, 6. Intel. 16, 13. (23) Ps. 70, 21. (24) Ps. 57, 10. Apoc. 14, 20.

26. Înainte mergeau căpeteniile, după ei cei ce cîntă din strune, în mijloc fecioarele bătînd din timpane.
27. În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel.
28. Acolo Veniamin cel mai tînăr, în uimire, căpeteniile lui Iuda, povătuitorii lor, căpeteniile Zabulonului; căpeteniile Neftalimului.
29. Poruncește, Dumnezeule, puterii tale; întărește Dumnezeule această lucrare pe care ai făcut-o nouă.
30. De la locașul tău, din Ierusalim, îți vor aduce împărații daruri.
31. Ceartă fiarele din trestii, ceartă taurii adunați împotriva juncilor popoarelor, ca să nu fie depărtați cei care au fost încercați ca argintul.
32. Risipește neamurile cele ce voiesc războaie. Veni-vor soli din Egipt; Etiopia va întinde mîini înainte la Dumnezeu, mina ei.
33. Împărățiile pămîntului cîntați lui Dumnezeu, cîntați Domnului.
34. Cîntați Dumnezeului celui ce s-a suit peste cerul cerului, spre răsărit; iată va da glasul său, glas de putere.
35. Dați slavă lui Dumnezeu! Peste Israel măreția lui și puterea lui în nori.
36. Minunat este Dumnezeu între sfinții lui, Dumnezeu lui Israel; însuși va da putere și întărire poporului său. Binecuvîntat este Dumnezeu.

PSALMUL 68

Al lui David.

1. Mintuiește-mă Dumnezeule, că au intrat ape pînă la sufletul meu.
2. Afundatu-m-am în noroiul adîncului, care nu are fund.
3. Intrat-am în adîncurile mării și furtuna mi-a potopit.
4. Ostenit-am strigînd, amorțit-a gîtlejul meu, slăbit-au ochii mei nădăjduind spre Dumnezeul meu.
5. Înmulțitu-s-au mai mult decît perii capului meu cei ce mă urăsc pe mine în zadar.
6. Întăritu-s-au vrăjmașii mei, cei ce mă prigonesc pe nedrept; cele ce n-am răpit, pe acelea le-am plătit.

(26) Ies. 15, 20. Iud. 11, 34. 1 Reg. 18, 6. (27) Ps. 21, 24. Ioan 20, 17. (30) Ps. 71, 10. Is. 60, 6. (31) Ps. 79, 13. (32) Is. 18, 1. (33) Ps. 137, 4. (34) Ps. 28, 3-4. Zah. 9, 14. Marc. 3, 17. Apoc. 4, 5. Psalm. 68. - (1) Ps. 17, 18; 129, 1. Is. 43, 2-3. Iona 2, 6. (2) Ps. 39, 2-3; 41, 8. (3) Iona 2, 7. (4) Iov 19, 7. Ps. 70, 9. (6)

7. Dumnezeule, tu ai cunoscut nepriceperea mea și greșelile mele de la tine nu s-au ascuns.
8. Să nu fie rușinați, din pricina mea, cei ce te așteaptă pe tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici înfrunțați pentru mine, cei ce te caută pe tine, Dumnezeul lui Israel.
9. Că pentru tine am suferit ocară, acoperit-a batjocura obrazul meu.
10. Înstrăinat am fost de frații mei și străin fiilor maicii mele;
11. Că rivna casei tale m-a mîncat, și ocarile celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea.
12. Și mi-am smerit cu post sufletul meu și mi-a fost spre ocară mie.
13. Și, m-am îmbrăcat cu sac și am ajuns pentru ei de batjocură.
14. Împotriva mea grăiau cei ce se așezau în porți și despre mine cîntau cei ce beau vin.
15. Iar eu întru rugăciunea mea către tine, Doamne, am strigat la timp bînc-plăcut.
16. Dumnezeule, întru mulțimea milei tale auzi-mă, întru adevărul milei tale.
17. Mintuiește-mă din noroi, ca să nu mă afund; izbăvește-mă de cei ce mă urăsc și din adîncul apelor.
18. Ca să nu mă inee vîltoarea apelor, nici să mă înghită adîncul, nici să mă închidă peste mine adîncul gura lui.
19. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila ta; după mulțimea îndurării tale caută spre mine.
20. Să nu-ți întorci fața ta de la credinciosul tău, cînd mă necăjesc. Degrabă mă auzi.
21. Ia aminte la sufletul meu și mintuiește pe el; din mîinile vrăjmașilor mei izbăvește-mă.
22. Că Tu cunoști ocară mea și rușina mea și înfruntarea mea;
23. Înaintea ta sînt toți cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocară și necaz.
24. Și am așteptat pe cel ce-m-a milui și nu era; și pe cei ce-m-a mîngîia și nu i-am aflat.

Ps. 34, 19. Is. 53, 4. Iez. 33, 15. Ioan 15, 25. (11) Ioan 7, 5. (12) 3 Reg. 19, 14. Ps. 118, 139. Marc. 14, 49. Luc. 24, 27. Ioan 2, 17. Rom. 15, 3. (18) Iov 30, 9. (18) Is. 49, 8. (18) Ps. 39, 2-3. (18) Ps. 54, 24. (21) Ps. 101, 2-3. (23) Ps. 43, 15. (24) Mat. 27, 39. Luc. 23, 49; 24, 27.

25. Și mi-au dat spre mîncarea mea fiere și în setea mea m-au adăpat cu oțet.
26. Facă-se masa lor înaintea lor cursă, răsplătire și sminteală;
27. Să se întunece ochii lor, ca să nu vadă și spinarea lor pururea o girbovesce.
28. Varsă peste ei urgia ta și minia urgiei tale să-i cuprindă pe ei.
29. Facă-se curtea lor pustie și în locașurile lor să nu fie locuitori.
30. Că pe care tu l-ai bătut, ei l-au prigonit, și au înmulțit durerea rănilor lui.
31. Aduagă fărădelege la fărădelegea lor, și să nu intre întru dreptatea ta.
32. Șterși să fie din cartea celor vii și nu cei drepți să nu se scrie.
33. Sărac și îndurerat sînt eu; mintuiește-mă, Dumnezeule, să mă sprijinească.
34. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu, cu cîntare, și-l voi preamări pe el cu lauda.
35. Și-i va plăcea lui Dumnezeu mai mult decît vișelul tînăr, căruia îi cresc coarne și unghii.
36. Să ridă săracii și să se veselească; cîntați lui Dumnezeu și viu va fi sufletul vostru.
37. Că a auzit pe cei săraci Domnul, și pe cei ferecați în obezi ai săi nu i-a urgisit.
38. Să-l laude pe el cerurile și pămîntul, marea și toate cîte se trăsesc în ea.
39. Că Dumnezeu va mintui Sionul și se vor zidi cetățile lui Iuda, și vor locui acolo și-l vor moșteni pe el.
40. Și seminția credincioșilor lui îl va stăpîni pe el și cei ce iubesc numele lui vor locui în el.

PSALMUL 69

Al lui David.

1. Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne, să-mi ajupi mie grăbește-te.
2. Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu;
3. Să se întorcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi vorbesc mie rele.
4. Întorcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!»

(28) Mat. 27, 34; 48. Marc. 15, 23, 36. Ioan 19, 28-29. (28) Rom. 11, 9-10. (20) Luc. 13, 35. (29) Ps. 30, 1. (30) Ps. 60, 3. Mat. 4, 6. Luc. 4, 10. (4) Ps. 90, 14. (5) Eccl. 8, 11. Ebr. 2, 13. (6) Deut. 10, 21. Ps. 21, 9. (7) Iez. 12, 6; 24, 27. (8) Ps. 50, 16. (9) Ps. 68, 4. Is. 46, 4. (12) Ps. 69, 1. (13) Ps. 34, 4.

5. Să se bucure și să se veselească de tine toți cei ce te caută pe tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mintuirea ta: «Slăvit să fie Domnul!»

6. Iar eu sărac sînt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă.
7. Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești tu; Doamne, nu zăbovi.

PSALMUL 70

Al lui David.

1. Spre tine, Doamne, am nădăjdut, să nu fiu rușinat în veac.
2. Întru dreptatea ta, izbăvește-mă și mă scoate, pleacă urechea ta către mine și mă mintuiește.
3. Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit, ca să mă mintuiești;
4. Că întărirea și scăparea mea ești tu.
5. Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mina păcătoșului, din mina călcătorului de lege și a celui ce face strîmbătate;
6. Că tu ești așteptarea mea, Doamne; Domnul este nădejdea mea din tinerețile mele.
7. Întru tine m-am întărit din pîntece, din pîntecele maicii mele tu ești acoperitorul meu; întru tine este lauda mea pururea.
8. Ca o minune m-am făcut multora, iar tu ești ajutorul meu cel tare.
9. Să se umple gura mea de lauda ta, ca să laud slava ta, toată ziua mare cuviința ta.
10. Nu mă lepăda la vremea bătrîneților; cînd va lipsi tăria mea, să nu mă lași pe mine.
11. Că au zis vrăjmașii mei mie și cei ce păzesc sufletul meu s-au sfătuit împreună,
12. Zicînd: Dumnezeu l-a părăsit pe el, urmăriți-l și-l prindeți pe el, că nu este cel ce izbăvește.
13. Dumnezeule, nu te depărta de la mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte.

17. (4) Ps. 34, 21. (7) Ps. 39, 23-23. Psalm. 70. - (1) Ps. 30, 1. (3) Ps. 60, 3. Mat. 4, 6. Luc. 4, 10. (4) Ps. 90, 14. (5) Eccl. 8, 11. Ebr. 2, 13. (6) Deut. 10, 21. Ps. 21, 9. (7) Iez. 12, 6; 24, 27. (8) Ps. 50, 16. (9) Ps. 68, 4. Is. 46, 4. (12) Ps. 69, 1. (13) Ps. 34, 4.

14. Să se rușineze și să piară cei ce defăimează sufletul meu, să se îmbrace cu rușine și înfruntare cei ce caută să-mi facă rău.

15. Iar eu pururea voi nădăjdui spre tine și voi înmulți lauda ta.

16. Gura mea va vesti dreptatea ta toată ziua mîntuirea ta, al căror nume nu-l cunosc.

17. Intra-voi întru puterea Domnului; Doamne, aduce-mi-voi aminte numai de dreptatea ta.

18. Dumnezeu, m-ai învățat din tinerile mele, și pînă acum voi vesti minunile tale.

19. Și pînă la bătrînețe și cărunțețe,

20. Dumnezeu, să nu mă părăsești;

21. Pînă voi vesti brațul tău la tot neamul ce va să vină,

22. Puterea ta și dreptatea ta, Dumnezeu, pînă la cele înalte, mărețiile pe care le-ai făcut, Dumnezeu, cine este asemenea ție?

23. Cît de multe necazuri și rele ai iertat mie, dar întorcîndu-te mi-ai dat viață și din adîncurile pămîntului iarăși m-ai scos.

24. Înmulțit-ai spre mine mărirea ta și întorcîndu-te m-ai mîngîiat și din adîncurile pămîntului iarăși m-ai scos.

25. Că eu voi lauda cu instrumente de cîntare adevărul tău, Dumnezeu, cînta-voi ție din alăută, sfîntul lui Israel.

26. Bucura-se-vor buzele mele cînd voi cînta ție și sufletul meu pe care l-ai mîntuit.

27. Încă și limba mea toată ziua va rosti dreptatea ta, cînd vor fi rușinați și înfrunțați cei ce caută să-mi facă rău.

PSALMUL 71

Al lui David.

1. Dumnezeu, judecata ta dă-o împăratului și dreptatea ta fiului împăratului.

2. Ca să judece pe poporul tău cu dreptate și pe săracii tăi cu judecată.

3. Să aducă munții pace poporului tău și dealurile dreptate.

4. Judeca-va pe săracii poporului și va milui pe fiii săracilor și va umili pe cleveitor.

5. Și se vor teme de tine cît va fi soarele și cît va fi luna din neam în neam.

6. Pogori-se-va ca ploaia pe lîni și ca picăturile ce cad pe pămînt.

7. Răsări-va în zilele lui dreptatea și mulțimea păcii, cît va fi luna.

8. Și va domni de la o mare pînă la alta și de la rîu pînă la marginile lumii.

9. Înaintea lui vor înclină genunchii etio-

piciinii și vrăjmașii lui țărîna vor lînge.

10. Împărații Tarsisului și insulele

daruri vor aduce, împărații arabilor și ai reginei Saba prinoase vor aduce.

11. Și se vor închina lui toți împărații pămîntului, toate neamurile vor sluji lui.

12. Că a izbăvit pe sărac din mina celui puternic și pe sărmanul care n-avea ajutor.

13. Va avea milă de sărac și de sărman și sufletele săracilor va mîntui.

14. De camătă și de asuprire va scăpa sufletele lor și scump va fi numele lor înaintea lui.

15. Și va fi viu și se va da lui din aurul Arabiei și se vor ruga lui pururea; toată ziua îl vor binecuvînta pe el.

16. Fi-va belșug de piine pe pămînt pînă-n virful munților; înălța-se-va mai presus decît Libanul rodul său; și vor înflori cei din cetate ca iarba pămîntului.

17. Fi-va numele lui binecuvîntat în veci, cît va fi soarele va rămîne numele lui;

18. Și se vor binecuvînta în el toate semințiile pămîntului, toate neamurile îl vor feriți pe el.

19. Binecuvîntat este Domnul Dumnezeu, Dumnezeu lui Israel, singurul care face minuni.

20. Și binecuvîntat este numele slavei lui în veac și în veacul veacului;

21. Și se va umple de slava lui tot pămîntul. Amin.

(15) Sir. 43, 31-32. (17) Ps. 76, 11; 104, 1-2. (18) Is. 46, 4. (20) Is. 15, 11. Luc. 1, 49. Apoc. 17, 14. (21) Ps. 67, 23. (22) Deut. 32, 39. (23) Ps. 77, 41; 88, 18. Is. 12, 6. Psalm. 71. - (1) Is. 11, 5. Dan. 7, 27. Ioan 5, 22. (2) Is. 32, 1. (3) 3 Reg. 4, 24. Ezech. 14, 4. Ps. 44, 5. Is. 11, 4. Luc. 1, 70. (5) Ps. 88, 29. Ier. 31, 36. (6) Jud. 6, 36-37. 2 Reg. 23, 4. (7) Is. 35, 1. Os. 14, 6. (8) 3 Reg. 4, 21. Ps. 88, 25. Zah. 9, 10. Sir. 44,

24. (9) Mih. 7, 17. (10) Ps. 44, 14; 67, 30. Is. 60, 6. (11) Ps. 21, 32. Mai. 1, 11. Apoc. 1, 21. (12) Iov 29, 12. (13) Ioan 5, 7. (14) 1 Reg. 26, 21. (15) Is. 53, 10. Ezech. 7, 15. (16) Is. 32, 20. (17) Is. 27, 6. Os. 14, 6. Zah. 10, 8. (18) Fac. 12, 3; 22, 18; 26, 4. Ezech. 10, 25. Gal. 3, 8. (19) 1 Paral. 16, 36. Iov 5, 9. Ps. 105, 48; 135, 4. Luc. 1, 68. (21) Is. 6, 3.

PSALMUL 72

Al lui Asaf.

1. Cît de bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei drepti la inimă.

2. Iar mie, puțin a fost de nu mi-au alunecat picioarele, puțin a fost de nu s-au poticnit pașii mei.

3. Că am pizmuit pe cei fără de lege, cînd vedeam pacea păcătoșilor.

4. Că n-au necazuri pînă la moartea lor și tari sînt cînd lovesc ei.

5. De osteneți omenești n-au parte cu oamenii nu sînt biciuiți.

6. Pentru aceea îi stăpînesc pe ei mîndria și se îmbracă cu nedreptatea și silnicia.

7. Din răutatea lor iese nedreptatea și cugetele inimii lor ies la iveală.

8. Gîndesc și vorbesc cu vicieșug, nedreptate grăiesc de sus.

9. Pînă la cer ridică gura lor și cu limba lor străbat pămîntul.

10. Pentru aceasta poporul meu se laudă după ei și găsește că ei sînt plini de zile bune.

11. Și zice: «Cum? Știe aceasta Dumnezeu? Are cunoștință cel preainalt?»

12. Iată, aceștia sînt păcătoși și sînt îndestulați. Veșnic sînt bogați.

13. Iar eu am zis: «Deci, în deșert am fost drept la inimă și mi-am spălat întru cele nevinovate minile mele».

14. Că am fost lovit toată ziua și muștrat în fiecare dimineață.

15. Dacă aș fi grăit așa, iată aș fi călcat legămîntul neamului fiilor tăi.

16. Și mă frămîntam să pricep aceasta, dar anevoios lucru este înaintea mea.

17. Pînă ce am intrat în locașul cel sfînt al lui Dumnezeu și am înțeles sfîrșitul celor răi;

18. Intr-adevăr pe drumuri viclene l-ai pus pe ei și i-ai doborît cînd se înălțau.

19. Cît de iute i-a pusit pe ei! S-au stîns, au pierit din pricina nelegiurii lor.

20. Ca visul celui ce se deșteaptă, Doamne, în cetatea ta chipul lor de nimic l-ai făcut.

Psalm. 72. - (1) Ps. 63, 11; 99, 4. Mat. 5, 8. Ioan 1, 47. (3) Iov 21, 7. Ps. 36, 1. Pild. 3, 31. Ier. 12, 1. (4) Iov 21, 9. (6) Ps. 36, 35. Sir. 13, 4-5. (7) Iov 15, 27. (9) Sir. 13, 28. Iuda 1, 16. (11) Ps. 9, 31; 93, 7. (13) Iov 9, 30. Mal. 3, 13-14. (18) Iov 21, 16-17; 24, 24. Ps. 88, 36. Pild. 14, 32. (19) 1 Reg. 25, 29. Iov 15, 32; 20, 8; 21, 30. Ps. 51, 5. Ințel. 3, 17. (20) Iov 21, 16-17.

21. De aceea s-a bucurat inima mea și rărunchii mei s-au potolit.

22. Că eram fără de minte și nu știam; ca un dobitoc eram înaintea ta. Dar eu sînt pururea cu tine.

23. Apucatu-m-ai de mina mea cea dreaptă. Cu sfatul tău m-ai povățuit și cu slavă m-ai primit.

24. Că pe cine am eu în cer afară de tine? Și afară de tine, ce am dorit pe pămînt?

25. Stînsu-s-a inima mea și trupul meu, Dumnezeu, inimii mele și partea mea, Dumnezeu, în veac.

26. Că iată cei ce se depărtează de tine vor pieri, nimicit-ai pe tot cel ce se leacă de tine.

27. Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune în Domnul nădejdea mea, ca să vestesc toate laudele tale în porțile fiicei Sionului.

PSALMUL 73

Al lui Asaf.

1. Pentru ce m-ai lepădat, Dumnezeu, pînă în sfîrșit? Aprinsu-s-a inima ta peste oile pășunii tale.

2. Adu-ți aminte de sfînt locașul tău, pe care l-ai cîștigat de la început.

3. Izbăvit-ai toiașul moștenirii tale: muntele Sionului, acesta în care ai locuit.

4. Ridică minile tale împotriva mindriilor lor, pînă la sfîrșit, că rău a făcut vrăjmașul în locul cel sfînt al tău.

5. Și s-au faliți cei ce te urăsc pe tine în mijlocul locului de prăznuire al tău, pus-au semnele lor drept semne; 6. Sfărîmat-au intrarea cea de deasupra.

7. Ca în codru cu topoarele au tăiat ușile locașului tău, cu topoare și cio-cane l-au sfărîmat.

8. Ars-au cu foc locașul cel sfînt al tău, pînă la pămînt; spurcat-au locul numelui tău.

9. Zis-au în inima lor împreună cu neamul lor: Veniți să ardem toate locurile de prăznuire ale lui Dumnezeu de pe pămînt.

Is. 29, 7. (22) Ioan 12, 16. (23) Is. 41, 13. Ioan 6, 67-68. (25) Ps. 15, 5. Ioan 4, 14. (26) Pîng. 3, 24. (27) Ier. 17, 13. Ier. 23, 3. Os. 7, 13. (28) Iac. 4, 8. Psalm. 73. - (1) Ps. 43, 25; 99, 2. Ier. 14, 19. (2) Ioil 4, 21. (3) Ps. 67, 17. Ioil 4, 16. (4) Ier. 2, 15. (7) 4 Reg. 25, 9. (9) 1 Reg. 3, 1. Pîng. 2, 9.

10. Semnele noastre nu le-am văzut; nu mai este profet și pe noi nu ne va mai cunoaște.

11. Până când, Dumnezeule, te va ocări vrăjmașul, până când va huli potrivnicul numele tău, până în sfârșit?

12. Pentru ce întorci mina ta și dreapta ta din sinul tău, până în sfârșit?

13. Dar Dumnezeule, împăratul nostru înainte de veac, a făcut minuire în mijlocul pământului.

14. Tu ai despărțit, cu puterea ta, marea, tu ai zdrobit capetele balaurilor din apă.

15. Tu ai sfărâmat capul balaurului; datu-l-ai pe el mîncare popoarelor pustului.

16. Tu ai deschis izvoare și piraie; tu ai secat riurile Itanului.

17. A ta este ziua și a ta este noaptea. Tu ai întocmit lumina și soarele.

18. Tu ai făcut toate marginile pământului; vara și primăvara tu le-ai zidit.

19. Adu-ți aminte de aceasta: Vrăjmașul a ocărit pe Domnul și poporul cel fără de minte a hulit numele tău.

20. Să nu dai fiarelor sufletul ce te laudă pe tine; sufletele săracilor tăi să nu le uii până în sfârșit.

21. Caută spre legământul tău, că s-au umplut ascunzișurile pământului de locuințele fărădelegilor.

22. Să nu se întoarcă rușinat cel umilit, săracul și sărmanul să laude numele tău.

23. Scoală-te, Dumnezeule, apără pricina ta; adu-ți aminte de ocara de fiecare zi, cu care te necinstește cel fără de minte.

24. Nu uita strigătul vrăjmașilor tăi! Răzvrătirea celor ce te urăsc pe tine se urcă pururea spre tine.

PSALMUL 74

Al lui Asaf.

1. Lăuda-te-vom pe tine, Dumnezeule, lăuda-te-vom și vom chema numele tău.

2. Voi pune toate minunile tale. Când va fi vremea, cu dreptate voi judeca.

3. Cutremuratu-s-a pământul și toți cei ce locuiesc pe el; eu am întărit stilpii lui.

(13) Ies. 14, 21; 15, 10. Iez. 29, 3. (15) Ies. 17, 5-6. Num. 20, 10-11. Iosua 3, 13. Ps. 103, 10. (17) Fac. 8, 22. (18) Pling 3, 61. (21) Luc. 11, 27. (22) Is. 49, 4. Iez. 39, 25. Psalm. 74. (1) Ps. 9, 1; 43, 2. (3) Ps. 45, 6. (7) Dan. 2, 21; 5, 21. (8) Ps. 59, 3. Is. 51, 22. (11)

4. Și am zis celor fărădelege: «Nu faceți fărădelege!», și păcătoșilor: «Nu înălțați fruntea!»

5. Nu ridicați la înălțime fruntea voastră, să nu grăiți nedreptate împotriva lui Dumnezeu.

6. Că nici de la răsărit, nici de la apus, nici din munții pustici, nu vine ajutorul.

7. Că Dumnezeu este judecătorul, pe unul îl smerește și pe altul îl înalță.

8. Paharul este în mîna Domnului, plin cu vin curat bine-mirositor; și îl trece de la unul la altul, dar drojdia lui nu s-a vărsat; din ea vor bea toți păcătoșii pământului.

9. Iar eu mă voi bucura în veac, cînta-voi Dumnezeului lui Iacob.

10. Și toate frunțile păcătoșilor voi zdrobi și se va înălța fruntea dreptului.

PSALMUL 75

Al lui Asaf.

1. Cunoscut este în Iudea Dumnezeu; în Israel mare este numele lui.

2. Că s-a făcut în Ierusalim locul lui și locașul lui în Sion.

3. Acolo a zdrobit tăria arcurilor, arma și sabia și războiul.

4. Tu luminezi minunat din munții cei veșnici.

5. Tulburatu-s-au toți cei neprobăți la inimă, dormit-au somnul lor și n-au aflat nimic toți cei bogați în minile lor.

6. De certarea ta, Dumnezeule al lui Iacob, au incremenit călăreții pe cal.

7. Tu înfricoșat ești și cine va sta împotriva miniei tale?

8. Din cer ai făcut să se audă judecată, pământul s-a temut și s-a liniștit.

9. Când s-a ridicat la judecată Dumnezeu, ca să mintuiască pe toți blînzi pământului.

10. Că gîndul omului te va lăuda și amintirea gîndului te va prăznu.

11. Faceți făgăduințe și le împliniți Domnului Dumnezeului vostru; toți cei dimprejurul lui vor aduce daruri.

12. Celui înfricoșător și celui ce ia duhurile căpeteniilor, celui înfricoșător împăraților pământului.

Luc. 1, 69. Psalm. 75. — (2) 1 Ebd. 1, 3. (3) Ps. 45, 9. Is. 9, 4. (5) Jud. 5, 19. (6) Jud. 5, 22. (7) Ps. 89, 7. Sir. 1, 7. (8) Apoc. 6, 17. (10) Iez. 28, 22-23. (11) Ps. 60, 8. (12) 1 Reg. 14, 15. Iov 12, 24. Apoc. 19, 15.

PSALMUL 76

Al lui Asaf.

1. Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, și am căutat spre mine.

2. În ziua necazului meu pe Dumnezeu am căutat, cu minile mele, noaptea înaintea lui și n-am slăbit; sufletul m-a vrut să se mîngie.

3. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu și m-am cutremurat; gîndit-am și am slăbit duhul meu.

4. Ochii mei au luat-o înainte, treji; tulburatu-m-am și n-am grăit.

5. Gîndit-am la zilele cele de demult și de anii cei veșnici mi-am adus aminte și cugetam;

6. Noaptea în inima mea gîndeam și se frîmînta duhul meu zicînd:

7. Oare, în veci mă va lepăda Domnul și nu va mai binevoi în mine?

8. Oare, până în sfârșit mă va lipsi de mila lui, din neam în neam?

9. Oare, va uita să se milostivească Dumnezeu? Sau va închide în minile lui îndurările sale?

10. Și am zis: Acum am început să înțeleg; aceasta este schimbarea dreptei celui preînalt.

11. Adusu-mi-am aminte de lucrările Domnului și-mi voi aduce aminte de minunile tale, dintru început.

12. Și voi cugeta la toate lucrările tale și la faptele tale mă voi gîndi.

13. Dumnezeule, în sfințenie este calea ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeuul nostru? Tu ești Dumnezeu, care faci minuni!

14. Cunoscut ai făcut între popoare puterea ta. Izbăvit-ai cu brațul tău poporul tău, pe fiii lui Iacob și ai lui Iosif.

15. Văzutu-te-au apele, Dumnezeu-le, văzutu-te-au apele și s-au spăimîntat și s-au tulburat adîncurile, vuiet mare de ape.

16. Glas au dat norii că săgețile tale trec.

17. Glasul tunetului tău în virtet, luminat-au fulgerele tale lumea, clătînatu-s-au și s-a cutremurat pământul.

Psalm. 76. — (2) 2 Paral. 20, 3. Ps. 49, 15. (3) Ps. 17, 7-8. (5) Ps. 76, 11; 142, 5. (6) Ps. 12, 2. Is. 26, 9. (7) Ps. 12, 2; 84, 5. Pling. 3, 31. (9) Marc. 4, 38. (10) Is. 41, 10. Pling. 3, 28. (11) Deut. 4, 9; 32, 7. Ps. 70, 17; 76, 5; 104, 2. (13) Ps. 88, 8. (14) Ies. 14, 19. Luc. 1, 51. (15) Ies. 14, 21, 24. Ps. 96, 4. (17) Iov 37, 5. Avac. 3, 10. (18) Iov 38, 16. Avac. 3, 15. (19) Ies. 14, 15; 15, 13. Ps. 79, 1. Mih. 6, 4. Psalm. 77. —

18. În mare este calea ta și cărările tale în ape multe și urmele tale nu se vor cunoaște.

19. Povățuit-ai ca pe niște oi pe poporul tău, cu mina lui Moise și a lui Aaron.

PSALMUL 77

Al lui Asaf.

1. Luați aminte, poporul meu la legea mea, plecați urechile voastre spre graiurile gurii mele.

2. Deschide-voi în pîlde gura mea, spune-voi cele ce au fost dintru început.

3. Cîte am auzit și am cunoscut și pe care părinții noștri ni le-au transmis nouă.

4. Nu s-au ascuns de la fiii lor, din neam în neam.

5. Vestind laudele Domnului și puterile lui și minunile pe care le-a făcut.

6. Și a ridicat mărturie în Iacob și lege a pus în Israel.

7. Cîte a poruncit părinților noștri ca să le arate pe ele fiilor lor. Ca să le cunoască neamul ce va să vină;

8. Fiii ce se vor naște și se vor ridica și le vor vesti fiilor lor.

9. Ca să-și pună în Dumnezeu nădejdea lor și să nu uite binefacerile lui Dumnezeu și poruncile lui să le țină.

10. Ca să nu fie ca părinții lor neam îndărătnic și răzvrătit.

11. Neam care nu și-a îndreptat inima sa și nu și-a încredințat lui Dumnezeu duhul său.

12. Fiii lui Efraim, arcași inarmați, întors-au spatele, în zi de război.

13. N-au păzit legământul lui Dumnezeu și în legea lui n-au vrut să umble.

14. Și au uitat facerile lui de bine și minunile lui, pe care le-a arătat lor;

15. Minunile pe care le-a făcut înaintea părinților lor, în pământul Egiptului, în cîmpia Tanec.

16. Despăcat-a marea și i-a trecut pe ei; stătu-au apele ca un zid.

17. Povățuitu-i-a pe ei cu nor ziua, și toată noaptea cu lumină de foc.

(2) Ps. 48, 4. Mat. 3, 35. (3) Ps. 43, 2. (4) Toil 1, 3. (15) Deut. 4, 9; 6, 7. (8) Deut. 32, 5. Iez. 2, 3. Os. 7, 11. (9) Jud. 8, 1-2; 12, 1. Is. 7, 2. (10) 4 Reg. 17, 15. (12) Is. 19, 11. (13) Ies. 14, 21. Iosua 4, 23. Ps. 105, 9. (14) Ies. 13, 21; 40, 35. Ps. 104, 39. Intel. 18, 3. (15) Ies. 17, 6. (16) Num. 20, 10-11. Ps. 104, 41. Is. 48, 21. Avac. 3, 9. Intel. 10, 19; 11, 4. 1 Cor. 10, 4.

18. Despăcat-a piatră în pustie și i-a adăpat pe ei cu bogăție de apă.
 19. Scos-a apă din piatră și s-au pogorît apele ca niște riuri.
 20. Și încă au greșit înaintea lui, amărit-au pe cel preainalt, în loc fără apă.
 21. Și au ispitit pe Dumnezeu în inimile lor, cerind mâncare sufletelor lor.
 22. Și au grăit împotriva lui Dumnezeu, și au zis: «Va putea, oare, Dumnezeu să gătească masă în pustie?»
 23. Pentru că a lovit piatră și au curs ape și piraiele s-au umplut de apă.
 24. Oare, va putea da și piine, sau va putea întinde masă poporului său?»
 25. Pentru aceasta a auzit Domnul și s-a miniat, și foc s-a aprins peste Iacob și minie s-a suit peste Israel.
 26. Căci n-au crezut în Dumnezeu, nici n-au nădăjdut în izbăvirea lui.
 27. Și a poruncit norilor de deasupra și ușile cerului le-a deschis,
 28. Și a plouat peste ei mană de mâncare și piine cerească le-a dat lor.
 29. Piine ingerească a mâncat omul; bucate le-a trimis lor din destul.
 30. Poruncit-a el, din cer, vânt dinspre răsărit și a adus cu puterea lui vânt dinspre miazăzi.
 31. Și a plouat peste ei ca pulbera cărniuri și ca nisipul mării păsări zburătoare.
 32. Și au căzut în mijlocul taberei lor, împrejurul corturilor lor.
 33. Și au mâncat și s-au săturat foarte și pofta lor și-au împlinit-o.
 34. Nimic nu le lipsea din cele ce pofteau și mâncarea le era încă în gura lor.
 35. Când minia lui Dumnezeu s-a ridicat peste ei și a ucis pe cei sătui ai lor și pe cei aleși ai lui Israel i-a doborât.
 36. Cu toate acestea încă au mai păcătuit și n-au crezut în minunile lui.
 37. Și s-au stins în deșertăciune zilele lor și anii lor degrabă.
 38. Când îi ucidă pe ei, îl căutau și se întorceau și reveneau la Dumnezeu.
 39. Și și-au adus aminte că Dumnezeu este ajutorul lor și Dumnezeu cel preainalt este izbăvitorul lor.

(18) Num. 11, 4. Ps. 105, 14. 1 Cor. 10, 9. (19) Evr. 3, 8. (21) Num. 11, 1. (24) Ies. 16, 4. 14. Num. 11, 7. Deut. 8, 16. Intel. 16, 2. 20. Ioan 6, 31, 49. 1 Cor. 10, 3. (26) Ies. 16, 13. Num. 11, 31. Ps. 104, 40. (30) Num. 11, 33. (32) Deut. 1, 32. (39) Iac. 4, 14. (40) Num. 14, 22. (44) Ies. 4, 9; 7, 20. Ps. 104, 29.

40. Dar l-au înșelat pe el, cu gura lor, și cu limba lor l-au mințit.
 41. În inima lor n-au fost drepti cu el, nici n-au crezut în legământul lui.
 42. Iar el este îndurător, va curăța păcatele și nu-i va nimici;
 43. Își va întoarce de multe ori minia lui și nu va aprinde toată urgia lui.
 44. Și-a adus aminte că trup sînt ei, suflare ce trece și nu se mai întoarce.
 45. De cite ori l-au amărit în pustie l-au miniat în pămînt, fără de apă?
 46. Și s-au întors și au ispitit pe Dumnezeu și pesfintul lui Israel l-au întăritat.
 47. Nu și-au adus aminte de brațul lui, de ziua în care i-a izbăvit pe ei din mina asupritorului.
 48. Că a făcut în Egipt semnele lui și minunile lui în cîmpia Tancos;
 49. Și a prefăcut în singe riurile lor și apele lor, ca să nu bea.
 50. Și a trimis asupra lor tăuni și i-a mâncat pe ei; și broaște, și i-a prăpădit pe ei.
 51. Dat-a stricăciunii rodul lor și ostenele lor, lăcustelor.
 52. Bătut-a cu grindină via lor și duzii lor cu piatră.
 53. Dat-a grindinii dobitoacele lor și averea lor, focului.
 54. Trimis-a asupra lor urgia miniei lui; minie, urgie și necaz trimis-a prin îngeri nîmicitori.
 55. Făcut-a cale miniei lui, n-a cruțat de moarte sufletele lor și dobitoacele lor morții le-a dat.
 56. Lovit-a pe toți cei întîi-născuți din Egipt, pîrga osteneților lor, în locașurile lui Ham.
 57. Ridicat-a ca pe niște oi pe poporul său și i-a dus pe ei, ca pe o turmă, în pustie.
 58. Povăguitu-i-a pe ei cu nădejde și nu s-au înfricoșat și pe vrăjmașii lor i-a acoperit marea.
 59. Dusu-i-a pe ei la hotarul sfînteniei lui, muntele pe care l-a dobîndit dreptăta lui.
 60. Izgonit-a dinaintea lor neamuri și le-a dat lor prin sorți pămîntul de moștenire;

(45) Ies. 8, 6, 24. Ps. 104, 31. (46) Ies. 10, 13-14. Ps. 104, 34. (47) Ies. 9, 23, 25. Ps. 104, 33. Intel. 16, 16. (50) Ies. 9, 3, 6. (51) Ies. 11, 5; 12, 29. Ps. 104, 36; 134, 8. (52) Ies. 12, 37-38; 13, 18. (55) Iosua 13, 6-7. (57) Is. 63, 10. (58) Deut. 32, 16. (60) Ies. 29, 43. 1 Reg. 4, 11. Ier. 7, 14.

61. Și a așezat în corturile lor semînțele lui Israel.
 62. Dar ei au ispitit și au amărit pe Dumnezeu cel preainalt și poruncile lui nu le-au păzit.
 63. Și s-au întors și au călcat legămîntul ca și părinții lor, întorsu-s-au ca un arc strîmb.
 64. Și l-au miniat pe el pe înălțimile lor, și cu idolii lor l-au întăritat pe el.
 65. Auzit-a Dumnezeu și s-a miniat și a urgisit foarte pe Israel.
 66. A lepădat cortul său din Silo, locașul lui, în care a locuit printre oameni.
 67. Și a robit tîria lor și frumusețea lor a dat-o în minile vrăjmașului.
 68. Și a dat sabiei pe poporul său, și de moștenirea lui n-a ținut seama.
 69. Pe tinerii lor i-a mistuit focul și fecioarele lor n-au fost înconjurate cu cîmste.
 70. Preoții lor de sabie au căzut și văduvele lor nu vor plînge.
 71. Și s-a deșteptat Domnul ca cel ce doarme, ca un viteaz amețit de vin.
 72. Și a lovit din spate pe vrăjmașii săi, ocară veșnică le-a dat lor.
 73. Și a lepădat cortul lui Iosif și temînția lui Efraim n-a ales-o;
 74. Ci a ales semînția lui Iuda, Muntele Sion, pe care l-a iubit.
 75. Și a zidit locașul său cel sfînt, cu înălțimea cerului; pe pămînt l-a întemeiat pe el în veac.
 76. Și a ales pe David robul său și l-a luat pe el de la turmele oilor.
 77. De lingă oile ce nasc l-a luat pe el, ca să pască pe Iacob, poporul său și pe Israel, moștenirea sa.
 78. Și i-a păscut pe ei întru nerăutatea inimii lui și în priceperea minii lui i-a povăguit pe ei.

PSALMUL 78

Al lui Asaf.

1. Dumnezeu, intrat-au neamurile în moștenirea ta, pîngărit-au locașul tău cel sfînt, făcut-au din Ierusalim ruină.

(61) 1 Reg. 4, 21. (63) Iov 27, 15. (64) 1 Reg. 4, 11. (66) 1 Reg. 5, 6; 6, 4. (70) 1 Reg. 16, 11. 2 Reg. 7, 8. (71) 2 Reg. 5, 2. 1 Paral. 11, 2. Psalm. 78. — (1) Is. 63, 18; 64, 9. Ier. 9, 11; 12, 8. (2) 1 Mac. 7, 17. (3) Iez. 24, 7. (4) Ps. 43, 15. (5) Ps. 84, 5; 88, 46. (6) Ier. 10,

2. Pus-au cadavrele robilor tăi mincare păsărilor cerului, trupurile celor cuvioși ai tăi, fiarelor pămîntului.
 3. Vărsat-au singele lor ca apa împrejurul Ierusalimului și nu era cine să-i îngroape.
 4. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noștri, batjocură și ris celor dimprejurul nostru.
 5. Pînă cînd, Doamne, te vei minia pînă în sfîrșit? Pînă cînd se va aprinde ca focul minia ta?
 6. Varsă minia ta peste neamurile care nu te cunosc și peste împărățiile care n-au chemat numele tău.
 7. Că au mâncat pe Iacob și locul lui l-au pustiit.
 8. Să nu pomenesti fărădelegile noastre cele de demult; degrabă să ne întîmpine pe noi îndurările tale, că am sărăcit foarte.
 9. Ajută-ne nouă, Dumnezeule, mintuitorul nostru, pentru slava numelui tău; Doamne, izbăvește-ne pe noi și curățește păcatele noastre pentru numele tău.
 10. Ca nu cumva să zică neamurile: «Unde este Dumnezeul lor?» Să se cunoască între neamuri, înaintea ochilor noștri.
 11. Răzbunarea singelui vărsat, al robilor tăi; să intre înaintea ta suspinul celor ferecați.
 12. După măreția brațului tău, păzește pe fiii celor omorîți.
 13. Răsplătește vecinilor noștri de șapte ori, în sinul lor, ocară lor cu care te-au ocărit pe tine, Doamne.
 14. Iar noi, poporul tău și oile pășunii tale, mărturisim-ne-vom ție, în veac, din neam în neam vom vesti lauda ta.

PSALMUL 79

Al lui Asaf.

1. Cel ce paști pe Israel, ia aminte Cel ce povăgăiești ca pe o oaie pe Iosif;
 2. Cel ce sezi pe heruvimi, arată-te înaintea lui Efraim și Veniamin și Manase;
 3. Deșteaptă puterea ta și vino să ne mintuiești pe noi.

25. Plîng. 3, 66. (8) Lev. 26, 45. Is. 64, 8. (9) Ps. 24, 10. (10) Ps. 41, 3. Mih. 7, 10. Ioi. 2, 17. (11) 3 Reg. 8, 49. Ps. 101, 21. (12) Is. 65, 6-7. Luc. 9, 38. (13) Ps. 99, 2. Psalm. 79. — (1) Ps. 76, 19. Ioan 10, 11. (2) Num. 2, 18. Ps. 46, 8. Is. 7, 2; 37, 16. (3) Ps. 30, 16.

4. Dumnezeu, întoarce-ne pe noi și arată fața ta, și ne vom mîntui!
5. Doamne, Dumnezeu puterilor, pînă cînd te vei minia, de ruga robilor tăi?
6. Ne vei hrăni pe noi cu pîine de lacrimi și ne vei adăpa cu lacrimi, peste măsură?
7. Pusu-ne-ai în ceartă cu vecinii noștri și vrăjmașii noștri ne-au batjocorit pe noi.
8. Doamne, Dumnezeu puterilor, întoarce-ne pe noi și arată fața ta, și ne vom mîntui.
9. Via din Egipt ai mutat-o; izgonit-ai neamuri și ai răsădit-o pe ea.
10. Cale ai făcut înaintea ei și ai răsădit rădăcinile ei și s-a umplut pămîntul.
11. Umbra ei și mlădițele ei au acoperit cedrii lui Dumnezeu.
12. Întins-a vîetele ei pînă la mare și pînă la riu lăstarile ei.
13. Pentru ce ai dărimat gardul ei și o culeg pe ea toți cei ce trec pe cale?
14. A stricat-o pe ea mistrețul din pădure și porcul sălbatic a păscut-o pe ea.
15. Dumnezeu puterilor, întoarce-te dar, caută din cer și vezi și cercetează via aceasta;
16. Și o desăvîrșește pe ea, pe care a sădit-o dreapta ta; și pe fiul omului pe care l-ai întărit ție.
17. Arsă a fost în foc și smulsă, dar de cercetarea feței tale ei vor pieri.
18. Să fie mina ta peste bărbatul dreptei tale și peste fiul omului pe care l-ai întărit ție.
19. Și nu ne vom depărta de tine; ne vei da viață și numele tău vom chena.
20. Doamne, Dumnezeu puterilor, întoarce-ne pe noi și arată fața ta, și ne vom mîntui.

PSALMUL 80

Al lui Asaf.

1. Bucurați-vă de Dumnezeu, ajutorul nostru; strigați Dumnezeului lui Iacob!
2. Cîntați psalmi și bateți din timpane; cîntați dulce din psaltire și din alăută!
3. Sunați din trîmbiță, la lună nouă, în ziua cea binevestită a sărbătorii noastre!

(5) 3 Reg. 22, 27. Ps. 101, 10. Is. 30, 20. (6) Ps. 43, 13, 15. (8) Is. 15, 17. Ps. 43, 3. Mat. 21, 33. Marc. 12, 1. Luc. 20, 9. (11) Is. 23, 31. (12) 1 Ezech. 9, 9. Is. 5, 5. (13) 4 Reg. 17, 6; 25, 1. Ps. 67, 31. (14) Plîng. 3, 50. (15) Is. 5, 7. (17) Luc. 1, 66. Psalm. 80. — (3) Lev. 23, 24. Num. 10, 10. (4) Is. 23, 17. (7) Is. 17, 6-7. Deut. 32,

4. Că poruncă pentru Israel este și orînduire a Dumnezeului lui Iacob. Mărturie a pus în Iosif, cînd a ieșit din pămîntul Egiptului; și a auzit limba pe care n-o știa.

5. Luat-a sarcina de pe umerii lui, că miinile lui au robii la coșuri.

6. Întru necaz m-ai chemat și te-am izbăvit, te-am auzit în mijlocul furtunii, și te-am cercat la apa certării.

7. Ascultă, poporul meu, și-ți voi mărturisii ție, Israele: De mă vei asculta pe mine,

8. Nu vei avea alt Dumnezeu, nici nu te vei închina la dumnezeu străin.

9. Că eu sînt Domnul Dumnezeu tău, cel ce te-am scos din pămîntul Egiptului. Deschide gura și o voi umple pe ea.

10. Dar n-a ascultat poporul meu glasul meu și Israel n-a căutat la mine.

11. Și i-am lăsat să umble după dorințele inimilor lor, și au mers după cugetele lor.

12. De m-ar fi ascultat poporul meu, de ar fi umblat Israel în căile mele,

13. I-aș fi supus de tot pe vrăjmașii lor și aș fi pus mina mea pe asupritorii lor.

14. Vrăjmașii Domnului l-au mințit pe el, dar le va veni timpul lor, în veac.

15. Că Domnul i-a hrănit pe ei din grîul cel mai ales și cu miere din stîncă i-a saturat pe ei.

PSALMUL 81

Al lui Asaf.

1. Dumnezeu a stat în adunarea celor puternici și în mijloc pe puterici va judeca;
2. Pînă cînd veți judeca cu nedreptate și la fețele păcătoșilor veți căuta?
3. Judecați pe orfan și pe sărac și faceți dreptate celui smerit, celui sărman.
4. Mîntuiți pe cel sărman și pe cel sărac; din mina păcătoșului, izbăviți-l.
5. Dar ei n-au cunoscut, nici n-au priceput, în întuneric umblă; strică-se vor toate rînduielele pămîntului.

51. (8) Is. 20, 1-2. Ps. 49, 7. (10) Is. 39, 9. Deut. 5, 6. (11) Is. 20, 25. (12) Ezech. 14, 10. Rom. 1, 28. (13) Lev. 26, 3. Deut. 5, 20. Is. 40, 18. Bar. 3, 13. (16) Deut. 32, 13. Psalm. 81. (1) Is. 22, 8. (2) Deut. 1, 17. 2 Paral. 19, 6. (3) Deut. 16, 18; 24, 17. 2 Paral. 19, 6. (4) Pild. 24, 11. Is. 1, 17. (5) Ezech. 4, 18. 1 Ioan. 1, 8.

6. Eu am zis: «Puternici sînteți și voi fiți ai celui preînalt».

7. Dar voi ca niște oameni muriți și ca unul din căpetenii cădeți.

8. Scoală-te, Dumnezeule, judecă pămîntul, că toate neamurile sînt ale tale.

PSALMUL 82

Al lui Asaf.

1. Dumnezeule, cine se va asemăna ție? Să nu taci, nici să te liniștești, Dumnezeu!

2. Că iată, vrăjmașii tăi s-au întărit și cei ce te urăsc au ridicat capul.

3. Împotriva poporului tău au lucrat cu vicieșug și s-au sfătuit împotriva dinților tăi.

4. Zis-au: «Venii să-i pierdem pe ei dintre neamuri și să nu se mai pomenască numele lui Israel».

5. Că s-au sfătuit într-un gînd împotriva lui. Împotriva ta legămînt au făcut:

6. Locașurile Idumeilor și Ismaelitenii, Moabul și Agareni.

7. Gheval și Amon și Amalec și cei de alt neam, cu cei ce locuiesc în Tir.

8. Că și Asur a venit împreună cu ei, ajutorul fiilor lui Lot.

9. Fă-le lor ca lui Madian și lui Iavara, și ca lui Iavin, la rîul Chișon.

10. Pierit-au în Endor; făcutu-s-au ca gunoii pe pămînt.

11. Pune pe căpeteniile lor ca pe Oriv și Zev și Zevel și Salmana, pe toate căpeteniile lor, care au zis: «Să moștenim noi pămîntul lui Dumnezeu».

12. Dumnezeu meu, pune-i pe ei ca o roată, ca trestia în fața vîntului;

13. Ca focul care arde pădurea, ca vîntul care arde munții.

14. Așa alungă-i pe ei, în vîforul tău și în urgia ta.

15. Umple fețele lor de ocară, și vor căuta fața ta, Doamne.

16. Să se rușineze și să se tulbure în vecul veacului și să fie înfrunțați și să piară.

17. Și să cunoască ei că numele tău este Domnul. Tu singur ești Cel preînalt peste tot pămîntul.

(1) Ioan. 10, 34. (7) Is. 31, 14. Sir. 40, 4. (8) Ps. 2, 7. Ezech. 1, 2. Psalm. 82. — (1) Ps. 108. (2) 1 Paral. 26, 4. (5) Is. 11, 19. Ezech. 14, 5. (6) 1 Paral. 5, 10. Ioan. 10, 34. (7) Iosua 13, 5. (8) 27, 9. (9) Fac. 19, 36-37. (10) Jud. 4, 15-16. (11) Is. 10, 26. (12) Jud. 7, 22. 2 Reg. 22, 11. (13) Jud. 7, 25; 8, 12, 21. Is. 35, 10. (14) Is. 1, 4; 17, 45. Is. 17, 13. (17) Jud. 5, 31. Ps. 69,

PSALMUL 83

Al fiilor lui Core.

1. Cînt de iubite sînt locașurile tale, Doamne al puterilor!

2. Dorește și se sfîrșește sufletul meu după curțile Domnului; inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeu cel viu.

3. Că pasărea și-a aflat casă și turtureaua cuib, unde-și va pune puii săi;

4. Altarele tale, Doamne al puterilor, împăratul meu și Dumnezeu meu;

5. Fericii sînt cei ce locuiesc în casa ta; în vecii vecilor te vor lăuda.

6. Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la tine, Doamne; sușuri în inima sa a pus.

7. În valca plîngerii, în locul care i-a fost pus; că binecuvîntare va da Cel ce pune lege.

8. Merge-vor din putere în putere, arăta-se-va Dumnezeu dumnezeilor în Sion.

9. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea; ascultă, Dumnezeu lui Iacob.

10. Apărătorul nostru, vezi Dumnezeule și caută spre fața unsului tău.

11. Că mai bună este o zi în curțile tale decît mii; ales-am a fi lepădat în Casa lui Dumnezeu, mai virtos decît a locui în locașurile păcătoșilor.

12. Că mila și adevărul iubește Domnul Dumnezeu har și slavă va da. Dumnezeu nu va lipsi de bunătați pe cei ce umblă întru nerăutate.

13. Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduiește întru tine.

PSALMUL 84

Al fiilor lui Core.

1. Bine ai voit, Doamne, pămîntului tău, întors-ai robimea lui Iacob.

2. Iertat-ai fărădelegile poporului tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

3. Potolit-ai toată minia ta; întorsu-te-ai de către iușimea miniei tale.

4. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mîntuirii noastre, și-ți întoarce minia ta de la noi.

2-3. Is. 64, 1. (18) Is. 14, 4; 15, 2-3. Ier. 33, 2. Psalm. 83. — (2) 2 Reg. 6, 14. Ps. 41, 2. (4) Ps. 5, 2. (5) Ps. 14, 1. (8) Is. 40, 29. Rom. 1, 17. (10) Ps. 88, 18. (11) 1 Reg. 26, 19. 2 Reg. 6, 22. 1 Paral. 9, 22. (12) Ps. 90, 4-5. Pild. 2, 7. Luc. 22, 35. (13) Ps. 2, 11; 117, 8. Pild. 3, 5. Psalm. 84. — (2) Ps. 31, 1. Rom. 4, 7.

5. Oare, învecite-vei minia penoi? Sau vei întinde minia ta din neam în neam? 6. Dumnezeu, tu întorcându-te, ne vei via pe noi, și poporul tău se va veseli de tine.

7. Arată-ne nouă, Doamne, mila ta și mîntuirea ta dă-ne-o nouă.

8. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; că va grăi pace peste poporul său.

9. Și peste cuvioșii săi și peste cei ce își întorc inima spre dînsul.

10. Dar aproape este de cei ce se tem de dînsul mîntuirea lui, ca să se sălășluiească slava în pămîntul nostru.

11. Mila și adevărul s-au întîlnit, dreptatea și pacea s-au sărutat.

12. Adevărul din pămînt a răsărit și dreptatea din cer a privit.

13. Că Domnul va da bunăvoință și pămîntul nostru își va da rodul său;

14. Dreptatea înaintea lui va merge și va pune pe cale pașii săi.

PSALMUL 85

O rugăciune a lui David.

1. Pleacă, Doamne, urechea ta și mă auzi, că sărac și necăjit sînt eu.

2. Păzește sufletul meu, căci cuvios sînt; mîntuiește, Dumnezeule, pe robul tău, pe cel ce nădăjdăuiește în tine.

3. Miluiește-mă, Doamne, că spre tine voi striga toată ziua. Veselește sufletul robului tău, că spre tine, Doamne, am ridicat sufletul meu.

4. Că tu, Doamne, bun și blînd ești și mult-milostiv tuturor celor ce te cheamă pe tine.

5. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele.

6. În ziua necazului meu am strigat către tine, că m-ai auzit.

7. Nu este asemenea ție între dumnezei, Doamne, și nici fapte nu sînt ca faptele tale.

8. Veni-vor toate neamurile pe care le-ai făcut și se vor închina înaintea ta, Doamne, și vor slăvi numele tău.

9. Că mare ești tu, cel ce faci minuni, tu ești singurul Dumnezeu.

10. Povățuiește-mă, Doamne, pe calea ta și voi merge întru adevărul tău;

veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele tău.

11. Lăuda-te-voi, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea și voi slăvi numele tău în veac.

12. Că mare este mila ta spre mine și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.

13. Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea și adunarea celor tari a căutat sufletul meu și nu te-au pus pe tine înaintea lor.

14. Dar tu, Doamne, Dumnezeule, îndurat și milostiv ești; îndelung-răbdător și mult-milostiv și adevărat.

15. Caută spre mine și mă miluiește, dă tăria ta slugii tale și mîntuiește pe fiul slujnicei tale.

16. Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că tu, Doamne, mi-ai ajutat și m-ai mîngîiat.

PSALMUL 86

Al fiilor lui Core.

1. Temelia Sionului pe munții sfinți. Domnul iubeste porțile Sionului, mai mult decît toate locașurile lui Iacob.

2. Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.

3. Aduce-mi-voi aminte de Raav și de Babilon, între cîi ce mă cunoaște pe mine; și iată cei de alt neam și Tirul și poporul etiopienilor, aceștia acolo s-au născut.

4. Mamă va zice Sionului omul, în om s-a născut în el și însuși cel pre înalt l-a întemciat pe el.

5. Domnul va povesti în cartea popoarelor și a căpeteniilor acestora, ce s-au născut în el.

6. Că în tine este locașul tuturor celor ce se veselesc.

PSALMUL 87

Al fiilor lui Core.

1. Doamne, Dumnezeul mîntuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea ta.

2. Să ajungă înaintea ta rugăciunea mea; pleacă urechea ta spre ruga mea, Doamne.

3. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat.

4. Socotit am fost cu cei ce se pogorî în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod.

5. Ca niște oameni răniți ce dorm în mormint, de care nu ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mila ta.

6. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții.

7. Asupra mea s-a întărit minia ta și toate valorile tale le-ai adus peste mine.

8. Depărtat-ai pe cunoșcuii mei de la mine, ajuns-am uriciune lor.

9. Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință.

10. Strigat-am către tine, Doamne, toată ziua, întins-am către tine minile mele.

11. Oare, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și te vor lauda pe tine?

12. Oare, va spune cineva în mormînt mila ta și adevărul tău în locul pierzării?

13. Oare, se vor cunoaște întru întineric minunile tale și dreptatea ta în pămînt uitat?

14. Iar eu către tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea te va întîmpina.

15. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața ta de la mine?

16. Sărac sînt eu și în ostenele din umerele mele; înălțat am fost dar n-am smerit și m-am mîhnit.

17. Peste mine au trecut minile tale și înfricoșările tale m-au tulburat.

18. Înconjurat-am de apă toată ziua și m-au cuprins deodată.

19. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoșcuii mei de ticăloșia mea.

PSALMUL 88

O învățătură a lui Etan Ebrahitul.

1. Millele tale, Doamne, în veac le voi cînta.

2. Din neam în neam voi vesti adevărul tău cu gura mea.

3. Că ai zis: «În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul tău.

4. Făcut-am legămint cu aleșii mei, juratu-m-am lui David robul meu.

5. Pînă în veac voi întări seminția ta și voi zidi din neam în neam scaunul tău».

6. Lăuda-vor cerurile minunile tale, Doamne, și adevărul tău, în adunarea sfinților.

7. Că cine va fi asemenea Domnului în nori și cine se va asemăna cu Domnul între fiii lui Dumnezeu?

8. Dumnezeul cel preamărit în sfatul sfinților, mare și înfricoșător este peste cei dimprejurul lui;

9. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea ție? Tare ești, Doamne, și adevărul tău împrejurul tău.

10. Tu stăpînești puterea mării și mișcarea valurilor ei tu o potolești.

11. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mindru; cu brațul puterii tale ai risipit pe vrăjmașii tăi.

12. Ale tale sînt cerurile și al tău este pămîntul; lumea și plinirea ei tu le-ai întemeiat.

13. Miazănoapte și miazăzi tu ai zidit; Taborul și Ermonul în numele tău se vor bucura. Brațul tău este cu putere.

14. Să se întărească mina ta, să se înalțe dreapta ta. Dreptatea și judecata sînt temelia scaunului tău.

15. Mila și adevărul vor merge înaintea feței tale. Fericit este poporul care cunoaște strigăt de bucurie;

16. Doamne, în lumina feței tale vor merge. Și în numele tău se vor bucura toată ziua și întru dreptatea ta se vor înalța.

17. Că lauda puterii lor tu ești și întru bună vîrerea ta se va înalța puterea noastră.

18. Că al Domnului este sprijinul și al Sfințului lui Israel, Împăratului nostru.

19. Atunci ai grăit în vedenii cuvioșilor tăi și ai zis: Dat-am ajutor celui puternic, înălțat-am pe cel ales din poporul meu.

20. Aflat-am pe David, robul meu; cu untdelemnul cel sfînt al meu l-am uns pe el;

(5) Ps. 12, 2; 76, 7; 78, 5. (10) Iov 22, 27. Ps. 96, 6; 144, 19. (13) Ps. 66, 5. Iov 2, 19. Ps. 85, 8. (1) Ps. 87, 2. (4) Ps. 24, 1. (5) Ier. 34, 6. Ps. 85, 13; 114, 5. Iov 2, 13. Iona 4, 2. Naum 1, 3. (7) Ps. 49, 15. (8) Deut. 3, 24. Ps. 88, 6. Ier. 10, 6. (9) Ier. 3, 17. Apoc. 15, 5.

(10) 2 Reg. 7, 22. Is. 45, 5. (11) 2 Reg. 8, 18. Ps. 24, 3; 26, 15; 138, 24; 142, 8. (13) Ps. 13, 3. Plîng. 3, 22. Dan. 3, 17. (14) Ps. 53, 3. Ier. 34, 6. Ps. 85, 5; 144, 8. Is. 54, 8. Ps. 86, 1. (1) Is. 14, 32. (2) Is. 62, 2-3. (3) Ier. 19, 4. Gal. 4, 26. Ps. 87, 2. (4) Ps. 87, 2.

(1) Ps. 122, 6. (4) Ps. 27, 1. Plîng. 3, 6. (8) Iov 10, 21. (9) Iov 30, 10. Ps. 30, 9; 37, 10. Plîng. 2, 11. Marc. 14, 49-50. (11) Ps. 6, 5. Ier. 17, 13. Iov 10, 21-22. (14) Ps. 118, 147. (16) Iov 19, 7. (18) Ps. 21, 12-13. (19) Iov 19, 19. Ps. 88, 1. (1) Ps. 91, 2; 100, 1. (2) Iov 1, 14. (3) 2 Reg. 7, 12. 3 Reg. 11, 34. Ps.

131, 11. Ier. 37, 26. Fapt. 2, 30. (4) Sir. 45, 34. (6) Deut. 3, 24. 2 Paral. 2, 5. Ps. 85, 8. (7) Dan. 7, 10. (8) Ps. 76, 13. Apoc. 19, 15. (9) Iov 26, 12. Ps. 106, 29. Mai. 8, 26. Marc. 4, 39. 41. Luc. 8, 24. (11) Fac. 1, 1. (14) Ps. 92, 3; 96, 2. (17) Luc. 1, 69. (18) Ps. 3, 3; 70, 23; 83, 10. (20) 1 Reg. 16, 12-13. Fapt. 13, 22.

21. Pentru că mîna mea îl va ajuta și brațul meu îl va întări,
22. Nici un vrăjmaș nu va izbuti împotriva lui și fiul fărădelegii nu-i va mai face rău.
23. Și voi tăia pe vrăjmașii săi de la fața lui și pe cei ce-l urăsc pe el îi voi infringe.
24. Și adevărul meu și mila mea cu el vor fi și în numele meu se va înălța puterea lui.
25. Și voi pune peste mare mîna lui și peste riuri dreapta lui;
26. Acesta mă va chema: Tatăl meu ești tu, Dumnezeuul meu și sprijinitorul mîntuirii mele.
27. Și îl voi face pe el înălț-născut, mai înalt decît împărății pămîntului;
28. În veac îi voi păstra mila mea și legămîntul meu credincios îi va fi.
29. Și voi pune în veacul veacului seminția lui și scaunul lui ca zilele cerului;
30. De vor părăsi fiii lui legea mea și după rînduile mele nu vor umbla;
31. De vor nesocoti dreptățile mele și poruncile mele nu vor păzi;
32. Cerceta-voi cu toagă fărădelegile lor, și cu bătaie păcatele lor.
33. Iar mila mea nu o voi depărta de la el, nici nu voi face strîmbătate întru adevărul meu,
34. Nici nu voi rupe legămîntul meu și cele ce ies din buzele mele, nu le voi schimba.
35. O dată m-am jurat pe sfințenia mea: oare, voi minți pe David? Scîmția lui în veac va rămîne.
36. Și scaunul lui ca soarele înaintea mea. Și ca luna întocmită în veac și martor credincios în cer.
37. Dar tu ai lepădat, ai defăimat și ai aruncat pe unsul tău.
38. Stricat-ai legămîntul robului tău, batjocorit-ai pe pămînt sfințenia lui.
39. Dăborit-ai toate gardurile lui, făcut-ai întăriturile lui ruină.
40. Jefuitu-l-au pe el toți cei ce treceau pe cale, ajuns-a ocară vecinilor săi.

(21) Is. 41, 10. (22) 2 Reg. 7, 10. (25) Ps. 71, 8. Apoc. 10, 2. (26) 2 Reg. 7, 14. Ebr. 1, 5. (27) Col. 1, 18. Apoc. 19, 16. (29) Ier. 15, 18. Deut. 11, 21. 2 Reg. 7, 13. Ps. 71, 5. Dan. 2, 44. Luc. 1, 33. Ioan 12, 34. (30) Deut. 8, 5. (32) 2 Reg. 7, 14. Ioan 9, 34. (34) 2 Reg. 7, 16. (36) 2 Reg. 7, 16. Ps. 71, 18. Luc. 1, 33. Ioan 12, 34. (37) Apoc. 1, 5. (39) Ps. 43, 11. (40) Pling. 2, 6. (41)

41. Înălțat-ai dreapta vrăjmașilor lui, veselit-ai pe toți dușmanii lui.
42. Luat-ai puterea sabiei lui și nu l-ai ajutat în vreme de război.
43. Nimicit-ai curătenia lui și scaunul lui la pămînt l-ai dăborit.
44. Micșorat-ai zilele vieții lui, umplutu-l-ai de rușine.
45. Pînă cînd, Doamne, te vei întoarce? Pînă cînd se va aprinde ca focul minia ta?
46. Adu-ți aminte de mine; oare, în deșert ai zidit pe toți fiii oamenilor?
47. Cine este omul ca să trăiască și să nu vadă moartea și să-și izbăvească sufletul său din mîna iadului?
48. Unde sînt milele tale cele de demult, Doamne, pe care le-ai jurat lui David, întru adevărul tău?
49. Adu-ți, aminte, Doamne, de ocară robilor tăi, pe care o port în sinul meu, de la multe neamuri.
50. Adu-ți aminte, Doamne, de ocară cu care m-au ocărit vrăjmașii tăi cu care au ocărit pașii unsului tău.
51. Binecuvîntat este Domnul în veci. Amin. Amin.

PSALMUL 89

Rugăciunea lui Moise omul lui Dumnezeu.

1. Doamne, scăpare te-ai făcut nou în neam și în neam.
2. Mai înainte de ce s-au făcut munții și s-a zidit pămîntul și lumea; din veac și pînă în veac ești tu.
3. Nu întoarce pe oîm întru smerenie, tu, care ai zis: «Întoarceți-vă, fii ai oamenilor».
4. Că o mie de ani înaintea ochilor tăi sînt ca ziua de ieri, care a trecut, și ca straja nopții.
5. Nimicnicie vor fi anii lor; dimineața ca iarba va trece.
6. Dimineața va înflori și va trece, seara va cădea, se va întări și se va usca.
7. Că ne-am sfîrșit de urgia ta și de minia ta ne-am tulburat.
8. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea ta, greșelile noastre ascunse, la lumina feței tale.

Ps. 30, 11; 43, 15. (45) Ps. 101, 24. (46) Ps. 17, 2; 78, 5. (48) Ps. 48, 9. Sir. 14, 17-18; 41, 1. Luc. 2, 26. (49) 2 Reg. 7, 15. Psalm. 89. - (1) Ps. 101, 28. Pild. 8, 25. Is. 43, 13. Sir. 42, 2. (4) 2 Petr. 3, 8. (5) Iov 7, 6. Ps. 38, 6. Is. 40, 5-6; 51, 12; 64, 5. Sir. 14, 18. Luc. 1, 10. (7) Ps. 75, 7. Is. 40, 7. (8) Iov 10, 14. Ier. 33, 10. Sir. 17, 16.

9. Că toate zilele noastre s-au împușinat și în minia ta ne-am stins.
10. Anii noștri s-au socotit ca pinza unui pîianjen, zilele anilor noștri sînt șaptezeci de ani;
11. Iar de vor fi în putere optzeci de ani și ce este mai mult decît aceștia osteneală și durere;
12. Că trece viața noastră și ne vom duce.
13. Cine cunoaște puterea urgiei tale și cîntă măsura minia ta, după temerea de tine?
14. Învață-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm inimile spre înțelepciune.
15. Întoarce-te, Doamne! Pînă cînd? Și mîngie pe robii tăi.
16. Umplutu-ne-am dimineața de mila ta și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele noastre.
17. Vescit-ai ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit, pentru anii în care am văzut rele.
18. Și caută spre robii tăi și spre lucrurile tale și îndreptează pe fiii lor.
19. Și să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi și lucrurile minilor noastre le îndreptează.

PSALMUL 90

O cîntare de laudă a lui David.

1. Cel ce locuiește în ajutorul Celui prea înalt, întru acoperămintul Dumnezeului cerului se va sălăși.
2. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeuul meu, voi nădăjdui spre dînsul».
3. Că el te va izbăvi din cursa vinătorilor și de cuvîntul tulburător.
4. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul lui.
5. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua,
6. De lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bîntuie întru amiază.
7. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia.

(1) Paral. 29, 15. (10) Iov 9, 25. Intel. 2, 1. 22, 27; 33, 24. Is. 30, 19; 43, 2. Zah. 13, 9. (16) Ps. 48, 5. (17) Ps. 137, 8. Is. 33, 2. (18) Iov 14, 3. Ps. 48, 5. (19) Ps. 16, 8; 35, 7. Cînt. 2, 13. Psalm. 90. - (1) Ps. 141, 7. Sir. 34, 14. (4) Mat. 13, 44. (5) 2 Reg. 22, 31. Ps. 83, 12. Cînt. 3, 8. (7) Iov 11, 19. (8) Ps. 91, 11; 111, 8. (11) Dan. 1, 4. 10. Mat. 4, 6. Luc. 4, 10. Ebr. 1, 14. (12) Deut. 1, 31. Iov 5, 23. (13) Luc. 10, 19. (14)

8. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.
9. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe cel prea înalt l-ai pus scăpare fie.
10. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău.
11. Că ingerilor săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale.
12. Pe mîni te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău.
13. Peste aspidă și vasilisc vei pași și vei călca peste leu și peste balaur.
14. Că spre mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele meu.
15. Striga-va către mine și-l voi auzi pe el; cu dînsul sînt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi.
16. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mîntuirea mea.

PSALMUL 91

Alcătuit pe vremea lui Iezechia.

1. Bine este a lăuda pe Domnul și a cînta numele tău, preainalte;
2. A vesti dimineața mila ta și adevărul tău în toată noaptea,
3. În psaltire cu zece strune, cu cîntece din alăută.
4. Că m-ai veselit, Doamne, întru făptura ta și întru lucrurile mîinilor tale mă voi bucura.
5. Cînt s-au mărit lucrurile tale, Doamne, adînci cu totul sînt gîndurile tale!
6. Bărbatul nepriceput nu va cunoaște și cel neînțelegător nu va înțelege acestea,
7. Cînd răsar păcătoșii ca iarba și se ivesc toți cei ce fac fărădelegea,
8. Ca să piară în veacul veacului. Iar tu, preainalt ești în veac, Doamne.
9. Că iată vrăjmașii tăi, Doamne, vor pieri și se vor risipi toți cei ce lucrează fărădelegea.
10. Și se va înălța puterea mea ca a inorogului și bătrînețile mele unse din belșug.

Ps. 69, 4; 144, 20. Dan. 6, 24. (15) Iov 5, 19; 22, 27; 33, 24. Is. 30, 19; 43, 2. Zah. 13, 9. (16) Ps. 146, 3. Reg. 3, 14. Is. 43, 2. Psalm. 91. - (1) Ps. 146, 1. (2) Ps. 88, 1. (3) Ps. 32, 2. (5) Ps. 103, 24. (6) Pild. 8, 5. Is. 26, 10. Ier. 47, 5. Rom. 11, 33. (8) Pild. 8, 5. Is. 26, 10. (7) 4 Reg. 19, 26. Ps. 36, 2; 128, 6. (8) Iov 36, 26. Ps. 101, 28. Bar. 3, 3. (10) Num. 23, 22. 1 Reg. 2, 1.

11. Cei ce iubii pe Domnul, urii răul; Domnul păzește sufletele cuvioșilor lui, din mina păcătoșului îi va izbăvi pe ei.
12. Lumina a răsărit dreptului, și celor drepți cu inima, veselie.
13. Veseliți-vă, drepților, în Domnul și lăudați pomenirea sfinției Lui.

PSALMUL 97

Al lui David.

1. Cântați Domnului cîntare nouă, că lucruri minunate a făcut Domnul.
2. Măntuindu-l-a pe el dreapta lui și brațul cel sfînt al lui.
3. Cunoscută a făcut Domnul minuirea sa; înaintea neamurilor a descoperit dreptatea sa.
4. Pomeni-a mila sa lui Iacob și adevărul său casei lui Israel;
5. Văzut-au toate marginile pămîntului minuirea Dumnezeului nostru.
6. Strigați lui Dumnezeu tot pămîntul; cîntați și vă bucurați și cîntați.
7. Cîntați Domnului cu alăută, cu alăută și în sunet de psaltire;
8. Cu trîmbițe și în sunet de corn, strigați înaintea Împăratului și Domnului.
9. Să se clătească marca și plinirea ei, lumea și cei ce locuiesc în ea.
10. Rîurile vor bate din palme, deodată, munții se vor bucura de fața Domnului, că vine, vine să judece pămîntul.
11. Judeca-va lumea cu dreptate și popoarele cu nepărtinire.

PSALMUL 98

Al lui David.

1. Domnul împărătește: să tremure popoarele; șade pe heruvimi: să se cutremure pămîntul.
2. Domnul în Sion este mare și înalt peste toate popoarele.
3. Să se laude numele tău cel mare, că înfricoșător și sfînt este. Și cîntec împăratului iubește dreptatea.
4. Tu ai întemeiat dreptatea; judecată și dreptate în Iacob, tu ai făcut.

(11) 2 Reg. 22, 29. Iov 18, 5. Ps. 111, 4. Pild. 4, 18; 13, 9. (12) Ps. 29, 4; 31, 12. Psalm. 97. (13) Is. 63, 5. (14) Lev. 26, 45. Is. 52, 10. (15) Luc. 1, 54; 72, 3; 30, 6. (16) Ps. 65, 1. (17) Ps. 149, 3. (18) 1 Paral. 16, 32. (19) Ps. 95, 13. Is. 3, 13. Psalm. 98. — (1) 1 Reg. 4, 4. 2 Reg. 6, 2; 19, 15. Ps. 92, 1; 96, 1. (3) Ps. 94, 3; 110, 9. (4) Ps. 102, 6. (5) Is. 6, 3. Apoc. 4, 8. (6) Ier.

5. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor lui, că sfînt este!

6. Moise și Aaron, între preoții lui și Samuel între cei ce cheamă numele lui.

7. Chemat-au pe Domnul și el i-a auzit pe ei, în stilp de nor grația către ei.

8. Căci păzeau mărturiile lui și poruncile pe care le-a dat lor.

9. Doamne Dumnezeul nostru, tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, tu te-ai milostivit de ei și ai răsplătit toate faptele lor.

10. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați în Muntele cel sfînt al lui, că sfînt este Domnul, Dumnezeul nostru!

PSALMUL 99

Al lui David.

1. Strigați Domnului tot pămîntul, sluiți Domnului cu veselie, intrați înaintea lui cu bucurie.
2. Cunoașteți că Domnul, el este Dumnezeul nostru; el ne-a făcut pe noi și nu noi.
3. Iar noi poporul lui și oile pășunii lui. Intrați pe porțile lui cu laudă și în curțile lui cu cîntări lăudă-l pe el.
4. Cîntați numele lui! Că bun este Domnul; în veac este mila lui și din neam în neam adevărul lui.

PSALMUL 100

Al lui David.

1. Mila și judecata ta voi cînta pe Doamne.
2. Cînta-voi și voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Cînd vei veni la mine?
3. Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea.
4. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe călcătorii de lege, i-am urit.
5. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut.

32, 11. Num. 14, 13. 1 Reg. 12, 19. (7) Ier. 33, 9. Deut. 31, 15. (9) 1 Petr. 1, 16. Psalm. 99. — (1) Ps. 65, 1; 97, 4. Fapt. 10, 46. (2) 1 Reg. 12, 22. Ps. 73, 1; 78, 13. Is. 29, 23. Ier. 34, 31. (4) Ps. 72, 1; 116, 2. Psalm. 100. — (1) Ps. 80, 1; 141, 2. (2) 1 Reg. 18, 14; 1 Paral. 18, 14. (3) Ps. 138, 21. (4) Ps. 6, 8; 118, 115. (5) Est. 7, 4.

6. Pe cel ce clevea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit.

7. Cu cel mindru cu ochiul și nesățios cu inima, cu acela n-am mîncat.

8. Ochii mei sînt peste credincioșii pămîntului, ca să șadă ei împreună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea.

9. Nu va locui în casa mea cel mindru; cel ce grăiește nedreptăți nu va sta înaintea ochilor mei.

10. În dimineți voi judeca pe toți păcătoșii pămîntului; ca să nimicească din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

PSALMUL 101

Rugăciunea unui necăjit.

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la tine să ajungă.
2. Să nu întorci fața ta de la mine; în orice zi mă necăjește, pleacă spre mine urechea ta.
3. În orice zi te voi chema, degrabă auzi-mă.
4. Că s-au stins ca fumul zilele mele și oasele mele ca uscăciunea s-au făcut.
5. Rănită este inima mea și s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi mănînc plina mea.
6. De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea.
7. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie, ajuns-am ca bufnita din dărîmături.
8. Privegheat-am și am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiș.
9. Toată ziua m-au ocărit vrăjmașii mei și cei ce mă lăudau, împotriva mea se jurau.
10. Că cenușă am mîncat, în loc de pline, și băutura mea cu plîngerea am amestecat-o.
11. Din pricina urgiei tale și a milii tale; eă ridicîndu-mă eu, m-am surpat.
12. Zilele mele ca umbra s-au plecat și eu ca iarba m-am uscat.
13. Iar tu, Doamne, în veac rămii și pomenirea ta din neam în neam.

(6) Marc. 3, 34. Psalm. 101. — (1) Ps. 142, 1. (2) Ps. 12, 1; 43, 26; 68, 21. (4) Pild. 17, 22. (5) Ps. 108, 22. (7) Deut. 14, 17. Iov 30, 29. Ps. 118, 183. (10) Iov 3, 24. Ps. 79, 5. (12) Iov 9, 14; 1-2. (13) Ier. 3, 15. Plîng. 3, 19. (14) Ps. 50, 19. Is. 33, 10; 62, 7. Ier. 29, 10. (16) Zah. 8, 22. (17) Is. 14, 32. (21) Ps. 78, 11.

14. Sculîndu-te, vei milui Sionul, că vremea este să-l miluiești pe el, că a venit vremea.

15. Că au iubit robii tăi pietrele lui și de țărina lui le va fi milă.

16. Și se vor teme neamurile de numele Domnului și toți împărații pămîntului de slava ta.

17. Că va zidi Domnul Sionul și se va arăta întru slava sa.

18. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți și n-a disprețuit cererea lor.

19. Să se scrie aceasta pentru neamul ce va să vină și poporul ce se zidește va lăuda pe Domnul.

20. Că a privit din înălțimea cea sfîntă a lui, Domnul din cer pe pămînt a privit.

21. Ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pe fiii celor omorîți.

22. Să vestească în Sion numele Domnului și lauda lui în Ierusalim.

23. Cînd se vor aduna popoarele împreună, și împărățiile, ca să slujească Domnului.

24. Zis-a către Dumnezeu în calea țării lui: Vesteste-mi puținătatea zilelor mele.

25. Nu mă lua la jumăratea zilelor mele, că anii tăi, Doamne, sînt din neam în neam.

26. Dintru început tu, Doamne, pămîntul l-ai întemeiat și lucrul miinilor tale, sînt cerurile.

27. Acelea vor pieri, iar tu vei rămîne și toți ca o haină se vor învechi și ca un veșmînt îi vei schimba și se vor schimba.

28. Dar tu același ești și anii tăi nu se vor împușina.

29. Fiii robilor tăi vor locui pămîntul lor și seminția lor în veac va propăși.

PSALMUL 102

Al lui David.

1. Binecuvîntează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfînt al lui.

2. Binecuvîntează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile lui.

(22) Is. 62, 6. (23) Zah. 8, 21. (24) 1 Reg. 2, 33. Ps. 88, 45. (25) Iov 21, 21. (26) Is. 48, 13. Zah. 11, 1. Eze. 1, 10. (27) Is. 50, 9; 51, 6. Bar. 3, 3. Mat. 24, 35-36. Marc. 13, 31. Luc. 16, 17; 21, 33. 2 Petr. 3, 7. Ebr. 12, 27. (28) Iov 10, 5; 36, 26. Ps. 89, 2; 91, 8. Mal. 3, 6. Psalm. 102. — (1) Ps. 103, 1, 35; 145, 1. (2) Ps. 2, 6.

3. Pe cel ce curățește toate fărădelegile tale, pe cel ce vindecă toate bolile tale;
4. Pe cel ce izbăvește din stricăciune viața ta, pe cel ce te încununază cu milă și cu îndurări;

5. Pe cel ce umele de bunătați poftește, înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerile tale.

6. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strîmbătate.

7. Cunoscut a făcut căile sale lui Moise, fiilor lui Israel voile sale.

8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult milostiv.

9. Nu pînă în sfîrșit se va ruși; nici în veac se va minia.

10. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă.

11. Că după înălțimea cerului de la pămînt, a întărit Domnul mila lui, spre cei ce se tem de el.

12. Pe cît sint de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.

13. În ce chip miluiește tatăl pe fiu, așa amiluit Domnul pe cei ce se tem de el.

14. Că el a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că pînă sintem.

15. Omul ca iarba; zilele lui ca floarea cîmpului; așa va înflori.

16. Că vînt a trecut peste el și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște încă locul său.

17. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dînsul;

18. Și dreptatea lui spre fiii fiilor;

19. Și își aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul său și împărăția lui peste toți stăpînește.

20. Binecuvîntați pe Domnul toți îngerii lui, cei puternici la vîrte, care faceți cuvîntul lui și auziți glasul cuvintelor lui.

21. Binecuvîntați pe Domnul toate puterile lui, slugile lui, care faceți voia lui.

22. Binecuvîntați pe Domnul toate lucrurile lui, în tot locul stăpînirii lui, binecuvîntează suflete al meu pe Domnul.

(3) 2 Paral. 30, 20. Ps. 29, 2. (4) Iov 3, 16; 33, 30. (5) Ps. 5, 12. (6) Ps. 98, 4. (8) Num. 11, 18. Deut. 4, 31. Neem. 9, 17. Int. 15, 1. Luc. 6, 36. (9) Is. 57, 16. Plîng. 3, 22. (10) Int. 12, 18. (11) Mal. 3, 17. Sir. 17, 24. (14) Is. 40, 15. (15) Is. 40, 6. Int. 2, 7-8. Luc. 1, 10. 1 Cor. 7, 29. (16) Iov 7, 10; 20, 9. (17) 2 Paral. 36, 1. Ps. 24, 5. Luc. 1, 50. (18) Deut. 7, 9. Ps. 30, 1. (19) Ps. 9, 7. (20) Iov 25, 3. Dan. 7, 10.

PSALMUL 103

Al lui David.

1. Binecuvîntează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeu meu, măritu-te-ai foarte.

2. Întru strălucire și în mare podoabă te-ai îmbrăcat, cel ce te îmbraci cu lumina ca și cu o haină.

3. Cel ce întinzi cerul ca un cort, Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui;

4. Cel ce pui norii suirea ta, ca ce umbli peste aripile vînturilor;

5. Cel ce faci pe ingerii tăi duhuri și pe slugile tale pară de foc.

6. Cel ce ai întemeiat pămîntul pe întărirea lui și nu se va clătina în veacul veacului.

7. Adîncul ca o haină este îmbrăcat mîntea lui, peste munți vor sta ape.

8. De certarea ta vor fugi, de glasul tunetului tău se vor înfricoșa.

9. Se suie munți și se coboară văi în locul în care le-ai întemeiat pe ele.

10. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pămîntul.

11. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape.

12. Adăpa-se-vor toate fiarele cîmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli.

13. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stîncilor vor da glas.

14. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale tale, din rodul lucrurilor tale se va sătura pămîntul.

15. Cel ce răsări iarbă dobitoacelor și verdeață spre slujba oamenilor;

16. Ca să scoată pîine din pămînt și vinul veselește inima omului.

17. Ca să veselească fața cu untdelemn și pîinea inima omului o înărește.

18. Sătura-se-vor copacii cîmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit, acolo păsările își vor face cuib.

19. Locașul cocostîrcului în chipa roși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stîncile scăpare iepurilor.

Luc. 2, 13. (21) Luc. 2, 13. Ef. 3, 10. Col. 1, 16. Evr. 1, 14. Psalm. 103. - (1) Ps. 102, 1. (2) Fac. 1, 3, 6, 8. Iov 36, 29. Is. 44, 24. Zah. 11, 4. Sir. 43, 14. (3) Fac. 1, 7. Am. 9, 6. (4) Iov 1, 7. (7) Iov 37, 5. (9) Iov 38, 10-11. (10) Iud. 11, 1. Iov 5, 10. Ps. 73, 15. (11) Int. 1, 8. (14) Am. 9, 6. (15) Ps. 146, 8-9. (16) Fac. 5, Jud. 9, 13. Rut. 3, 3. Dan. 10, 3. Sir. 31, 33; 40, 32. 1 Tim. 5, 23.

20. Făcut-a luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său.

21. Pus-ai întinerie și-a făcut noapte, cînd vor ieși toate fiarele pădurii;

22. Pui leilor mugec ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mîncarea lor.

23. Răsărit-a soarele și s-au adunat ei în culcușurile lor se vor culca.

24. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa pînă seara.

25. Cît s-au mărit lucrurile tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pămîntul de zidirea ta.

26. Marea aceasta este mare și largă; acolo se găsesc tîritoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari.

27. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea.

28. Toate către tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme.

29. Dîndu-le tu lor, vor aduna; deschizînd tu mina ta, toate se vor umple de bunătați.

30. Dar întorcîndu-ți ru fața ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfîrși și în pînă se vor întoarce.

31. Trimite-vei duhul tău și se vor zidi și vei înnoi fața pămîntului.

32. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile sale.

33. Cel ce caută spre pămînt și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă.

34. Cînta-voi Domnului în viața mea, cînta-voi Dumnezeu lui meu cît voi fi.

35. Plăcute sîi fie lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul.

36. Piară păcătoșii de pe pămînt și cei fărădelege, ca să nu mai fie. Binecuvîntează, suflete al meu, pe Domnul.

PSALMUL 104

Al lui David.

1. Lăudați pe Domnul și chemați numele Lui; vestiți neamuri lucrurile lui.

2. Cîntați-i și-l lăudați pe el; spuneți toate minunile lui.

3. Lăudați-vă cu numele cel sfînt al lui; veselească-se inima celor ce caută pe Domnul.

4. Căutați pe Domnul și vă întăriți; căutați fața lui, pururea.

5. Aduceți-vă aminte de minunile lui, pe care le-a făcut; de minunile lui și de judecățile guri lui.

6. Semînția lui Avraam, robii lui, fiii lui Iacob, aleși lui.

7. Acesta este Domnul Dumnezeu nostru, în tot pămîntul judecățile lui.

8. Adusu-și-a aminte în veac de legămîntul lui, de cuvîntul pe care l-a poruncit într-o mie de neamuri;

9. Pe care l-a încheiat cu Avraam și de jurămîntul său lui Isaac.

10. Și l-a pus pe el lui Iacob, spre poruncă, și lui Israel legătură veșnică,

11. Zicînd: «Ție îți voi da pămîntul Canaan, partea moștenirii tale».

12. Atunci cînd erau ei puțini la număr, și străini în pămîntul lor,

13. Și au trecut de la un neam la altul, de la o împărăție la un alt popor;

14. N-a lăsat om să le facă strîmbătate și a certat pentru ei pe împărați, zicîndu-le:

15. «Nu vă atingeți de unșii mei și nu vicleniți împotriva profeților mei».

16. Și a chemat foame pe pămînt și a sfîrșinat paui de griu.

17. Trimis-a înaintea lor om, rob a fost rînduit Iosif.

18. Smeritu-l-au, punînd în obezi picioarele lui, prin fier a trecut sufletul lui, pînă ce a venit cuvîntul lui.

19. Cuvîntul Domnului l-a aprins pe el; trimis-a împăratul și l-a slobozit, căpetenia poporului și l-a liberat pe el.

20. Pusu-l-a pe el domn casei lui și căpetenie peste toată avuția lui,

21. Ca să învețe pe căpeteniile lui, ca pe sine însuși și pe bătrîni lui să-l înțelească.

22. Și a intrat Israel în Egipt și Iacob a locuit ca străin, în pămîntul lui Ham.

23. Și a înmulțit pe poporul lui foarte și l-a întărit pe el mai mult decît pe vrăjmașii lui.

4, 9. (8) Ies. 2, 24; 32, 13. Fapt. 7, 5. (9) Fac. 17, 2; 26, 3. Luc. 1, 73. Evr. 6, 13. (10) Fac. 13, 15. (12) Mih. 5, 6. (13) Fac. 13, 1; 16, 8. Evr. 11, 8. (14) Fac. 12, 17. (15) Fac. 20, 3, 7. 2 Reg. 1, 15. 1 Paral. 16, 22. (16) Fac. 41, 54. 2 Reg. 1, 15. 1 Paral. 16, 22. (17) Fac. 37, 28, 36; 39, 1. Fapt. 7, 8, 9. (18) Fac. 39, 20. (20) Fac. 41, 14. Int. 10, 14. (21) Fac. 41, 40. Fapt. 7, 10. (23) Fac. 46, 6; 47, 27.

24. Întors-a inima lor, ca să urască pe poporul său, ca să viclenească împotriva robilor săi.

25. Trimis-a pe Moise robul său, pe Aaron, pe care l-a ales.

26. Pus-a în ei cuvintele semnelor și minunilor lui în pământul lui Ham.

27. Trimis-a întineric și i-a întunecat, căci au amărit cuvintele lui; 28. Prefăcut-a apele lor în singe și a omorât peștii lor;

29. Scos-a pământul lor broaște în cămările împărașilor lor.

30. Zis-a și a venit muscă cînească și mulțime de muște în toate hotarele lor.

31. Pus-a în ploile lor grindină, foc arzător în pământul lor;

32. Și a bătut viile lor și smochinii lor și a sfărîmat pomii hotarelor lor.

33. Zis-a și a venit lăcustă și omidă fără număr.

34. Și a mîncat toată iarba în pământul lor și a mîncat rodul pământului lor.

35. Și a bătut pe toți întîii-născuți din pământul lor, pîrga întregii lor osteneți.

36. Și i-a scos pe ei cu argint și cu aur și nu era în semințiile lor bolnav.

37. Veselitu-s-a Egiptul la ieșirea lor, că frica de ei îi cuprinsese.

38. Întins-a nor spre acoperirea lor și foc ca să le lumineze noaptea.

39. Cerut-au și au venit prepeșițe, și cu piine cercască i-a săturat pe ei.

40. Depicată-a piatră și au curs ape și au curs riuri în pământ fără de apă.

41. Că și-a adus aminte de cuvîntul cel sfînt al lui, spus lui Avraam, robul lui;

42. Și a scos pe poporul său, întru bucurie și pe cei aleși ai săi, întru veselie.

43. Și le-a dat lor țările neamurilor și ostenețile popoarelor au moștenit.

44. Ca să păzească dreptățile lui și legea lui s-o pînă.

PSALMUL 105

Aliluia.

1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui.

(24) Ies. 1, 7, 12. Eap. 7, 17. (25) Ies. 1, 14. (26) Ies. 3, 10; 4, 29. (27) Ies. 3, 20; 7, 9-10. (28) Ies. 10, 22. (29) Ies. 7, 20. Ps. 77, 44. (30) Ies. 8, 6. (31) Ies. 8, 17, 24. Ps. 77, 45. Intcl. 16, 9. (32) Ies. 9, 23. Intcl. 16, 16. (33) Ies. 9, 25. Ps. 77, 47. (34) Ies. 10, 4. 13-14. Ps. 77, 46. (35) Ies. 10, 15. (36) Ies. 11, 5; 12, 29. Ps. 77, 51. (37) Ies. 12, 35-36. (38) Ies. 11, 1; 12, 33. (39) Ies. 13, 21. Ps. 77, 14. (40) Ies. 16, 4, 13. Num. 11, 31. Ps. 77, 26-27. (41) Ies. 17, 6. Num. 20, 10-11. Ps. 77, 16. Is. 48, 21. Avac. 3, 9. Intcl. 11, 4. 1 Cor. 10, 4. (42) Luc. 22,

2. Cine va grăi puterile Domnului, cine va face auzite toate laudele lui?

3. Fericiți cei ce păzesc judecata și fac dreptate, în toată vremea.

4. Adu-ți aminte de noi, Doamne, întru bunăvoința ta față de poporul tău,

cercetează-ne pe noi cu mintuirea ta.

5. Ca să vedem întru bunătați pe aleșii tăi, să ne tînuțăm de veselie poporului tău și să ne lăudăm cu moștenirea ta.

6. Păcătuit-am cu părinții noștri, nelegiuit-am, făcut-am strîmbătate.

7. Părinții noștri în Egipt n-au înțeles minunile tale, nu și-au adus aminte de mulțimea milei tale și te-au amărit cînd s-au suit la Marea Rosie.

8. Dar i-a mintuit pe ei pentru numele Său, ca să facă cunoscută puterea lui;

9. Și a certat mara Rosie și a secat-o și i-a condus pe ei prin adîncul mării ca prin pustie;

10. Și i-a mintuit pe ei din mîna celor ce-i urau și i-a izbăvit pe ei din mîna vrăjmașului;

11. Și a acoperit apa pe cei ce-i asu-

preau pe ei, nici unul din ei n-a rămas.

12. Și au crezut în cuvintele lui și au cîntat laudă lui.

13. Dar degrab au uitat lucrurile lui și n-au suferit sfatul lui.

14. Ci au fost cuprinși de mare poftă, în pustie, și au ispitit pe Dumnezeu, în loc fără de apă.

15. Și le-a împlinit cererea lor și a săturat sufletele lor.

16. Și au miniat pe Moise în tabăra și pe Aaron, sfîntul Domnului.

17. S-a deschis pământul și a înghi-
țit pe Datan și a acoperit adunarea lui Abiron.

18. Și s-a aprîns foc în adunarea lor, văpaie a ars pe păcătoși.

19. Și au făcut vițel în Horeb și s-au închinat idolului.

20. Și au schimbat slava lui întru asemănare de vițel, care mîncă iarbă.

21. Au uitat pe Dumnezeu, Care i-a izbăvit pe ei, care a făcut lucruri mari în Egipt;

22. Lucruri minunate în pământul lui Ham și înfricoșătoare în Marea Rosie.

23. Și a zis să-i piardă pe dinșii, și i-ar fi pierdut, dacă Moise, alesul lui, n-ar fi stat înaintea feței lui ca să întoarcă minia lui și să nu-i piardă.

24. Și au disprețuit pământul cel dorit și n-au crezut în cuvîntul lui.

25. Și au cîrțit în corturile lor, n-au ascultat glasul Domnului.

26. Și a ridicat mina sa asupra lor, ca să-i doboare pe ei în pustie.

27. Și să doboare sămînța lor întru neamuri și să-i risipească pe ei în toate părțile.

28. Și au jertfit lui Baal-Peor și au mîncat jertfele morților.

29. Și i-au întărit pe ei cu faptele lor și au murit mulți dintre ei.

30. Și a stat Fines și l-a îmblînzit și a încetat bătaia.

31. Și i-a socotit lui întru dreptate, din neam în neam pînă în veac.

32. Și i-au miniat pe ei la apa certării, și Moise a suferit pentru ei.

33. Că au amărit duhul lui și a grăit nesocotit cu buzele lui.

34. N-au nimicit neamurile de care le-a pomenit Domnul;

35. Ci s-au amestecat cu neamurile și au deprins lucrurile lor;

36. Și au slujit idolilor lor și s-au smintit.

37. Și au jertfit pe fiii lor și pe fetele lor idolilor.

38. Și au vărsat singe nevinovat, sîngele fiilor lor și al fetelor lor, pe care i-au jertfit idolilor din Canaan și s-a spurcat pământul de singe;

39. Și s-au pîngărit de lucrurile lor și s-au desfrînat cu faptele lor.

40. Și s-a aprins de minic Domnul împotriva poporului său și a urit moștenirea sa;

41. Și i-a dat pe ei în mîinile neamurilor și i-a stăpînit pe ei cei ce-i urau pe ei.

42. Și i-au asuprit pe ei vrăjmașii lor și au fost nefericiți sub mîinile lor.

(23) Ies. 32, 11. Intcl. 18, 22. (24) Num. 14, 29. (25) Num. 14, 1-2. Deut. 1, 26-27. (26) Num. 14, 29; 26, 61-65. (28) Num. 25, 3. Deut. 4, 3. Os. 9, 10. (30) Num. 25, 7. (31) Num. 34, 12. (32) Num. 20, 10. (34) Deut. 7, 1-2. (35) Os. 7, 8. (36) Ies. 23, 33. Deut. 7, 16. (37) Lev. 18, 21. Deut. 12, 31; 32, 17. 4 Reg. 3, 27;

21. Au uitat pe Dumnezeu, Care i-a izbăvit pe ei, care a făcut lucruri mari în Egipt;

22. Lucruri minunate în pământul lui Ham și înfricoșătoare în Marea Rosie.

23. Și a zis să-i piardă pe dinșii, și i-ar fi pierdut, dacă Moise, alesul lui, n-ar fi stat înaintea feței lui ca să întoarcă minia lui și să nu-i piardă.

24. Și au disprețuit pământul cel dorit și n-au crezut în cuvîntul lui.

25. Și au cîrțit în corturile lor, n-au ascultat glasul Domnului.

26. Și a ridicat mina sa asupra lor, ca să-i doboare pe ei în pustie.

27. Și să doboare sămînța lor întru neamuri și să-i risipească pe ei în toate părțile.

28. Și au jertfit lui Baal-Peor și au mîncat jertfele morților.

29. Și i-au întărit pe ei cu faptele lor și au murit mulți dintre ei.

30. Și a stat Fines și l-a îmblînzit și a încetat bătaia.

31. Și i-a socotit lui întru dreptate, din neam în neam pînă în veac.

32. Și i-au miniat pe ei la apa certării, și Moise a suferit pentru ei.

33. Că au amărit duhul lui și a grăit nesocotit cu buzele lui.

34. N-au nimicit neamurile de care le-a pomenit Domnul;

35. Ci s-au amestecat cu neamurile și au deprins lucrurile lor;

36. Și au slujit idolilor lor și s-au smintit.

37. Și au jertfit pe fiii lor și pe fetele lor idolilor.

38. Și au vărsat singe nevinovat, sîngele fiilor lor și al fetelor lor, pe care i-au jertfit idolilor din Canaan și s-a spurcat pământul de singe;

39. Și s-au pîngărit de lucrurile lor și s-au desfrînat cu faptele lor.

40. Și s-a aprins de minic Domnul împotriva poporului său și a urit moștenirea sa;

41. Și i-a dat pe ei în mîinile neamurilor și i-a stăpînit pe ei cei ce-i urau pe ei.

42. Și i-au asuprit pe ei vrăjmașii lor și au fost nefericiți sub mîinile lor.

(23) Ies. 32, 11. Intcl. 18, 22. (24) Num. 14, 29. (25) Num. 14, 1-2. Deut. 1, 26-27. (26) Num. 14, 29; 26, 61-65. (28) Num. 25, 3. Deut. 4, 3. Os. 9, 10. (30) Num. 25, 7. (31) Num. 34, 12. (32) Num. 20, 10. (34) Deut. 7, 1-2. (35) Os. 7, 8. (36) Ies. 23, 33. Deut. 7, 16. (37) Lev. 18, 21. Deut. 12, 31; 32, 17. 4 Reg. 3, 27;

43. De multe ori Domnul i-a izbăvit pe ei, dar ei l-au amărit pe el, cu sfatul lor și i-a umilit pentru fărădelegile lor.

44. Dar Domnul i-a văzut cînd se necăjeau ei, a auzit rugăciunea lor;

45. Și și-a adus aminte de legămîntul lui și s-a căit după mulțimea milei sale.

46. Și le-a dat să găsească milă, înaintea celor ce i-au robii pe ei.

47. Izbăvește-ne, Doamne, Dumnezeu nostru, și ne adună din neamuri, ca să lăudăm numele cel sfînt al tău și să ne fîlim cu lauda ta.

48. Binecuvîntat este Domnul Dumnezeu lui Israel, din veac și pînă în veac; tot poporul să zică: Amin. Amin.

PSALMUL 106

Aliluia.

1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui.

2. Să spună cei izbăviți de Domnul, și scăpați din mîna vrăjmașului.

3. Din țări i-a adunat pe ei, de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi.

4. Rătăcit-au în pustie, în pământ fără de apă și cale spre cetatea de locuit n-au găsit.

5. Erau flămînzi și însetați; sufletul lor într-inși se sfîrșea.

6. Dar au strigat către Domnul, în necazurile lor, și din nevoile lor i-a izbăvit pe ei.

7. Și i-a povățuit pe cale dreaptă, ca să meargă spre cetatea de locuit.

8. Lăudat să fie Domnul pentru milele lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor.

9. Că a săturat suflet însetat, și suflet flămînd a umplut de bunătați.

10. Sădeau în întineric și în umbra morții, ferecați de sărăcie și de fier;

11. Pentru că au amărit cuvintele Domnului și sfatul Celui preacînt au întărit.

12. El a umilit întru osteneți inima lor; slăbit-au și nu era cine să le ajute.

13. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor și din nevoile lor i-a mintuit pe ei.

(23) Ies. 32, 11. Intcl. 18, 22. (24) Num. 14, 29. (25) Num. 14, 1-2. Deut. 1, 26-27. (26) Num. 14, 29; 26, 61-65. (28) Num. 25, 3. Deut. 4, 3. Os. 9, 10. (30) Num. 25, 7. (31) Num. 34, 12. (32) Num. 20, 10. (34) Deut. 7, 1-2. (35) Os. 7, 8. (36) Ies. 23, 33. Deut. 7, 16. (37) Lev. 18, 21. Deut. 12, 31; 32, 17. 4 Reg. 3, 27;

21, 6. (40) Iud. 2, 14; 3, 8. (42) 2 Paral. 13, 18. (45) Deut. 30, 1-3. Is. 48, 9. (47) 1 Paral. 16, 35. Is. 11, 12. (48) 1 Paral. 16, 36. Ps. 71, 2. (49) 1 Paral. 16, 37. (50) 1 Paral. 16, 38. (51) 1 Paral. 16, 39. (52) 1 Paral. 16, 40. (53) 1 Paral. 16, 41. (54) 1 Paral. 16, 42. (55) 1 Paral. 16, 43. (56) 1 Paral. 16, 44. (57) 1 Paral. 16, 45. (58) 1 Paral. 16, 46. (59) 1 Paral. 16, 47. (60) 1 Paral. 16, 48. (61) 1 Paral. 16, 49. (62) 1 Paral. 16, 50. (63) 1 Paral. 16, 51. (64) 1 Paral. 16, 52. (65) 1 Paral. 16, 53. (66) 1 Paral. 16, 54. (67) 1 Paral. 16, 55. (68) 1 Paral. 16, 56. (69) 1 Paral. 16, 57. (70) 1 Paral. 16, 58. (71) 1 Paral. 16, 59. (72) 1 Paral. 16, 60. (73) 1 Paral. 16, 61. (74) 1 Paral. 16, 62. (75) 1 Paral. 16, 63. (76) 1 Paral. 16, 64. (77) 1 Paral. 16, 65. (78) 1 Paral. 16, 66. (79) 1 Paral. 16, 67. (80) 1 Paral. 16, 68. (81) 1 Paral. 16, 69. (82) 1 Paral. 16, 70. (83) 1 Paral. 16, 71. (84) 1 Paral. 16, 72. (85) 1 Paral. 16, 73. (86) 1 Paral. 16, 74. (87) 1 Paral. 16, 75. (88) 1 Paral. 16, 76. (89) 1 Paral. 16, 77. (90) 1 Paral. 16, 78. (91) 1 Paral. 16, 79. (92) 1 Paral. 16, 80. (93) 1 Paral. 16, 81. (94) 1 Paral. 16, 82. (95) 1 Paral. 16, 83. (96) 1 Paral. 16, 84. (97) 1 Paral. 16, 85. (98) 1 Paral. 16, 86. (99) 1 Paral. 16, 87. (100) 1 Paral. 16, 88. (101) 1 Paral. 16, 89. (102) 1 Paral. 16, 90. (103) 1 Paral. 16, 91. (104) 1 Paral. 16, 92. (105) 1 Paral. 16, 93. (106) 1 Paral. 16, 94. (107) 1 Paral. 16, 95. (108) 1 Paral. 16, 96. (109) 1 Paral. 16, 97. (110) 1 Paral. 16, 98. (111) 1 Paral. 16, 99. (112) 1 Paral. 16, 100. (113) 1 Paral. 16, 101. (114) 1 Paral. 16, 102. (115) 1 Paral. 16, 103. (116) 1 Paral. 16, 104. (117) 1 Paral. 16, 105. (118) 1 Paral. 16, 106. (119) 1 Paral. 16, 107. (120) 1 Paral. 16, 108. (121) 1 Paral. 16, 109. (122) 1 Paral. 16, 110. (123) 1 Paral. 16, 111. (124) 1 Paral. 16, 112. (125) 1 Paral. 16, 113. (126) 1 Paral. 16, 114. (127) 1 Paral. 16, 115. (128) 1 Paral. 16, 116. (129) 1 Paral. 16, 117. (130) 1 Paral. 16, 118. (131) 1 Paral. 16, 119. (132) 1 Paral. 16, 120. (133) 1 Paral. 16, 121. (134) 1 Paral. 16, 122. (135) 1 Paral. 16, 123. (136) 1 Paral. 16, 124. (137) 1 Paral. 16, 125. (138) 1 Paral. 16, 126. (139) 1 Paral. 16, 127. (140) 1 Paral. 16, 128. (141) 1 Paral. 16, 129. (142) 1 Paral. 16, 130. (143) 1 Paral. 16, 131. (144) 1 Paral. 16, 132. (145) 1 Paral. 16, 133. (146) 1 Paral. 16, 134. (147) 1 Paral. 16, 135. (148) 1 Paral. 16, 136. (149) 1 Paral. 16, 137. (150) 1 Paral. 16, 138. (151) 1 Paral. 16, 139. (152) 1 Paral. 16, 140. (153) 1 Paral. 16, 141. (154) 1 Paral. 16, 142. (155) 1 Paral. 16, 143. (156) 1 Paral. 16, 144. (157) 1 Paral. 16, 145. (158) 1 Paral. 16, 146. (159) 1 Paral. 16, 147. (160) 1 Paral. 16, 148. (161) 1 Paral. 16, 149. (162) 1 Paral. 16, 150. (163) 1 Paral. 16, 151. (164) 1 Paral. 16, 152. (165) 1 Paral. 16, 153. (166) 1 Paral. 16, 154. (167) 1 Paral. 16, 155. (168) 1 Paral. 16, 156. (169) 1 Paral. 16, 157. (170) 1 Paral. 16, 158. (171) 1 Paral. 16, 159. (172) 1 Paral. 16, 160. (173) 1 Paral. 16, 161. (174) 1 Paral. 16, 162. (175) 1 Paral. 16, 163. (176) 1 Paral. 16, 164. (177) 1 Paral. 16, 165. (178) 1 Paral. 16, 166. (179) 1 Paral. 16, 167. (180) 1 Paral. 16, 168. (181) 1 Paral. 16, 169. (182) 1 Paral. 16, 170. (183) 1 Paral. 16, 171. (184) 1 Paral. 16, 172. (185) 1 Paral. 16, 173. (186) 1 Paral. 16, 174. (187) 1 Paral. 16, 175. (188) 1 Paral. 16, 176. (189) 1 Paral. 16, 177. (190) 1 Paral. 16, 178. (191) 1 Paral. 16, 179. (192) 1 Paral. 16, 180. (193) 1 Paral. 16, 181. (194) 1 Paral. 16, 182. (195) 1 Paral. 16, 183. (196) 1 Paral. 16, 184. (197) 1 Paral. 16, 185. (198) 1 Paral. 16, 186. (199) 1 Paral. 16, 187. (200) 1 Paral. 16, 188. (201) 1 Paral. 16, 189. (202) 1 Paral. 16, 190. (203) 1 Paral. 16, 191. (204) 1 Paral. 16, 192. (205) 1 Paral. 16, 193. (206) 1 Paral. 16, 194. (207) 1 Paral. 16, 195. (208) 1 Paral. 16, 196. (209) 1 Paral. 16, 197. (210) 1 Paral. 16, 198. (211) 1 Paral. 16, 199. (212) 1 Paral. 16, 200. (213) 1 Paral. 16, 201. (214) 1 Paral. 16, 202. (215) 1 Paral. 16, 203. (216) 1 Paral. 16, 204. (217) 1 Paral. 16, 205. (218) 1 Paral. 16, 206. (219) 1 Paral. 16, 207. (220) 1 Paral. 16, 208. (221) 1 Paral. 16, 209. (222) 1 Paral. 16, 210. (223) 1 Paral. 16, 211. (224) 1 Paral. 16, 212. (225) 1 Paral. 16, 213. (226) 1 Paral. 16, 214. (227) 1 Paral. 16, 215. (228) 1 Paral. 16, 216. (229) 1 Paral. 16, 217. (230) 1 Paral. 16, 218. (231) 1 Paral. 16, 219. (232) 1 Paral. 16, 220. (233) 1 Paral. 16, 221. (234) 1 Paral. 16, 222. (235) 1 Paral. 16, 223. (236) 1 Paral. 16, 224. (237) 1 Paral. 16, 225. (238) 1 Paral. 16, 226. (239) 1 Paral. 16, 227. (240) 1 Paral. 16, 228. (241) 1 Paral. 16, 229. (242) 1 Paral. 16, 230. (243) 1 Paral. 16, 231. (244) 1 Paral. 16, 232. (245) 1 Paral. 16, 233. (246) 1 Paral. 16, 234. (247) 1 Paral. 16, 235. (248) 1 Paral. 16, 236. (249) 1 Paral. 16, 237. (250) 1 Paral. 16, 238. (251) 1 Paral. 16, 239. (252) 1 Paral. 16, 240. (253) 1 Paral. 16, 241. (254) 1 Paral. 16, 242. (255) 1 Paral. 16, 243. (256) 1 Paral. 16, 244. (257) 1 Paral. 16, 245. (258) 1 Paral. 16, 246. (259) 1 Paral. 16, 247. (260) 1

14. Și i-a scos pe ei din întuneric și din umbra morții și legăturile lor le-a rupt.

15. Lăudat să fie Domnul pentru milele lui, pentru minunile lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!

16. Că a sfărâmat porți de aramă și zăvoare de fier a frânt,

17. Și i-a ajutat să iasă din calca fărâdelegii lor, căci pentru fărâdelegile lor au fost umiliți.

18. Urit-a sufletul lor orice mincare și s-au apropiat de porțile morții.

19. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor și din nevoile lor i-a izbăvit.

20. Trimis-a cuvântul său și i-a vindecat pe ei, și i-a izbăvit pe ei din stricăciunile lor.

21. Lăudat să fie Domnul pentru milele lui, pentru minunile lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!

22. Și să-i jertfească lui jertfă de laudă și să vestească lucrurile lui, în bucurie.

23. Cei ce se pogorâra la mare în corăbii, cei ce-și fac lucrarea lor în ape multe,

24. Aceia au văzut lucrurile Domnului și minunile lui intru adinc.

25. El a zis și s-a pornit vînt furtunos și s-au înălțat valurile mării.

26. Se urcau pînă la ceruri și se pogorau pînă în adîncuri, iar sufletul lor intru primejdii încremenea.

27. Se tulburau și se clătinau ca un om beat și toată priceperea lor a pierit.

28. Dar au strigat către Domnul, în necazurile lor, și din nevoile lor i-a izbăvit,

29. Și i-a poruncit furtunii și s-a liniștit și au tăcut valurile mării.

30. Și s-au veselit ei, că s-au liniștit valurile și Domnul i-a povăruit pe ei la limanul dorit de ei.

31. Lăudat să fie Domnul pentru milele lui, pentru minunile lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!

32. Înălțați-pe-el în adunarea poporului și în scaunul bătrînilor lăudați-l pe el.

33. Prefăcut-a riurile în pămînt pustiu, izvoarele de apă în pămînt insetat.

34. Și pămîntul cel roditor în pămînt sărat, din pricina celor ce locuiesc pe el.

35. Prefăcut-a pustiu în iezere de ape, iar pămîntul cel fără de apă în izvoare de ape;

36. Și a așezat acolo pe cei flămîzi și au zidit cetate de locuit.

37. Și au semănat țarine și au sădit vii și au strîns belșug de roade.

38. Și i-a binecuvîntat pe ei și s-au înmulțit foarte și vitele lor nu le-a împușinat.

39. Și iarăși au fost împușinați și chinuți de apăsarea necazurilor și a durerii.

40. Aruncat-a dispreț asupra căpeteniilor lor și i-a răstăcit pe ei în loc neumbat și fără de cale.

41. Dar pe sărac l-a izbăvit de sărăcie și i-a pus pe ei ca pe niște oi de moștenire.

42. Vedea-vor dreptii și se vor veseli și toată fărâdelegea își va astupa gura ei.

43. Cine este înțelept va păzi acestea și va pricepe milele Domnului.

PSALMUL 107

Al lui David.

1. Gata este inima mea, Dumnezeu, gata este inima mea: cînta-voi și voi lauda întru inima mea.

2. Deșteaptă-te slava mea! Deșteaptă-te psaltire și alăută! Deșteapta-mă voi dimineața.

3. Lăuda-te-voi între popoare, Doamne, cînta-voi ție între neamuri.

4. Că mai mare decît cerurile este mila ta și pînă la nori adevărul tău.

5. Înălță-te peste ceruri, Dumnezeu, și peste tot pămîntul slava ta, ca să se izbăvească cei plăcuți ai tăi.

6. Mintuiește-mă cu dreptăta ta și mă auzi. Dumnezeu a grăit în locul cel sfînt al lui:

7. Înălța-mă-voi și voi împărți Siche-mul și Valea Sucot o voi măsura.

8. Al meu este Galaad și al meu este Manas, și Efraim sprijinul capului meu.

9. Iuda, legiuitorul meu; Moab, vas al spălării mele;

10. Spre Idumea voi arunca încăl-pămîntea mea. Mie cei de alt neam mi s-au supus.

11. Iudei, legiuitorul meu; Moab, vas al spălării mele;

12. Spre Idumea voi arunca încăl-pămîntea mea. Mie cei de alt neam mi s-au supus.

13. Iudei, legiuitorul meu; Moab, vas al spălării mele;

14. Spre Idumea voi arunca încăl-pămîntea mea. Mie cei de alt neam mi s-au supus.

15. Iudei, legiuitorul meu; Moab, vas al spălării mele;

16. Spre Idumea voi arunca încăl-pămîntea mea. Mie cei de alt neam mi s-au supus.

17. Iudei, legiuitorul meu; Moab, vas al spălării mele;

18. Spre Idumea voi arunca încăl-pămîntea mea. Mie cei de alt neam mi s-au supus.

19. Iudei, legiuitorul meu; Moab, vas al spălării mele;

20. Spre Idumea voi arunca încăl-pămîntea mea. Mie cei de alt neam mi s-au supus.

21. Iudei, legiuitorul meu; Moab, vas al spălării mele;

22. Spre Idumea voi arunca încăl-pămîntea mea. Mie cei de alt neam mi s-au supus.

23. Iudei, legiuitorul meu; Moab, vas al spălării mele;

24. Spre Idumea voi arunca încăl-pămîntea mea. Mie cei de alt neam mi s-au supus.

25. Iudei, legiuitorul meu; Moab, vas al spălării mele;

26. Spre Idumea voi arunca încăl-pămîntea mea. Mie cei de alt neam mi s-au supus.

27. Iudei, legiuitorul meu; Moab, vas al spălării mele;

28. Spre Idumea voi arunca încăl-pămîntea mea. Mie cei de alt neam mi s-au supus.

29. Iudei, legiuitorul meu; Moab, vas al spălării mele;

30. Spre Idumea voi arunca încăl-pămîntea mea. Mie cei de alt neam mi s-au supus.

31. Iudei, legiuitorul meu; Moab, vas al spălării mele;

32. Spre Idumea voi arunca încăl-pămîntea mea. Mie cei de alt neam mi s-au supus.

11. Cine mă va duce la cetatea întărită? Cine mă va povăui pînă în Idumea?

12. Oare, nu tu, Dumnezeu, cel ce ne-ai lepădat pe noi? Oare, nu vei reși, Dumnezeu, cu oștirile noastre?

13. Dă-ne nouă ajutor, ca să ieșim din necaz, că deșartă este izbăvirea cea de la oameni.

14. Cu Dumnezeu vom birui și el va nimici pe vrăjmașii noștri.

PSALMUL 108

Al lui David.

1. Dumnezeu, lauda mea n-o ține sub tăcere. Că gura păcătoșului și gura vicleanului asupra mea s-au deschis.

2. Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană și cu cuvinte de ură m-au înconjurat și s-au luptat cu mine în zadar.

3. În loc să mă iubească, mă cleve-teau, iar cu mă rugam.

4. Pus-au împotriva mea rele în loc de bune și ură în locul iubirii mele.

5. Pune peste dînsul pe cel păcătos și diavolul să stea de-a dreapta lui.

6. Cînd se va judeca să iasă osîndit, iar rugăciunea lui să se prefacă în păcat.

7. Să fie zilele lui puține și dregă-toria lui să o ia altul.

8. Să ajungă copiii lui orfani și femeia lui văduvă.

9. Să fie strămutați copiii lui și să cerșască, să fie scoși din curțile caselor lor.

10. Să smulgă cămătarul toată averea lui, să răpească străinii ostenele lui.

11. Să nu aibă sprijinitor și nici orfanii lui miluiitor.

12. Să piară copiii lui și într-un neam să se stingă numele lui.

13. Să se pomenească fărâdelegea părinților lui înaintea Domnului și păcatul mamei lui să nu se șteargă.

14. Să fie înaintea Domnului puru-rea și să piară de pe pămînt pomeneirea lui, pentru că nu și-a adus aminte să facă milă.

15. Și a prigonit pe cel sărman, pe cel sărac și pe cel smerit cu inima, ca să-l omoare.

16. Și a iubit blestemul și va veni asupra lui; și n-a voit binecuvîntarea și se va îndepărta de la el.

17. Și s-a îmbrăcat cu blestemul ca și cu o haină, și a intrat ca apa înăuntrul lui și ca untdelemnul în oasele lui.

18. Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă și ca un briu cu care pururea se incinge.

19. Accasta să fie răsplată celor ce mă clevesc pe mine înaintea Domnului și grăiesc rele împotriva sufletului meu.

20. Dar tu, Doamne, fă cu mine milă, pentru numele tău, că bună este mila ta.

21. Izbăvește-mă, că sărac și săr-man sînt eu și inima mea s-a tulburat înăuntrul meu.

22. Ca umbra ce se înclină m-am trecut; ca bătaia de aripi a lăcustelor tremur.

23. Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului.

24. Și cu am ajuns lor ocară. M-au văzut și au clătinat cu capetele lor.

25. Ajută-mă, Doamne Dumnezeu, mintuiește-mă, după mila ta.

26. Și să cunoască ei că mina ta este aceasta și tu, Doamne, ai făcut-o pe ea.

27. Ei vor blestema și tu vei binecuvînta. Cei ce se scoală împotriva mea să se rușineze, iar robul tău să se vese-lească.

28. Să se îmbrace cei ce mă cleve-tesc pe mine cu ocară și cu rușinea lor ca și cu un veșmînt să se învelască.

29. Lăuda-voi pe Domnul foarte, cu gura mea, și în mijlocul multora îl voi preamări pe el.

30. Că a stat de-a dreapta săracului, ca să izbăvească sufletul lui de cei ce-l prigonesc.

PSALMUL 109

Al lui David.

1. Zis-a Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

2. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

3. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

4. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

5. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

6. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

7. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

8. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

9. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

10. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

11. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

12. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

13. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

14. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

15. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

16. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

17. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

18. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

19. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

20. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

21. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

22. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

23. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

24. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

25. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

26. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

27. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

28. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

29. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

30. Și a zis Domnul Domnului meu: «Sezi de-a dreapta mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

(16) Ps. 115, 7. Ir. 45, 2. Naum. 1, 13. (18) Iov 33, 20. (20) Intel. 16, 12. (22) Ps. 49, 14; 115, 8. (24) Sir. 43, 28. (25) Iona 1, 4. Mat. 8, 24. Marc. 4, 41. (27) Is. 29, 14. Iez. 7, 26. (29) Ps. 64, 7; 88, 9. Mat. 14, 32. Luc. 8, 24. (34) 3 Reg. 17, 1. Iov 39, 6. Toil 1, 10. (35) Iov 38,

27. Is. 41, 18. (39) Ps. 43, 26-27. (40) Iov 12, 21. (41) 1 Reg. 2, 7-8. (42) Iov 5, 16; 22, 16. Rom. 3, 19. (43) Deut. 32, 29. Ier. 9, 12. Os. 14, 10. Psalm. 107. - (1) Ps. 56, 10. (4) Ps. 56, 12. (5) Ps. 35, 5. (6) Ps. 56, 7. (7) Ps. 59, 3. (8) Ps. 59, 6. (9) Ps. 59, 7.

(11) Ps. 59, 10. (12) Ps. 59, 11. (13) Ps. 59, 13; 117, 8. Psalm. 108. - (1) Ps. 82, 1. Marc. 14, 56. (3) Ps. 119, 7. Ioan 8, 40. (4) Ps. 34, 12; 37, 20. Ier. 18, 19. (5) Iov 17, 3. 1 Cor. 5, 5. (7) Ioan 17, 12. Fapt. 1, 20. (8) Deut. 28, 32. Ier. 18, 20. Ioan 17, 12. (9) Iov 20, 10. (10) Deut. 28, 43. (12) Iov 20, 5. Iov 18, 19. Is. 14, 22. (13) Ier. 20, 5. Ier. 18, 22. (14) Pild. 10, 7. Mat. 27,

25. (15) Iov 24, 20. Iac. 2, 13. (17) Pild. 11, 27. Intel. 1, 12. (22) Ps. 101, 5. (23) Iov 14, 2. Ps. 143, 4. (24) Ps. 30, 10. (25) Ps. 21, 7. Mat. 27, 39. (27) Ier. 14, 31. Ps. 63, 10. (28) Mat. 5, 44. 1 Cor. 4, 12-13. (30) Ps. 21, 24. (31) Fapt. 2, 25. Psalm. 109. - (1) Mat. 22, 44; 26, 64. Marc. 12, 36; 16, 19. Luc. 20, 42; 22, 69. Fapt. 2, 34. 1 Cor. 15, 23. Ef. 1, 20. Ebr. 1, 3, 13; 10, 13.

2. Toiagul puterii tale ți-l va trimite Domnul din Sion, zicînd: Stăpînește în mijlocul vrăjmașilor tăi.

3. Cu tine este poporul tău în ziua puterii tale, întru strălucirile sfinților tăi. Din pîntece mai înainte de luceafăr te-am născut.

4. Juratu-s-a Domnul și nu-i va părea rău. Tu ești preot în veac, după rînduiala lui Melchisedec.

5. Domnul este de-a dreapta ta; sfărîmat-a în ziua minici sale împărați.

6. Judeca-va între neamuri; va umple totul de ruini; va zdrobi capetele multora pe pămînt.

7. Din pîrîu pe cale va bea; pentru ceașta va înălța capul.

PSALMUL 110

Scris pe vremea lui Neemia.

1. Lăuda-te-voi, Doamne, cu toată inima, în sfatul celor drepți și în adunare.

2. Mari sînt lucrurile Domnului și potrivite tuturor voilor lui.

3. Laudă și măreție este lucrul lui și dreptatea lui rămîne în veacul veacului.

4. Pomenire a făcut de minunile sale. Milostiv și îndurat este Domnul. 5. Hrană a dat celor ce se tem de dînsul, aduceți-vă aminte în veac de legămîntul lui.

6. Tăria lucrurilor sale a vestit-o poporului său, ca să le dea lor moștenirea neamurilor.

7. Lucrurile minilor lui adevăr și judecată. Adevărate sînt toate poruncile lui.

8. Întărite în veacul veacului, făcute în adevăr și dreptate.

9. Izbăvire a trimis poporului său, poruncit-a în veac legămîntul său; sfînt și înfricoșător este numele lui.

10. Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pe ea. Lauda lui rămîne în veacul veacului.

(2) Ps. 134, 21. Is. 51, 4. (3) 2 Reg. 23, 4. Pild. 8, 25. (4) Evr. 5, 6; 7, 17. (5) Ps. 2, 9-10. (6) Avd. 1, 21. (7) Is. 53, 4. Filip. 2, 8-9. Psalm. 110. - (1) Ps. 9, 1. Evr. 10, 25. (2) Iov 37, 14. Luc. 1, 49; 2, 15. (3) Fac. 1, 31. Ps. 9, 8; 47, 11; 101, 28. Pild. 15, 6. (5) Ps. 36, 19; 131, 15. Luc. 1, 72. (6) Deut. 9, 6. (7) Dan. 4, 34. (9) Ps. 98, 3. Sir. 1, 15-16. Luc. 1, 68; 11, 2. (10) Iov 28, 28. Pild. 1, 7; 9, 10; 14, 16. Sir. 1, 15. Psalm. 111. - (1) Fac. 3, 15. Ps. 1, 1-2; 127, 1. (2) Pild. 20, 7. (3) Luc. 3, 15. Ps. 33, 9. (4) Ier. 10, 23.

PSALMUL 111

Scris pe vremea lui Neemia.

1. Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile lui va voi foarte.

2. Puternică va fi pe pămînt seminția lui; neamul drepților se va binecuvînta.

3. Slavă și bogăție în casa lui și dreptatea lui rămîne în veacul veacului.

4. Răsărit-a în întuneric lumină drepților, cel milostiv, îndurat și drept.

5. Bun este bărbatul care se îndură și împrumută; își rînduiește vorbele sale cu judecată, că în veac nu se va clinti;

6. Întru pomenire veșnică va fi dreptul; de vorbire de rău nu se va teme;

7. Gata este inima lui a nădăjdii în Domnul. Întărită este inima lui, nu se va teme, pînă ce va ajunge să disprețuiască pe vrăjmașii săi.

8. Risipit-a, dat-a săracilor, dreptatea lui rămîne în veacul veacului.

9. Puterea lui se va înălța întru slavă.

10. Păcătoșul va vedea și se va minia; va scriși din dinți și se va topi. Pofa păcătoșilor va pieri.

PSALMUL 112

Aliluia.

1. Lăudați, tineri, pe Domnul, lăudați numele Domnului.

2. Fie numele Domnului binecuvîntat de acum și pînă în veac.

3. De la răsăritul soarelui pînă la apus, laudat este numele Domnului.

4. Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este slava lui.

5. Cine este ca Domnul Dumnezeu nostru? Cel ce locuiește întru cele înalte,

6. Și spre cele smerite privește, în cer și pe pămînt.

2 Reg. 22, 29. Est. 8, 16. Ps. 96, 11; 124, 4. Is. 50, 10. (5) Ps. 36, 26. (6) 1ac. 5, 1. Pild. 10, 7. Intcl. 4, 1. (7) Pild. 1, 33; 3, 25. Sir. 34, 17-18. (8) Ps. 90, 8; 91, 11. Pild. 4, 23; 14, 32. (9) Ps. 36, 26. Mat. 6, 1. 2 Cor. 9, 9. (10) 1 Reg. 2, 33. Iov 8, 13. Ps. 22, 6; 34, 16; 36, 12. Pild. 10, 28; 11, 23. Psalm. 112. - (1) Ps. 133, 1; 134, 1. (2) Dan. 2, 20. (3) Mal. 1, 11. (4) Ps. 96, 9. (5) Ps. 137, 6. Is. 57, 15. (6) Ps. 17, 29. Luc. 1, 52.

7. Cel ce scoate din pulbere pe cel sărac și ridică din gunoi pe cel sărman.

8. Ca să-l așeze cu cei mari, cu cei mari ai poporului său.

9. Cel ce face să locuiască cea steapă în casă, ca o mamă ce se bucură de fi.

PSALMUL 113

Aliluia.

1. La ieșirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacob dintr-un popor barbar.

2. Ajuns-a Iuda sfințirea lui, Israel stăpînirea lui.

3. Marea a văzut și a fugit și Iordanul s-a întors înapoi.

4. Munții au săltat ca berbecii și dealurile ca miei oilor.

5. Ce-ți este ție, mare, că ai fugit? și ție Iordane, că te-ai întors înapoi?

6. Munților, că ați săltat ca berbecii și dealurilor, ca miei oilor?

7. De fața Domnului s-a cutremurat pămîntul, de fața Dumnezeului lui Iacob.

8. Care a prefăcut stîncă în iezec, iar piatră în izvoare de apă.

9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui tău dă slavă, pentru mila ta și pentru adevărul tău.

10. Ca nu cumva să zică neamurile: «Unde este Dumnezeu lor?»

11. Dar Dumnezeu nostru în cer; în cer și pe pămînt toate cite a voit a făcut.

12. Idolii neamurilor sînt argint și aur; lucruri de miini omenesti;

13. Gură au și nu vor grăi; ochi au și nu vor vedea,

14. Urechi au și nu vor auzi; nări au și nu vor mirosi;

15. Miini au și nu vor pipăi; picioare au și nu vor umbla, nu vor glăsuși cu gîtlejul lor.

16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac pe ei și toți cei ce se încred în ei.

17. Casa lui Israel a nădăjdut în Domnul; ajutorul lor și apărătorul lor este.

18. Casa lui Aaron a nădăjdut în Domnul; ajutorul lor și apărătorul lor este.

19. Cei ce se tem de Domnul au nădăjdut în Domnul; ajutorul lor și apărătorul lor este.

20. Domnul și-a adus aminte de noi și ne-a binecuvîntat pe noi, a binecuvîntat casa lui Israel, a binecuvîntat casa lui Aaron.

21. A binecuvîntat pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici împreună cu cei mari.

22. Sporească-vă Domnul pe voi, pe voi și pe copiii voștri!

23. Binecuvîntați să fiți de Domnul, Cel ce a făcut cerul și pămîntul.

24. Cerul cerului este al Domnului, iar pămîntul l-a dat fiilor oamenilor.

25. Nu morții te vor lăuda pe tine, Doamne, nici toți cei ce se pogoară în iad.

26. Ci noi, cei vii, vom binecuvînta pe Domnul de acum și pînă în veac.

PSALMUL 114

Aliluia.

1. Iubit-am pe Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele.

2. Că a plecat urechea lui spre mine și în zilele mele îl voi chema.

3. Cuprinsu-m-au durerile morții, primejdii iadului m-au găsit; necaz și durere am aflat.

4. Și numele Domnului am chemat: «O, Doamne, izbăvește sufletul meu!»

5. Milostiv este Domnul și drept și Dumnezeu nostru miluiește.

6. Cel ce păzește pe prunci este Domnul; umilit am fost și m-a izbăvit.

7. Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul ți-a făcut ție bine;

8. Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi și picioarele mele de la cădere.

9. Bine voi plăcea înaintea Domnului, în pămîntul celor vii.

PSALMUL 115

Aliluia.

1. Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte.

2. Eu am zis întru uimirea mea: «Tot omul este mincinos!»

(7) 1 Reg. 2, 8; 16, 12. 3 Reg. 16, 2. Iov 36, 7. Dan. 4, 14. Luc. 1, 52. (8) Ps. 67, 7. Psalm. 113. - (1) Ier. 13, 3. (2) Ier. 2, 3. (3) Ier. 14, 11-22. Num. 33, 8. Iosua 3, 13-16; 4, 23. (4) Ps. 67, 17. Avac. 3, 6. (5) Naum 1, 4. (6) Ier. 17, 6. Num. 20, 10-11. (7) 1 Paral. 16, 35. (10) Ps. 41, 3. (11) Deut. 33, 26. Ps. 134, 6. Rom. 4, 21. (12) Ps. 134, 15. Ier. 10, 5. Avac. 2, 19.

(13) Intcl. 15, 15. (14) Ps. 134, 17. (15) Intcl. 13, 8. (16) Ier. 10, 8. (17) Ps. 129, 5. (18) Deut. 10, 14. (19) Ps. 6, 5. Is. 38, 18. Bar. 2, 17. (20) Dan. 2, 20. Psalm. 114. - (2) Ps. 30, 2. (3) 2 Reg. 22, 5-6. Mat. 26, 37. (4) Deut. 4, 29. (5) 2 Reg. 5, 8. Ps. 85, 5. (6) Mat. 10, 16. (8) Ps. 55, 13. Psalm. 115. - (1) 2 Cor. 4, 13. (2) Ps. 57, 3. Rom. 3, 4.

3. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cite mi-a dat mie?

4. Paharul mîntuirii voi lua și numele Domnului voi chema.

5. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului său.

6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.

7. O, Doamne, eu sint robul tău, eu sint robul tău și fiul roabei tale; rupt-ai legăturile mele.

8. Ție-ți voi aduce jertfă de laudă și numele Domnului voi chema.

9. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului lui.

10. În curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

PSALMUL 116

Aliluia.

1. Lăudați pe Domnul toate neamurile; lăudați-l pe el toate popoarele;
2. Că s-a întărit mila lui peste noi și adevărul Domnului rămîne în veac.

PSALMUL 117

Aliluia.

1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui.

2. Să zică, dar, casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila lui.

3. Să zică, dar, casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila lui.

4. Să zică, dar, toți cei ce se tem de Domnul, că este bun, că în veac este mila lui.

5. În necaz am chemat pe Domnul și m-a auzit și m-a scos într-o desfătare.

6. Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul.

7. Domnul este ajutorul meu și eu voi privi cu bucurie pe vrăjmașii mei.

8. Mai bine este a te încrede în Domnul, decît a te încrede în om.

9. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decît a nădăjdui în căpetenii.

(4) Deut. 4, 29. Ps. 22, 6. (5) Ps. 21, 28. (6) Fac. 4, 9-10. (7) Ps. 106, 16. Intcl. 9, 5. (8) Lev. 7, 12. Ps. 26, 9; 49, 14; 106, 22. Ebr. 13, 15. Psalm. 116. — (1) Fapt. 13, 47. Rom. 15, 11. (2) Ps. 99, 4. Psalm. 117. — (1) Ps. 105, 1; 135, 1. 1 Mac. 4, 24. (5) Is. 26, 16. (6) Is. 15, 2. Ps. 22, 4; 26, 1; 55, 11. Rom. 8, 31. (7) Ebr. 13, 6. (8) Ps. 61, 8-9; 83, 13; 107, 13. Ier. 17, 5. (9) Ps. 145, 2. (11) 1 Reg. 17, 45. (12) Deut. 1, 44. Is. 7, 18.

10. Toate neamurile m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrînt pe ei.

11. Înconjurînd m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrînt pe ei.

12. Înconjuratu-m-au ca albinele fagurele, dar s-au stins ca focul de spini și în numele Domnului i-am înfrînt pe ei.

13. Împingîndu-mă m-au împins să cad, și Domnul m-a sprijinit.

14. Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre izbăvire.

15. Glas de bucurie și de izbăvire în corturile drepților: «Dreapta Domnului a făcut putere.

16. Dreapta Domnului m-a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere!»

17. Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

18. Certînd m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

19. Deschideți-mi mic porțile dreptății, intrînd în ele voi lăuda pe Domnul.

20. Aceasta este poarta Domnului, dreptii vor intra într-însa.

21. Te voi lăuda, că m-ai auzit și ai fost mie spre izbăvire.

22. Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului.

23. De la Domnul s-a făcut aceasta și minunată este în ochii noștri.

24. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-o ea.

25. O, Doamne, mintuiește! O, Doamne, sporește!

26. Binecuvîntat este cel ce vine întru numele Domnului; binecuvînta-tu-v-am pe voi, din casa Domnului.

27. Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă. Tocmiți sărbătoare cu ramuri umbroase, pînă la coarnele altarului.

28. Dumnezeuul meu ești tu și te voi lăuda; Dumnezeuul meu ești tu și

(14) Is. 15, 2. Is. 12, 2. (15) Is. 15, 6. (17) Is. 53, 11. Bar. 2, 17. Rom. 6, 9. (18) Is. 18, 21. Sir. 18, 13. (19) Is. 26, 2. Ebr. 9, 24. (21) Ps. 118, 71. (22) Is. 28, 16. Mat. 21, 42. Marc. 12, 10-11. Luc. 20, 17. Fapt. 4, 11. 1 Petr. 2, 7. (24) Lev. 23, 40. (26) Mat. 21, 9; 23, 36. Marc. 11, 9. Luc. 13, 35; 19, 38. Ioan 12, 13. Rom. 9, 33. (28) Ioan 20, 28.

te voi înălța. Te voi lăuda că m-ai auzit și ai fost mie spre mîntuire.
29. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui.

PSALMUL 118

Aliluia.

1. Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

2. Fericiți cei ce păzesc poruncile lui și-l caută cu toată inima lor.

3. Că n-au umblat în căile lui cei ce lucrează fărădelegea.

4. Tu ai poruncit ca poruncile tale să fie păzite foarte.

5. O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile tale!

6. Atunci nu mă voi rușina cînd voi căuta spre toate poruncile tale.

7. Lăuda-te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecățile dreptății tale.

8. Îndreptările tale voi păzi; nu mă părăsi pînă în sfîrșit.

9. Prin ce își va îndrepta tînărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor tale.

10. Cu toată inima te-am căutat pe tine; să nu mă lepezi de la poruncile tale.

11. În inima mea am ascuns cuvintele tale, ca să nu greșesc ție.

12. Binecuvîntat ești, Doamne, învăță-mă îndreptările tale.

13. Cu buzele am rostit toate judecățile gurii tale.

14. În calea mărturiilor tale m-am desfătat, ca de toată bogăția.

15. La poruncile tale voi cugeta și voi cunoaște căile tale.

16. La îndreptările tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele tale.

17. Răsplătește robului tău! Voi trăi și voi păzi poruncile tale.

18. Descopere ochii mei și voi cunoaște minunile din legea ta.

19. Străin sint eu pe pămînt, să nu ascunzi de la mine poruncile tale.

20. Aprins e sufletul meu de dorirea judecăților tale, în toată vremea.

(29) Ps. 135, 1. Psalm. 118. — (1) Pild. 8, 32. (2) Ps. 18, 11. (3) 1 Ioan. 5, 18. (4) Deut. 4, 8-6. (5) Luc. 1, 6. (6) 1 Ioan. 2, 3. Gal. 6, 16. (9) Ioan. 15, 3. 1 Petr. 1, 22. (10) 1 Mac. 1, 17. (11) Deut. 6, 6. (18) Deut. 17, 19-20. (19) Fac. 47, 9. 1 Paral. 29, 15. Ebr.

21. Certat-ai pe cei mindri; blestemați sint cei ce se abat de la poruncile tale.

22. Ia de la mine ocara și defămarca, că mărturiile tale am păzit.

23. Pentru că au șezut căpeteniile și pe mine mă cleveteau, iar robul tău cugeta la îndreptările tale.

24. Că mărturiile tale sint cugetarea mea, iar îndreptările tale sfatul meu.

25. Lipitu-s-a de pămînt sufletul meu; viază-mă, după cuvîntul tău.

26. Vestit-am căile mele și m-ai auzit; învăță-mă îndreptările tale.

27. Fă să înțeleg calea îndreptărilor tale și voi cugeta la minunile tale.

28. Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă întru cuvintele tale.

29. Depărtează de la mine calea nedreptății și cu legea ta mă miluiește.

30. Calea adevărului am ales și judecățile tale nu le-am uitat.

31. Lipitu-m-am de mărturiile tale, Doamne, să nu mă rușinezi.

32. Pe calea poruncilor tale am alergat, cînd ai lărgit inima mea.

33. Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor tale și o voi păzi pururea.

34. Înțelepțește-mă și voi căuta legea ta și o voi păzi cu toată inima mea.

35. Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor tale, că aceasta am voit.

36. Pleacă inima mea la mărturiile tale și nu la lăcomie.

37. Întoarce ochii mei ca să nu vadă desertațiunea; în calea ta viază-mă.

38. Împlinește robului tău, cuvîntul tău, care este pentru cei ce se tem de tine.

39. Îndepărtează ocara, de care mă tem, căci judecățile tale sint bune.

40. Iată, am dorit poruncile tale; întru dreptatea ta viază-mă.

41. Și să vină peste mine mila ta, Doamne, mîntuirea ta, după cuvîntul tău.

42. Și voi răspunde cuvînt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele tale.

(29) Ps. 135, 1. Psalm. 118. — (1) Pild. 8, 32. (2) Ps. 18, 11. (3) 1 Ioan. 5, 18. (4) Deut. 4, 8-6. (5) Luc. 1, 6. (6) 1 Ioan. 2, 3. Gal. 6, 16. (9) Ioan. 15, 3. 1 Petr. 1, 22. (10) 1 Mac. 1, 17. (11) Deut. 6, 6. (18) Deut. 17, 19-20. (19) Fac. 47, 9. 1 Paral. 29, 15. Ebr.

11, 13. (21) Deut. 11, 28. (23) Ps. 2, 1. (24) Deut. 17, 19-20. (30) 3 Reg. 8, 36. (32) Luc. 19, 6. (34) Neem. 9, 20. (36) 1 Reg. 8, 3. (37) Mat. 18, 9. (39) Ier. 15, 16. Mat. 6, 13.

43. Să nu îndepărtezi din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârșit, că întru judecățile tale am nădăjduit.

44. Și voi păzi legea ta pururea, în veac și în veacul veacului.

45. Și am umblat întru lărgime, că poruncile tale am căutat.

46. Și am vorbit în mărturiile tale, înaintea împăraților, și nu-m-am rușinat.

47. Și am cugetat la poruncile tale pe care le-am iubit foarte.

48. Și am ridicat mâinile mele la poruncile tale, pe care le-am iubit și am cugetat la îndreptările tale.

49. Adu-ți aminte de cuvântul tău, către robul tău, întru care mi-ai dat nădejde.

50. Aceasta m-a mîngîiat întru smerenia mea, că cuvântul tău m-a viat.

51. Cei mindri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea ta nu m-am abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de judecățile tale cele din veac, Doamne, și m-am mîngîiat.

53. Mîhnire m-a cuprins din pricina păcătoșilor, care părăsesc legea ta.

54. Cîntate erau de mine îndreptările tale, în locul pribegiei mele.

55. Adusu-mi-am aminte de numele tău, Doamne, și am păzit legea ta.

56. Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările tale am căutat.

57. Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea ta.

58. Rugatu-m-am feței tale, din toată inima mea, mieluște-mă după cuvântul tău.

59. Cugetat-am la căile tale și am întors picioarele mele la mărturiile tale.

60. Gata am fost și nu m-am tulburat să păzesc poruncile tale.

61. Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, dar legea ta n-am uitat.

62. La miezul nopții m-am sculat ca să te laud pe tine, pentru judecățile dreptății tale.

63. Părtaș sint cu toți cei ce se tem de tine și păzesc poruncile tale.

64. De mila ta, Doamne, este plin pămîntul; îndreptările tale mă învață.

65. Bunătate ai făcut cu robul tău, Doamne, după cuvântul tău.

66. Învață-mă bunătatea, învățura și cunoștința, că în poruncile tale am crezut.

67. Mai înainte de a fi umilit, am greșit; pentru aceasta cuvântul tău am păzit.

68. Bun ești tu, Doamne, și întru bunătatea ta, învață-mă îndreptările tale.

69. Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mindri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile tale.

70. Înclegatu-s-a ca grăsimca inima lor, iar eu cu legea ta m-am desfătat.

71. Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările tale.

72. Bună-mi este mie legea gurii tale, mai mult decît mii de comori de aur și de argint.

73. Mîinile tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile tale.

74. Cei ce se tem de tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele tale am nădăjduit.

75. Cunoscut-am, Doamne, că dreptele sint judecățile tale și întru adevăr m-ai smerit.

76. Facă-se dar, mila ta, ca să mă mîngîie, după cuvântul tău, către robul tău.

77. Să vină peste mine îndurările tale și voi trăi, că legea ta cugetarea mea este.

78. Să se rușineze cei mindri, că pe nedrept m-au nedreptățit; iar eu voi cugeta la poruncile tale.

79. Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de tine și cei ce cunosc mărturiile tale.

80. Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările tale, ca să nu mă rușinez.

81. Se topește sufletul meu după mintuirea ta; în cuvântul tău am nădăjduit.

82. Sfîrșitu-s-au ochii mei după cuvântul tău, zicînd: «Cînd mă vei mîngîia?»

83. Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările tale nu le-am uitat.

84. Cîte sint zilele robului tău? Cînd vei judeca pe cei ce mă prigonesc?

85. Spusu-mi-au călcătorii de lege deșertăciuni, dar nu sint ca legea ta, Doamne.

86. Toate poruncile tale sint adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă!

87. Pufin a fost de nu m-am sfîrșit pe pămînt, dar eu n-am părăsit poruncile tale.

88. După mila ta, viază-mă și voi păzi mărturiile gurii mele.

89. În veac, Doamne, cuvântul tău rămîne în cer;

90. În neam și în neam adevărul tău, întemeiat-ai pămîntul și rămîne.

91. După rînduiala ta rămîne ziua, că toate sint slujitoare ție.

92. De n-ar fi fost legea ta gîndirea mea, atunci aș fi pierit întru necazul meu.

93. În veac nu voi uita îndreptările tale, că intri-insele m-ai viat, Doamne.

94. Al tău sint eu, mintuiește-mă, că îndreptările tale am căutat.

95. Pe mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă. Mărturiile tale am priceput.

96. La tot lucrul desăvîrșit am văzut sfîrșit, dar porunca ta este fără de sfîrșit.

97. Că am iubit legea ta, Doamne, eu toată ziua cugetarea mea este.

98. Mai mult decît pe vrăjmașii mei m-ai înțelept, cu porunca ta, că în veac a mea este.

99. Mai mult decît învățătorii mei am priceput, că la mărturiile tale gîndirea mea este.

100. Mai mult decît bătrîni am înțeles, că poruncile tale am căutat.

101. De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele tale.

102. De la judecățile tale nu m-am abătut, că tu ai pus mie lege.

103. Cît sint de dulci limbii mele, cuvintele tale, mai mult decît mierea, în gura mea.

104. Din poruncile tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urit toată calea nedreptății.

105. Făclie picioarelor mele este legea ta și lumină cărărilor mele.

106. Juratu-m-am și m-am hotărît să păzesc judecățile dreptății tale.

107. Umilit am fost pînă în sfîrșit, Doamne, viază-mă, după cuvântul tău.

108. Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoiește-le Doamne, și judecățile tale mă învață.

109. Sufletul meu în mîinile tale este pururea și legea ta n-am uitat.

110. Pusu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile tale n-am rătăcit.

111. Moștenit-am mărturiile tale în veac, că bucurie inimii mele sint ele.

112. Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările tale în veac, spre răsplătire.

113. Pe călcătorii de lege am urit și legea ta am iubit.

114. Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești, Tu, în cuvântul tău am nădăjduit.

115. Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.

116. Apără-mă, după cuvântul tău, și mă viază și să nu-mi dai de rușine așteptarea mea.

117. Ajută-mă și mă voi mintui și voi cugeta la îndreptările tale, pururea.

118. Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările tale, pentru că nedrept este gîndul lor.

119. Socotit-am călcători de lege pe toți păcătoșii pămîntului; pentru aceasta am iubit mărturiile tale, pururea.

120. Străpunge cu frica ta trupul meu, că de judecățile tale m-am temut.

121. Făcut-am judecată și dreptate; nu mă dau pe mina celor ce-mi fac strîmbătate.

122. Primește pe robul tău în bună-tate, ca să nu mă clevească cei mindri.

123. Sfîrșitu-s-au ochii mei după mintuirea ta și după cuvântul dreptății tale.

(44) Iov 15, 10. (46) Rom. 1, 16. (47) Sir. 39, 6. (50) Ps. 18, 7. Ier. 15, 16. (51) Deut. 17, 11. Iov 23, 11. (55) Ps. 62, 7. (56) Psl. 8, 11-12. (57) Num. 18, 20. (59) Pling. 3, 40. (61) Col. 2, 8. (62) Ps. 41, 9. Fapt. 16, 25. (63) Sir. 37, 15.

Ef. 5, 11. (64) Ps. 32, 5. (67) Eyr. 12, 10. (68) Mat. 15, 13. (70) Iov 15, 27. (71) Pling. 3, 24. 2 Cor. 7, 10. (72) Iov 28, 15. Ps. 18, 10; 118, 127. Sir. 23, 35. (73) Iov 10, 8. (75) Apoc. 19, 2. (81) Ps. 118, 166.

(83) Iov 30, 30. Pling. 5, 10. (86) Ps. 92, 6. Iov 17, 17. (89) Is. 40, 8. Mat. 5, 18; 24, 35. Marc. 13, 31. (92) Ps. 18, 7. Ier. 15, 16. (97) Deut. 17, 19. (98) Deut. 4, 8. (99) Deut. 4, 6. (100) Iov 32, 9. Inpel. 8, 10. (103) Ps. 18, 10. (104) Ps. 118, 128. Sir. 1, 5. (105) Psl. 6, 23. 2 Petr. 1, 19. (106) Necm. 10, 29. Iov 27, 5. (108) Ps. 18, 15. (110) Ps. 139, 5. (112) 3 Reg. 8, 58. (115) Ps. 6, 8; 100, 4. (116) Ps. 24, 1. (118) Rom. 8, 6-7. (120) Luc. 12, 5. Fapt. 5, 5.

124. Fă cu robul tău, după mila ta, și îndreptările tale mă învață.

125. Robul tău sint eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile tale.

126. Vremea este a face Domnului, stricat-au legea ta.

127. Pentru aceasta am iubit poruncile tale, mai mult decît aurul și topazul.

128. Pentru aceasta spre toate poruncile tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urit.

129. Minunate sînt mărturiile tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.

130. Arătarea cuvintelor tale luminează și înțelepțește pe prunci.

131. Gura mea am deschis și am aflat, că de poruncile tale am dorit.

132. Caută spre mine și mă miluiește, după judecata ta, față de cei ce iubesc numele tău.

133. Pașii mei îndreptează-i, după cuvîntul tău, și să nu mă stăpîneasca nici o fărădelege.

134. Izbăvește-mă de clevețirea oamenilor și voi păzi poruncile tale.

135. Fața ta arat-o robului tău și mă învață poruncile tale.

136. Izvoare de apă s-au pogorit din ochii mei, pentru că n-am păzit legea ta.

137. Drept ești, Doamne, și drept sînt judecățile tale.

138. Poruncit-ai cu dreptate mărturiile tale și cu tot adevărul.

139. Topitu-m-a rîvna casei tale, că au uitat cuvintele tale vrăjmașii mei.

140. Lămurit cu foc este cuvîntul tău foarte și robul tău l-a iubit pe el.

141. Tînar sint eu și deîmărit, dar îndreptările tale nu le-am uitat.

142. Dreptatea ta este dreptate în veac și legea ta adevărul.

143. Necazuri și nevoi au dat peste mine, dar poruncile tale sînt gîndirea mea.

144. Dreptate sînt mărturiile tale, în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu.

145. Strigat-am cu toată inima mea: auzi-mă, Doamne! Îndreptările tale voi căuta.

146. Strigat-am către tine: «Mîntuiește-mă, și voi păzi mărturiile tale».

147. Din zori m-am sculat și am strigat: «Întru cuvintele tale am nădăduit».

148. Deschis-am ochii mei dis-de-dimineață, ca să cuget la cuvintele tale.

149. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila ta, după judecata ta mă viază.

150. Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea ta s-au îndepărtat.

151. Aproape ești tu, Doamne, și toate poruncile tale sînt adevărul.

152. Din început am cunoscut, din mărturiile tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

153. Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea ta n-am uitat.

154. Judecă pricina mea și mă izbăvește; după cuvîntul tău, fă-mă viu.

155. Departe de păcătoși este minuirea, că îndreptările tale n-au căutat.

156. Îndurările tale multe sînt Doamne, după judecata ta mă viază.

157. Mulți sînt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc, dar de la mărturiile tale nu m-am abătut.

158. Văzut-am pe cei nepricepuți și mă sfîrșeau, că u-au păzit cuvintele tale.

159. Vezi că poruncile tale am iubit, Doamne, întru mila ta mă viază.

160. Începutul cuvintelor tale este adevărul și veșnice toate judecățile dreptății tale.

161. Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele tale s-a înfricoșat inima mea.

162. Bucura-mă-voi de cuvintele tale, ca cel ce a aflat comoară mare.

163. Nedreptatea am urit și am disprețuit, iar legea ta am iubit.

164. De șapte ori pe zi te-am lăudat pentru judecățile dreptății tale.

165. Face multă au cei ce iubesc legea ta și nu se smîntesc.

166. Așteptat-am minuirea ta, Doamne, și poruncile tale am iubit.

167. Păzit-a sufletul meu mărturiile tale, și le-a iubit foarte.

Ioan 17, 17. (152) Mat. 5, 18. Luc. 21, 34. 1 Petr. 1, 25. (154) Ps. 36, 6. (155) Ps. 108, 11. (157) Ps. 3, 1-2. (158) 1 Ipet. 17, 16. (161) Is. 66, 2. (162) Is. 9, 2. (163) Ps. 100, 7. Pild. 13, 5. (165) 1 Ioan 2, 10. Gal. 6, 16. (166) Fac. 49, 18. Ps. 118, 81.

(124) Ps. 142, 2. (128) Ecl. 8, 11. (127) Ps. 18, 10; 118, 72. (128) Ps. 35, 3; 118, 104. (130) Ps. 18, 8. Mat. 11, 23. (132) Ps. 6, 4. (135) Ps. 66, 1. (136) Pling. 3, 48. Iac. 4, 9. (137) Ier. 9, 27. (138) Deut. 4, 5-6. (139) Ps. 68, 12. (140) 2 Reg. 22, 31. Pild. 30, 5. (142) Ioan 17, 17. (147) Ps. 5, 3; 87, 14. (148) Is. 26, 9. (151)

168. Păzit-am poruncile tale și mărturiile tale, că toate căile mele înaintea ta sînt, Doamne.

169. Să se apropie rugăciunea mea înaintea ta, Doamne; după cuvîntul tău mă înțelepțește.

170. Să ajungă cererea mea înaintea ta, Doamne, după cuvîntul tău mă izbăvește.

171. Să răspîndească buzele mele laudă, că m-ai învățat îndreptările tale.

172. Rosti-va limba mea cuvintele tale, că toate poruncile tale sînt drepte.

173. Mîna ta să mă izbăvească, că poruncile tale am ales.

174. Dorit-am minuirea ta, Doamne, și legea ta cugetarea mea este.

175. Viu va fi sufletul meu și te va lauda și judecățile tale îmi vor ajuta mie.

176. Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul tău, că poruncile tale nu le-am uitat.

PSALMUL 119

O cîntare a treptelor.

1. Către Domnul am strigat cînd m-am aezărit și m-a auzit.

2. Doamne, izbăvește sufletul meu de buzele nedrepte și de limba vicleană.

3. Ce se va da ție și ce vei cîștiga de la limba vicleană?

4. Săgeți ascuțite cu cărbuni aprinși, trase de cel puternic.

5. Vai mie, că pribegia mea s-a prelungit; locuit-am în corturile lui Chedar.

6. Mult a pribegit sufletul meu.

7. Cu cei ce urau pacea, făcător de pace eram; cînd grăiam lor, se luptau cu mine în zadar.

PSALMUL 120

O cîntare a treptelor.

1. Ridicat-am ochii mei la munți, île unde va veni ajutorul meu.

2. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pămîntul.

(168) Ps. 138, 2-3. (176) Is. 53, 6. 1 Petr. 2, 13. Psalm. 119. - (1) Ps. 49, 15. Iona 2, 3. (2) 1 Reg. 26, 19. (3) Iac. 3, 5. (4) Ps. 58, 3. Pild. 25, 18. (5) Cînt. 1, 4. (7) Ps. 103, 8. Rom. 3, 17. Psalm. 120. - (1) 2 Paral. 20, 12. Ps. 24, 14; 122, 1. (2) 2 Paral. 20,

3. Nu va lăsa să se clatine piciorul tău, nici nu va dormita cel ce te păzește.

4. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi cel ce păzește pe Israel.

5. Domnul te va păzi pe tine; Domnul este acoperămintul tău, de-a dreapta ta.

6. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul Te va păzi pe tine de tot răul; păzi-va sufletul tău.

8. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta de acum și pînă în veac.

PSALMUL 121

O cîntare a treptelor.

1. Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie:

«În casa Domnului vom merge!»

2. Stăteau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime!

3. Ierusalimul cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porți sînt strîns-unite.

4. Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude numele Domnului.

5. Că acolo s-au așezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David.

6. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului și pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine.

7. Să fie pace în întăriturile tale și îndestulare în turnurile tale.

8. Pentru frații mei și pentru vecinii mei grăiam, despre tine, pace.

9. Pentru casa Domnului Dumnezeuului nostru am dorit cele bune ție.

PSALMUL 122

O cîntare a treptelor.

1. Către tine, cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

2. Iată, precum sînt ochii robilor la mîinile stăpînitorilor lor, precum sînt ochii slujnicilor la mîinile stăpînitorilor sale,

asa sînt ochii noștri către Domnul Dumnezeuul nostru, pînă ce se va milostivi spre noi.

17. Ps. 123, 8. - (4) 3 Reg. 8, 52. Is. 21, 6. (6) Iona 4, 8. Intel. 18, 3. Apoc. 7, 16. (8) Deut. 28, 6. Psalm. 121. - (3) 2 Paral. 6, 6. Ier. 31, 4. (8) 3 Reg. 7, 7. (7) Is. 66, 10. Zah. 4, 7. (10) Rom. 15, 2. Psalm. 122. - (1) Ps. 120, 1.

3. Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare.

4. Că prea mult s-a săturat sufletul nostru de ocara celor îndestulați și de defăimarea celor mindri.

PSALMUL 123

O cântare a treptelor.

1. De n-ar fi fost Domnul cu noi, să spună Israel!

2. De n-ar fi fost Domnul cu noi, cînd s-au ridicat oamenii împotriva noastră,

3. De vii ne-ar fi înghițit pe noi, cînd s-a aprins minia lor împotriva noastră.

4. Apa ne-ar fi înecat pe noi, șuvoi ar fi trecut peste sufletul nostru.

5. Atunci ar fi trecut peste sufletul nostru valuri înspăimîntătoare.

6. Binecuvîntat este Domnul, care nu ne-a dat pe noi spre vinare dinților lor.

7. Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din cursa vînătorilor; cursa s-a sfîrșit și noi ne-am izbăvit.

8. Ajutorul nostru este în numele Domnului, celui ce a făcut cerul și pămîntul.

PSALMUL 124

O cântare a treptelor.

1. Cei ce se încred în Domnul sînt ca muntele Sionului; nu se va clătina în veac cel ce locuiește în Ierusalim.

2. Munți sînt împrejurul lui și Domnul împrejurul poporului său, de acum și pînă în veac.

3. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste soarta dreptilor, ca să nu-și întindă dreptii întru fărâdelege mîinile lor.

4. Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepti cu inima;

5. Iar pe cei ce se abat pe căi nedrepte, Domnul îi va duce cu cei ce lucrează fărâdelegea. Pace peste Israel!

(3) Jer. 31, 4. (4) 2 Paral. 20, 12. (6) Ps. 87, 3. Eyr. 11, 36. Psalm. 123. - (3) Pild. 1, 12. (4) Ps. 43, 7. (7) Ps. 10, 1-2. Pild. 6, 5. (8) Neem. 9, 6. Ps. 120, 2. Psalm. 124. - (1) Pild. 16, 20; 28, 25. Is. 26, 1; 33, 20. (3) Is. 14, 5. Eapt. 22, 30. (4) Ps. 7, 10; 111, 4. (5) Ps. 127, 6. Gal. 6, 16. Psalm. 125. - (1) Is. 26, 1. Jer. 33, 25. (2) Luc. 8, 39. (3) Luc. 1, 49. (4) Jer.

PSALMUL 125

O cântare a treptelor.

1. Cînd a întors Domnul robia Sionului, ne-am umplut de mîngîiere.

2. Atunci s-a umplut de bucurie gura noastră și limba noastră de veselie,

atunci se zicea între neamuri: «Mari lucruri a făcut Domnul cu ei!»

3. Mari lucruri a făcut Domnul cu noi: ne-a umplut de bucurie.

4. Întoarce, Doamne, robia noastră, cum întorci piraiele spre miazăzi.

5. Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera.

6. Mergînd mergeau și plîngeau, aruncînd semințele lor, dar venînd vor veni cu bucurie, ridicînd snopii lor.

PSALMUL 126

O cântare a treptelor.

1. De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar ostendi cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește.

2. În zadar vă sculați dis-de-dimineață, în zadar vă culcați tirziu, voi care mincați pîinea durerii, dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiți ai săi.

3. Iată, fiii sînt moștenirea Domnului, răsplata rodului pîntecelui.

4. Precum sînt săgețile în mina celui viteaz, așa sînt copiii pîrinților tineri.

5. Fericit este omul care-și va umple casa de copii; nu se va rușina cînd va grai cu vrăjmașii săi în poartă.

PSALMUL 127

O cântare a treptelor.

1. Fericii toți cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile lui.

2. Rodul muncii mîinilor tale voi minca. Fericit ești; bine-ți va fi!

3. Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale; fiii tăi ca niște vîlăstare tinere de măsline, împrejurul mesei tale.

4. Iată, așa se va binecuvînta omul cel ce se teme de Domnul.

29, 14; 30, 3; 31, 23. (5) Is. 51, 11. (6) Is. 66, 13. Mat. 5, 4. Luc. 6, 21; 16, 25. Psalm. 126. - (1) Pild. 14, 11. Sir. 10, 4-5. 1 Cor. 3, 6. (2) Iez. 12, 19. Ioan. 21, 3. (3) Rut. 4, 13. 1 Reg. 1, 27. (5) Fac. 34, 20. Psalm. 127. - (1) Ps. 111, 1. Sir. 34, 15. (2) Fac. 3, 19. (3) Ps. 14, 1. (4) Deut. 28, 2. Num. 6, 24. Ps. 133, 3.

5. Te va binecuvînta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

6. Și vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel!

PSALMUL 128

O cântare a treptelor.

1. De multe ori s-au luptat cu mine din tinerețile mele, să spună Israel!

2. De multe ori s-au luptat cu mine, din tinerețile mele și nu m-au biruit.

3. Spatele mi-au lovit păcătoșii, înțîns-au nelegiuirea lor;

4. Dar Domnul cel drept a tăiat grumajii păcătoșilor.

5. Să se rușineze și să se întoarcă înapoi toți cei ce urăsc Sionul.

6. Facă-se ca iarba de pe acoperișuri, care, mai înainte de a fi smulsă, s-a uscat.

7. Cu care nu și-a umplut mina lui înecătorul și sinul său, cel ce adună snopii.

8. Și n-au zis cei ce teierau: «Binecuvîntarea Domnului peste voi, v-am binecuvîntat pe voi întru numele Domnului!»

PSALMUL 129

O cântare a treptelor.

1. Dintru adîncuri am strigat către tine, Doamne! Doamne, auzi glasul meu!

2. Fie urechile tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

3. De te vei uita la fărâdelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?

4. Că la tine este milostivirea.

5. Pentru numele tău, te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvîntul tău.

6. Nădărduit-a sufletul meu în Domnul, din straja dimineții pînă în noapte. Din straja dimineții să nădărduiască Israel spre Domnul.

7. Că la Domnul este mila și multă mîntuire la el.

(8) Ps. 124, 5. Pild. 17, 6. Psalm. 128. - (9) 2 Cor. 4, 8. (3) Iov 4, 8. Is. 51, 23. (4) Is. 5, 8. (5) Ps. 6, 10. (6) Iov 8, 12. Ps. 66, 2; 57, 9; 91, 7. Is. 37, 27. Psalm. 129. - (1) Ps. 68, 1-2. Plîng. 3, 55. (2) Ps. 5, 4. (3) Ps. 142, 2. (4) Dan. 9, 9. (5) Ps. 113, 19. (6) Avac. 2, 3. (7) Rom. 4, 3. (8) Is. 43, 6, 44, 22. Psalm. 130. - (1) 2 Reg. 6, 22. Pild.

8. Și el va izbăvi pe Israel din toate fărâdelegile lui.

PSALMUL 130

O cântare a treptelor.

1. Doamne, nu s-a mindrit inima mea, nici nu s-au înălțat ochii mei, nici n-am umblat după lucruri mari,

nici după lucruri mai presus de mine, 2. Dimpotrivă, mi-am smerit și mi-am domolit sufletul meu, ca un prunc înțărcat de mama lui, ca răsplată a sufletului meu.

3. Să nădărduiască Israel în Domnul, de acum și pînă în veac!

PSALMUL 131

O cântare a treptelor.

1. Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blîndețile lui.

2. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacob:

3. Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă,

4. Nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă timpurilor mele,

5. Pînă ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob.

6. Iată am auzit de chivotul legii; în Efrată l-am găsit, în țarina lui Iaar.

7. Intra-vom în locașurile lui, închină-ne-vom la locul unde au stat picioarele lui.

8. Scoală-te, Doamne, intru odihna ta, tu și chivotul sfințirii tale.

9. Preoții tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvîșii tăi se vor bucura.

10. Din pricina lui David, robul tău, să nu întorci fața unsului tău.

11. Juratu-s-a Domnului lui David adevărul și nu-l va lepăda: «Din rodul pîntecelui tău voi pune pe scaunul tău,

12. De vor păzi fiii tăi legămîntul meu și mărturiile acestora ale mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor ședea pînă în veac pe scaunul tău».

16, 5. (2) Deut. 17, 20. Rom. 12, 16. Psalm. 131. - (1) Neem. 13, 14. (3) 2 Reg. 7, 2-3. 3 Reg. 8, 17. (4) Pild. 6, 4. (5) Eapt. 7, 46. (6) 1 Reg. 7, 1. (7) Ps. 17, 7-8; 94, 6. (8) Num. 10, 35. 2 Paral. 6, 41. (9) Iov 29, 14. (10) 2 Paral. 6, 42. (11) 1 Reg. 7, 12. 3 Reg. 8, 25. 2 Paral. 6, 16. Ps. 88, 3. Luc. 1, 32, 55. Eapt. 2, 30; 13, 23; 26, 6. (12) 3 Reg. 2, 4.

13. Că a ales Domnul Sionul, și l-a ales ca locuință lui.

14. «Aceasta este odihna mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el.

15. Rădăcinile lui le voi binecuvînta foarte; pe sărăciile lui îi voi sătura cu pline.

16. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu izbăvire și cuvîntul lui cu bucurie se vor bucura.

17. Acolo voi face să răsără puterea lui David, gîtic-am făclie unsului meu.

18. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar pe dînsul va înflori sfințenia mea».

PSALMUL 132

Un psalm al lui David. O cîntare a treptelor.

1. Iată acum ce este bun și ce este frumos, decît numai a locui frații împreună!

2. Ca mirul pe cap, care se pogoră pe barbă, pe barba lui Aaron, care se pogoră pe marginea veșmintelor lui.

3. Ca roua Ermonului, ce se pogoră pe munții Sionului, că acolo a poruncit Domnul binecuvîntarea și viața, pînă în veac.

PSALMUL 133

O cîntare a treptelor.

1. Iată acum binecuvîntați pe Domnul toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

2. Noaptea ridicați mîinile voastre spre cele sfînte și binecuvîntați pe Domnul.

3. Te va binecuvînta Domnul din Sion, cel ce a făcut cerul și pămîntul.

PSALMUL 134

Aliluia.

1. Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pe Domnul.

2. Cei ce stați în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru.

3. Lăudați pe Domnul, că este bun Domnul; cîntați numele lui, că este bun.

4. Că pe Iacob și l-a ales Domnul, pe Israel spre moștenire lui.

5. Că eu am cunoscut că este mare Domnul nostru peste toți dumnezeii.

6. Toate cite a vrut Domnul a făcut în cer și pe pămînt, în mări și în toate adîncurile.

7. A ridicat nori de la marginea pămîntului, fulgerile spre ploaie le-a făcut, cel ce scoate vînturile din vistierile sale.

8. Cel ce a bătut pe cei întîi-născuți ai Egiptului, de la om pînă la dobitoac.

9. Trimis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte, lui Faraon și tuturor robilor lui.

10. Cel ce a bătut neamuri multe și a ucis împărați puternici.

11. Pe Sihon împăratul Amoreilor și pe Og împăratul Vasanului și toate stăpînirile Canaanului.

12. Și a dat pămîntul lor moștenire, moștenire lui Israel, poporului Său.

13. Doamne, numele tău este în veac și pomenirea ta în neam și în neam.

14. Că va judeca Domnul pe poporul său și de slugile sale se va milostivi.

15. Idolii neamurilor sînt argint și aur, lucruri făcute de mîini omenești.

16. Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.

17. Urechii au și nu vor auzi, că nu este duh în gura lor.

18. Asemenea lor să fie toți cei ce-i fac pe dînșii și toți cei ce se încred în ei.

19. Casa lui Israel, binecuvîntați pe Domnul; casa lui Aaron, binecuvîntați pe Domnul;

20. Casa lui Levi, binecuvîntați pe Domnul; cei ce vă temeți de Domnul, binecuvîntați pe Domnul.

21. Binecuvîntat este Domnul din Sion, cel ce locuiește în Ierusalim.

PSALMUL 135

Aliluia.

1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui.

2. Lăudați pe Dumnezeul dumnezeilor, că în veac este mila lui.

3. Lăudați pe Domnul domnilor, că în veac este mila lui.

4. Singurul Care face minuni mari, că în veac este mila lui.

5. Cel ce a întîrit pămîntul pe ape, că în veac este mila lui.

6. Cel ce a întîrit pămîntul pe ape, că în veac este mila lui.

7. Cel ce a făcut luminătorii cei mari, că în veac este mila lui.

8. Soarele, spre stăpînirea zilei, că în veac este mila lui.

9. Luna și stelele spre stăpînirea nopții, că în veac este mila lui.

10. Cel ce a bătut Egiptul cu cei întîi-născuți ai lor, că în veac este mila lui.

11. Și a scos pe Israel din mijlocul lor, că în veac este mila lui.

12. Cu mîină tare și cu braț înalt, că în veac este mila lui.

13. Cel ce a despărțit Marea Roșie în două, că în veac este mila lui.

14. Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei, că în veac este mila lui.

15. Și a răsturnat pe Faraon și oștirea lui în Marea Roșie, că în veac este mila lui.

16. Cel ce a trecut pe poporul lui prin pustie, că în veac este mila lui.

17. Cel ce a bătut împărați mari, că în veac este mila lui.

18. Cel ce a omorît împărați tări, că în veac este mila lui.

19. Pe Sihon împăratul Amoreilor, că în veac este mila lui.

20. Și pe Og împăratul Vasanului, că în veac este mila lui.

21. Și le-a dat pămîntul lor moștenire, că în veac este mila lui.

22. Moștenire lui Israel, robul lui, că în veac este mila lui.

23. Că în smerenia noastră și-a adus aminte de noi Domnul, că în veac este mila lui.

24. Și ne-a izbăvit pe noi de vrăjmașii noștri, că în veac este mila lui.

25. Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila lui.

26. Lăudați pe Dumnezeul scriului, că în veac este mila lui.

PSALMUL 136

Aliluia.

1. La riul Babilonului, acolo am șezut și am plîns, cînd ne-am adus aminte de Sion.

2. În sîlcii, în mijlocul lor, am atîrnat harpele noastre.

3. Că acolo cei ce ne-au robii pe noi ne-au cerut nouă cîntare, zicînd: «Cîntați-ne nouă din cîntările Sionului!»

4. Cum să cîntăm cîntarea Domnului în pămînt străin?

5. De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea!

6. Să se lipească limba mea de grumazul meu, de nu-mi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune înainte Ierusalimul, 'ca început al bucuriei mele.

7. Adu-ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom, în ziua dărimării Ierusalimului, cînd ziceau: «Stricați-l, stricați-l pînă la temelile lui!»

8. Fiica Babilonului, ticăloasă! Fericit este cel ce-ți va răsplăti ție fața pe care ai făcut-o nouă.

9. Fericit este cel ce va apuca și va lavi pruncii tăi de piatră.

PSALMUL 137

Al lui David.

1. Lăuda-te-voi, Doamne, cu toată inima mea, că ai auzit cuvintele gurii mele, și înaintea îngerilor îți voi cînta.

(13) 3 Reg. 9, 3; (14) 3 Reg. 8, 13; Mat. 23, 21. (15) Ps. 36, 19; 110, 5. (17) 1 Reg. 2, 10. Ps. 148, 14. Mal. 3, 1. Luc. 1, 69. (18) Ps. 34, 26. (2) 1 Reg. 29, 7. Lev. 8, 12. (3) Deut. 3, 8. Cînt. 4, 8. Psalm. 133. - (1) Ps. 112, 1; 134, 1-2. (3) Num. 6, 24. Ps. 127, 5. Psalm. 134. - (1) Ps. 112, 1; 133, 1. (3) Ps. 135, 1. (4) Deut.

7, 6. Is. 41, 8. 1 Petr. 2, 9. Tit. 2, 14. (5) Ps. 96, 9. (6) Ps. 113, 11. Dan. 4, 32. (7) Iov. 36, 28. Ier. 10, 13; 14, 21; 51, 16. (8) 1 Reg. 12, 29. Ps. 77, 51. (10) Num. 21, 21. (11) Iosua 12, 7. Am. 2, 9. (14) Deut. 32, 36. (15) Ps. 113, 12. Dan. 5, 23. (16) Intel. 13, 8; 15, 15. (17) Ps. 113, 14. (18) Is. 42, 17.

(21) Ps. 49, 2; 109, 2. Is. 2, 3. Psalm. 135. - (1) 1 Paral. 16, 34. 2 Paral. 5, 13. Ps. 117, 1; 29; 134, 3. Ier. 33, 11. (2) Deut. 10, 17. (4) Ps. 71, 20. (11) Num. 21, 24, 33-34. (5) Fac. 1, 1, 7; 9, 10. Ps. 145, 6; 148, 5. Sir. 18, 1. (6) Fac. 1, 6, 9. Ier. 10, 12; 51, 15. (7) Fac. 1, 14. Ps. 148, 3. (8) Fac. 1, 16. Sir. 43, 2. (9) Sir. 43, 7. (10) 1 Reg. 12, 12, 29. (11) 1 Reg. 12, 37, 41.

Ier. 31, 36. (12) 1 Reg. 13, 3. Deut. 4, 34. (13) 1 Reg. 14, 21. (14) 1 Reg. 14, 22. (15) 1 Reg. 14, 28. (16) Ier. 31, 36. (19) Num. 21, 24, 33. (20) Iosua 12, 4, 7. (25) Ps. 103, 27; 146, 9. Psalm. 136. - (1) Is. 30, 19. Iez. 1, 1. (5) Ier. 51, 50. (7) Ier. 49, 7. Flîng. 4, 21. Iez. 25, 12; 35, 5. Am. 1, 11. Bar. 4, 31. (8) Is. 13, 16; 33, 1. (Psalm. 137. - (1) Ps. 9, 1.

2. Închina-mă-voi în locașul tău cel sfânt și voi lăuda numele tău, pentru mila ta și adevărul tău; că ai mărit peste tot numele cel sfânt al tău.

3. În orice zi te voi chema, degrabă mă auzi! Sporește în sufletul meu puterea.

4. Să te laude pe tine, Doamne, toți împărații pământului, când vor auzi toate graiurile gurii tale.

5. Și să cînte în căile Domnului, că mare este slava Domnului.

6. Că înalt este Domnul și spre cele smerite privește și pe cele înalte de departe le cunoaște.

7. De ajuns la necaz, viază-mă! Împotriva vrăjmașilor mei ai întins mina ta și m-ai izbăvit dreapta ta.

8. Domnul le va plăti lor pentru mine. Doamne, mila ta este în veac, lucrurile minilor tale nu le trece cu vederea.

PSALMUL 138

Al lui David.

1. Doamne, certatu-m-ai și m-ai cunoscut.

2. Tu ai cunoscut șederea mea și sculara mea; tu ai priceput gîndurile mele de departe.

3. Cărarea mea și firul vieții mele tu le-ai cercetat, și toate căile mele mai dinainte le-ai văzut.

4. Că încă nu este cuvînt pe limba mea,

5. Și iată, Doamne, tu le-ai cunoscut pe toate și pe cele din urmă și pe cele de demult; tu m-ai zidit și ai pus peste mine mina ta.

6. Minunată este știința ta, mai presus de mine; este înaltă și n-o pot ajunge.

7. Unde mă voi duce de la duhul tău și de la fața ta unde voi fugi?

8. De mă voi sui în cer, tu acolo ești. De mă voi pogori în iad, de față ești.

9. De voi lua aripile mele de dimineață, și de mă voi așeza la marginile mării,

10. Și acolo mina ta mă va povățui și mă va ține dreapta ta.

11. Și am zis: «Poate întunericul mă va acoperi». Dar noaptea este lumină întru desfătarea mea.

12. Că întunericul nu este întuneric la tine și noaptea ca ziua va lumina. Cum este întunericul ei, așa este și lumina ei.

13. Că tu ai zidit rărunchii mei, Doamne, tu m-ai alcătuit în pîntecele maicii mele.

14. Te voi lăuda, că sînt o făptură așa de minunată. Minunate sînt lucrurile tale și sufletul meu le cunoaște foarte.

15. Nu sînt ascunse de tine oasele mele, pe care le-ai făcut întru asuns, nici ființa mea pe care ai urzit-o ca în cele mai de jos ale pământului.

16. Cele nelucrate ale mele le-au cunoscut ochii tăi și în cartea ta toate se vor scrie; zi de zi se vor săvîrși și nici una din ele nu va fi nescrisă.

17. Iar eu am cîștit foarte pe prietenii tăi, Dumnezeuule, și foarte s-a întărit stăpînirea lor.

18. Și-i voi număra pe ei și mai mult decît nisipul se vor înmulți. M-am sculat și încă sînt cu tine.

19. O, de ai ucide pe păcătoși, Dumnezeuule! Bărbați vărsători de sînge, depărtați-vă de la mine!

20. Că tu, Doamne, zici în gîndul tău: «În zadar vor lua ei cetățile tale!»

21. Oare, nu pe cei ce te urăsc pe tine, Doamne, am urit și asupra vrăjmașilor tăi m-am mîhnit?

22. Cu ură desăvîrșită i-am urit pe ei și mi s-au făcut dușmani.

23. Cercetează-mă, Doamne, și cunoaște inima mea, încercă-mă și cunoaște cărările mele.

24. Și vezi de este calea fărădelegii în mine și mă îndreptează pe calea cea veșnică.

PSALMUL 139

Al lui David.

1. Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean; de omul nedrept mă izbăvește.

2. Care gindeau nedreptate în inimă, toată ziua îmi duceau război.

3. Ascuțit-au limba lor ca a șarpe-lui, venin de aspidă sub buzele lor.

4. Păzește-mă, Doamne, de mina păcătoșului, de la oamenii nedrepti scoate-mă, care au gîndit să împiedice pașii mei.

5. Pusu-mi-au cei mîndri cursă mie și funii au întins, curse picioarelor mele, pe cărare mi-au pus pietre de poticneală.

6. Zis-am Domnului: «Dumnezeul meu ești tu, ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele».

7. Doamne, Doamne, puterea mîntuirii mele, umbrit-ai capul meu în zi de război.

8. Să nu mă dai pe mine, Doamne, din pricina poftii mele, pe mina păcătoșului; viclean-au împotriva mea; să nu mă părăsești, ca să nu se trufescă.

9. Virful lațului lor, osteneala buzelor lor să-i acopere pe ei!

10. Să cadă peste ei cărbuni aprinși; în foc aruncă-i pe ei, în necazuri, pe care să nu le poată răbda.

11. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pămînt; pe omul nedrept răutatea îl va duce la piere.

12. Știu că Domnul va face judecată celui sărac și dreptate celor sărmani.

13. Dar dreptii vor lăuda numele tău și vor locui cei drepti în fața ta.

PSALMUL 140

Al lui David.

1. Doamne, strigat-am către tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, cînd strig către tine.

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tîmă înaintea ta, ridicarea mîinilor mele, jertfă de seară.

3. Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngădire, împrejurul buzelor mele.

4. Să nu abată inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele; iar cu oamenii cei care fac fărădelege nu mă voi însoți cu nlesii lor.

5. Certă-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra, iar untdelemnul păcă-

toșilor să nu ungă capul meu; că încă și rugăciunea mea este împotriva dorințelor lor.

6. Prăbușcască-se de pe stîncă judecătorii lor. Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit.

7. Ca o brazdă de pămînt s-au rupt pe pămînt, risipitu-s-au oasele lor lingă iad.

8. Căci către tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre tine am nădăjdut să nu iei sufletul meu.

9. Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintilele celor ce fac fărădelege.

10. Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sînt eu pînă ce voi trece.

PSALMUL 141

O rugăciune a lui David.

1. Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

2. Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea lui voi spune.

3. Cînd lipsea dintru mine duhul meu, tu ai cunoscut cărările mele. În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

4. Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască. Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

5. Strigat-am către tine, Doamne, zis-am: «Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pămîntul celor vii».

6. Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte. Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decît mine.

7. Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele tău, Doamne. Pe mine mă așteaptă drepții, pînă ce-mi vei răsplăti mie.

PSALMUL 142

Al lui David.

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia ta; auzi-mă, întru dreptatea ta.

(2) Ps. 114, 1. (4) Ps. 67, 33. Is. 6, 3. (6) Ps. 112, 5-6. Is. 57, 15. (7) Ps. 36, 24. Ier. 29, 18. (8) Plîng. 3, 23. Psalm. 138. - (1) Deut. 31, 21. 2 Reg. 7, 20. 1 Paral. 17, 18. Iov 14, 16; 42, 3. Ier. 12, 3. Sir. 39, 25; 42, 25. (2) Iov 31, 4. Ps. 118, 168. (5) Int. 1, 7. (6) Ier. 23, 24. Int. 12, 1. (7) Iov 11, 7. Ier. 51, 53. Am. 9, 2. (8) Ps. 54, 7. (10) Iov 34, 22. Ier. 23,

24. Ebr. 4, 13. (11) Iac. 1, 17. (13) Iov 10, 11. (14) Ps. 118, 71. Apoc. 15, 3. (15) Ecl. 11, 5. (16) Iov 14, 5. Mal. 3, 16. Sir. 23, 28. (18) Fac. 22, 17; 32, 12. (19) Ps. 5, 6. (21) Ps. 100, 3. (22) Rom. 12, 9. (23) Iov 31, 6. Ps. 25, 2. (24) Ps. 26, 15; 85, 11; 142, 8. Pild. 14, 8. Psalm. 139. - (2) Mat. 9, 4. Luc. 5, 22.

(3) Ps. 5, 9; 57, 4. Iac. 3, 8. Rom. 3, 13. (4) 2 Reg. 22, 3. (5) Ps. 63, 5-6; 118, 10; 140, 10; 141, 4. Ier. 18, 22. (8) Deut. 32, 27. (9) Ps. 7, 16. (10) Ps. 10, 6. (11) Sir. 28, 14. (12) Ps. 9, 18. Psalm. 140. - (2) Ier. 29, 9; 30, 7-8. (3) Ps. 38, 1-2. Sir. 22, 30. (5) 3 Reg. 8, 58. Pild. 1, 10, 15. (6) Pild. 10, 8;

12, 1; 15, 12; 25, 12; 27, 6. Sir. 20, 1. (10) Ps. 139, 5. (11) Ps. 7, 15-16; 9, 15. Psalm. 141. - (1) 1 Reg. 24, 4. (2) Ps. 101, 1. Plîng. 2, 19. (4) Ps. 139, 5. Ier. 18, 22. (6) Pild. 29, 10. (7) Ps. 15, 5; 26, 17; 90, 2. (10) Ps. 142, 11. Psalm. 142. - (1) 1 Ecd. 8, 23. Ps. 5, 2; 16, 1; 101, 1.

2. Să nu intri la judecată cu robul tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea ta.

3. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcându-mă să locuiesc în întuneric ca mortii cei din veacuri.

4. Mîhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înăuntrul meu.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate ucrurile tale, la faptele minilor tale m-am gîndit.

6. Întins-am către tine minile mele, sufletul meu ca un pîmînt însetat.

7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormînt.

8. Fă să aud dimineata mila ta, că la tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la tine am ridicat sufletul meu.

9. Scapă-mă de vrajmașii mei, că la tine alerg, Doamne.

10. Învață-mă să fac voia ta, că lu ești Dumnezeuul meu. Duhul tău cel tîm să mă povățuiască la pămîntul dreptății.

11. Pentru numele tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea ta scoate din necaz sufletul meu.

12. Fă bunăvoință de strîște pe vrajmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sint robul tău.

PSALMUL 143

Al lui David.

1. Binecuvîntat este Domnul Dumnezeuul meu, Cel ce învață minile mele la luptă și degetele mele la război.

2. Mila mea și scăparea mea, sprijinitorul meu și izbăvitorul meu, apărătorul meu, și în el am nădăjduit, cel ce supune pe poporul meu sub mine.

3. Doamne, ce este omul că te-ai făcut cunoscut lui, sau fiul omului că-l socotești pe el?

4. Omul cu deșertăciunea se aseamănă, zilele lui ca umbra trec.

(2) Iov 9, 2-3; 15, 14; 25, 4. Ps. 129, 3. Sir. 7, 5. Rom. 8, 4. (3) 1 Reg. 23, 14. Pling. 3, 6. (4) Ps. 38, 6, 8. (5) Ps. 76, 5. (6) Ps. 27, 2. Is. 32, 2. (7) Ps. 27, 1. Iez. 26, 20; 31, 14. (8) Ps. 85, 11; 135, 24. (9) Neem. 9, 20. (10) Ps. 26, 15; 141, 10. Psalm. 143. - (1) 2 Reg. 22, 35. Ps. 17, 37. (2) 2 Reg. 22, 47. (3) Iov 7, 17. Ps. 8, 5. Ebr. 2, 6. (4) Iov 8, 9;

5. Doamne pleacă cerurile și te pogoară, atinge-te de munți și fă-i să fumege.

6. Cu fulger fulgeră-i și-i risipește! Trimite săgețile tale și tulbură-i!

7. Trimite mina ta dintru înălțime; scoate-mă și mă izbăvește de ape multe, din mina străinilor.

8. A căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor e dreapta nedreptății.

9. Dumnezeuule, cîntare nouă îți voi cînta ție; în psaltire cu zece strune îți voi cînta ție.

10. Celui ce dai mîntuire împărăților, celui ce izbăvești pe David robul tău din robia cumpănită.

11. Izbăvește-mă și mă scoate din mina străinilor, a căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor e dreapta nedreptății.

12. Ai căror fiii sînt ca niște odrasle tinere, crescute în tinerețile lor; fiicele lor înfrumusețate și împodobite ca chipurile templului.

13. Cămarile lor pline, vărsîndu-se din una în alta. Oile lor cu mulți miel, umplînd drumurile cînd ies;

14. Boii lor sînt grași. Nu este gard căzut, nici spărtură, nici strigare în ulițele lor.

15. Au fericit pe poporul care are aceste bunătăți. Dar fericit este poporul acela care are pe Domnul ca Dumnezeu al său.

PSALMUL 144

Al lui David.

1. Înălța-te-voi Dumnezeuul meu, împăratul meu și voi binecuvînta numele tău în veac și în veacul veacului.

2. În toate zilele te voi binecuvînta și voi lăuda numele tău în veac și în veacul veacului.

3. Mare este Domnul și lăudat foarte și măreția lui nu are sfîrșit.

4. Neam și neam vor lăuda lucrurile tale și puterea ta o vor vesti.

5. Măreția slavei sfînteniei tale vor grăi și minunile tale vor istorisi.

14, 2. Ps. 108, 23. Eccl. 6, 12; 8, 13. (5) 2 Reg. 22, 10. Ps. 103, 30. (7) 2 Reg. 22, 17. Ps. 123, 4. (9) Ps. 32, 2. Is. 5, 1. Apoc. 5, 9. (10) Pild. 21, 31. 1 Mac. 3, 19. (12) Iov 21, 9-11. Ps. 127, 3. Iez. 24, 25. (13) Luc. 12, 16. (14) Luc. 14, 10. (15) Ps. 32, 12. Psalm. 144. - (1) Ps. 46, 1-2. (3) Iov 5, 9; 35, 26; 37, 23. Ps. 47, 1; 146, 5. Sir. 43, 32. (4) Deut. 4, 10; 6, 7.

6. Și puterea lucrurilor tale înfricoșătoare vor spune și slava ta vor povesti.

7. Pomenirea mulțimii bunătății tale vor vesti și de dreptatea ta se vor bucura.

8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult milostiv.

9. Bun este Domnul cu toți și îndurările lui peste toate lucrurile lui.

10. Să te laude pe tine, Doamne, toate lucrurile tale și cuvioșii tăi să te binecuvînteze.

11. Slava împărăției tale vor spune și de puterea ta vor grăi.

12. Ca să se facă fiilor oamenilor cunoscută puterea ta și slava măreției împărăției tale.

13. Împărăția ta este împărăția tuturor veacurilor, iar stăpînirea ta din neam în neam. Credincios este Domnul întru cuvintele sale și cuvios întru toate lucrurile sale.

14. Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe toți cei girboviți.

15. Ochii tuturor spre tine nădăjduiesc și tu le dai lor hrană la bună vreme.

16. Deschizi tu mina ta și de bunăvoință saturești pe toți cei vîi.

17. Drept este Domnul în toate căile lui și cuvios în toate lucrurile lui.

18. Aproape este Domnul de toți cei ce-l cheamă pe el, de toți cei ce-l cheamă pe el întru adevăr.

19. Voia celor ce se tem de el o va face și rugăciunea lor o va auzi și-i va mîntui pe dinșii.

20. Domnul păzește pe toți cei ce-l iubesc pe el și pe toți păcătoșii îi va pierde.

21. Lăuda Domnului va grăi gura mea și să binecuvînteze tot trupul numele cel sfînt al lui, în veac și în veacul veacului.

PSALMUL 145

Al lui Agheu și al lui Zaharia.

1. Laudă, suflete al meu, pe Domnul.

(8) Iez. 34, 6. Ps. 85, 15. (9) Iniel. 12, 16. Sir. 18, 12. 2 Petr. 3, 9. 1 Tim. 2, 4. (11) Ps. 46, 9-10. (13) Ps. 145, 10. Dan. 4, 32; 6, 26. (15) Ps. 45, 18. Ps. 36, 24. (16) Ps. 103, 27. (17) Iov 39, 2. Ps. 106, 9. (18) Dan. 4, 34; 9, 7. (19) Deut. 4, 7. Ps. 33, 18; 14, Apoc. 15, 3. (20) 1 Paral. 5, 20. Ps. 19, 1; 20, 2; 30, 22-23; 90, 14; 146, 11. Dan. 2, 10. (21) 1 Reg. 2, 9. (22) Ps. 64, 2. Psalm.

2. Lăuda-voi pe Domnul în viața mea, cînta-voi Dumnezeuul meu cînt voi trăi.

3. Nu vă încredeți în cei puternici, în fiii oamenilor, în care nu este izbăvire.

4. Ieși-va duhul lor și se vor întoarce în pămînt. În ziua aceea vor pieri toate gîndurile lor.

5. Fericit cel ce are ajutor pe Dumnezeuul lui Iacob, nădejdea lui, în Domnul Dumnezeuul lui.

6. Cel ce a făcut cerul și pămîntul, marea și toate cele din ele; cel ce păzește adevărul în veac;

7. Cel ce face judecată celor năpăstuiți, cel ce dă hrană celor flămînzii. Domnul dezleagă pe cei ferecați în obezi;

8. Domnul îndreaptă pe cei girboviți, Domnul înțelepțește orbii, Domnul iubește pe cei drepti;

9. Domnul păzește pe cei străini: pe orfani și pe văduvă va sprijini și calca păcătoșilor o va pierde.

10. Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeuul tău, Sioane, în neam și în neam.

PSALMUL 146

Al lui Agheu și al lui Zaharia.

1. Lăudați pe Domnul, că bine este a cînta; Dumnezeuul nostru plăcut îi este cîntarea.

2. Cînd va zidi Ierusalimul, Domnul va aduna și pe cei risipiți ai lui Israel;

3. Cel ce vindecă pe cei zdrobiți cu inima și leagă rănile lor;

4. Cel ce numără mulțimea stelelor și dă tuturor numele lor.

5. Mare este Domnul nostru și mare este tăria lui și priceperea lui nu are hotar.

6. Domnul înalță pe cei blînzi și smerește pe cei păcătoși, pînă la pămînt.

7. Cîntați Domnului cu cîntare de laudă; cîntați Dumnezeuul nostru în alăută:

145. - (1) Ps. 102, 1. (2) Ps. 117, 9. (3) Fac. 3, 19. Num. 16, 22. Eccl. 3, 20; 12, 7. (5) Ps. 33, 8. (6) Fac. 1, 1. Ps. 135, 5. Sept. 14, 15. Apoc. 14, 7. (7) Ps. 11, 5; 103, 27. (8) Ps. 146, 6. Luc. 7, 22; 18, 35. (9) Ps. 67, 6. (10) Iez. 15, 18. Ps. 144, 13. Psalm. 146. - (1) Ps. 32, 1; 91, 1. (2) Ps. 50, 19. Is. 60, 10. (3) Is. 61, 1. (4) Is. 40, 26. (5) Ps. 144, 3. Is. 40, 28. (6) 1 Reg. 2, 9. Ps. 145, 8.

8. Celui ce îmbracă cerul cu nori, celui ce gătește pământului ploaie, celui ce răsare în munți iarbă și verdează spre slujba oamenilor.

9. Celui ce dă animalelor hrana lor și puilor de corb, care îl cheamă pe el.

10. Nu în puterea calului este voia lui, nici în cel iute la picior bunăvoința lui.

11. Bunăvoința Domnului este în cei ce se tem de el și în cei ce nădăjduiesc în mila lui.

PSALMUL 147

Al lui Agheu și al lui Zaharia.

1. Laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă pe Dumnezeu tău, Sioane;

2. Că a întărit stâlpii porților tale, a binecuvîntat pe fiii tăi, în tine.

3. Cel ce pune la hotarele tale pace și cu fruntea grîului te-a săturat.

4. Cel ce trimite cuvîntul său pămîntului; repede aleargă cuvîntul lui;

5. Cel ce dă zăpada ca lîna, Cel ce presară negura ca cenușa,

6. Cel ce aruncă gheața lui, ca bucățelele de piine; gerul lui cine-l va suferi?

7. Va trimite cuvîntul lui și le va topi; va sufla duhul lui și vor curge apele.

8. Cel ce vestește cuvîntul său lui Iacob, îndreptările și judecățile sale lui Israel.

9. N-a făcut așa oricărui neam și judecățile sale nu le-a arătat lor.

PSALMUL 148

Al lui Agheu și al lui Zaharia.

1. Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-l pe el întru cele înalte.

2. Lăudați-l pe el toți îngerii lui, lăudați-l pe el toate puterile lui.

3. Lăudați-l pe el soarele și luna, lăudați-l pe el toate stelele și lumina.

4. Lăudați-l pe el cerurile cerurilor și apa cea mai presus de ceruri,

5. Să laude numele Domnului, că el a zis și s-au făcut, el a poruncit și s-au zidit.

6. Pusu-le-ai pe ele în veac și în veacul veacului; lege le-a pus și nu o vor trece.

7. Lăudați pe Domnul toți cei de pe pămînt, balaurii și toate adîncurile.

8. Focul, grindina, zăpada, gheața, viforul, toate îndepliniți cuvîntul lui.

9. Munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii;

10. Fiarele și toate animalele, tîrtoarele și păsările cele zburătoare;

11. Împărații pămîntului și toate popoarele, căpeteniile și toți judecătorii pămîntului;

12. Tinerii și fecioarele, bătrînii cu tinerii,

13. Să laude numele Domnului, că numai numele lui s-a înălțat. Lauda lui pe pămînt și în cer.

14. Și va înălța puterea poporului lui. Cîntare tuturor cuvioșilor lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de el.

PSALMUL 149

Aliluia.

1. Cîntați Domnului cîntare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvioși.

2. Să se veselească Israel de cel ce l-a făcut pe el și fiii Sionului să se bucure de împăratul lor.

3. Să laude numele lui în horă; în timpane și în psaltire să-i cînte lui.

4. Că iubește Domnul poporul său și va înălța pe cei blînzi și-i va izbăvi.

5. Se vor lauda cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor.

6. Laudele Domnului în gura lor și săbii cu două tășuri în mîinile lor.

7. Ca să se răzbune pe neamuri și să pedepsească pe popoare;

8. Ca să lege pe împărații lor în obezi și pe cei slăviți ai lor în cătușe de fier,

9. Ca să facă între dinșii judecată scrisă. Slava aceasta este a tuturor cuvioșilor săi.

PSALMUL 150

Aliluia.

1. Lăudați pe Domnul între sfinții lui; lăudați-l pe el întru tăria puterii lui.

2. Lăudați-l pe el între puterile lui; lăudați-l pe el după mulțimea slavei lui.

3. Lăudați-l pe el în glas de trîmbiță; lăudați-l pe el în psaltire și în alăută.

4. Lăudați-l pe el în timpane și în horă; lăudați-l pe el în strune și organe.

5. Lăudați-l pe el în chimvale bine răsunătoare; lăudați-l pe el în chimvale de strigare.

6. Toată suflarea să laude pe Domnul.

(9) Deut. 4, 6; 32, 36. Psalm. 150. — (1) Ps. 105, 1.

PSALMUL NECANONIC 151

1. Mic eram între frații mei și tinăr în casa tatălui meu; pășteam oile tatălui meu.

2. Mîinile mele au făcut harpa și degetele mele au întocmit psaltirea.

3. Și cine va vesti Domnului meu? Însuși Domnul, însuși va auzi.

4. El a trimis pe ingerul lui și m-a luat de la oile tatălui meu și m-a uns cu untdelemnul ungerii lui.

5. Frații mei erau buni și mari și nu a binevoit întru dinșii Domnul.

6. Ieșit-am în întîmpinarea celui de alt neam și m-a blestemat cu idolii lui.

7. Iar eu, smulgîndu-i sabia, i-am tăiat capul și am ridicat ocara de pe fiii lui Israel.

(3) Ps. 46, 1. (4) Ps. 149, 3. (5) Apoc. 5, 13.

(8) Iov 5, 10. Ps. 103, 14. Bar. 4, 4. Fapt. 14, 17. (9) Iov 38, 41. Ps. 103, 14, 21; 135, 25. Ioil 1, 20. Mat. 6, 26. (11) Ps. 144, 20; 149, 4. Fapt. 10, 35. Psalm. 147. — (1) Ps. 68, 38. (3) Fac. 45, 18. Deut. 32, 14. (5) Iov 37, 6. Sir. 43, 21. (7) Ps. 32, 9. (8) Deut. 33, 4. 3 Reg. 6, 39. Fapt. 13, 17. Rom. 3, 2. (9) Deut. 29, 29. Rom. 2, 3. Psalm. 148. — (1) Ps. 68, 38. Apoc. 5, 13. (2) Luc. 2, 13. (3) Ps. 135, 7. (4) Fac. 1, 7. Ier. 10,

13. (5) Fac. 1, 6-7. Ps. 135, 5. Ier. 10, 12; 51, 15. Iudit. 16, 17. (6) Ier. 31, 36. Sir. 16, 28; 42, 30. (8) Iov 37, 10. Sir. 39, 35. (11) Ps. 48, 2. Ier. 31, 13. (13) Is. 12, 4. (14) Ps. 131, 17. Psalm. 149. — (1) Ps. 32, 3. (2) Ps. 92, 1-2. Mih. 2, 13. (3) Ps. 97, 5; 150, 4. Ps. 146, 11. (5) Ps. 41, 9. (6) 2 Cor. 10, 4. (7) Deut. 32, 35. Mih. 4, 3; 5, 14.